

[Mr. Speaker]

[18th March 1959]

vote, I fix 11 a.m. on Friday, the 20th March 1959, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Estimates should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Friday, the 20th March 1959. I also fix 11 a.m. on Saturday, the 21st March 1959, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely 14, a poll will be taken on Monday, the 23rd March 1959 between the hours of 9 a.m. to 1 p.m.

V.—DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1958-59.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ் வருஷத்திய இரண்டாவது உபமான்யக் கோரிக்கையை இந்த சபைமுன் சமர்ப்பிக்கிறேன். முதல் உபமான்ய கோரிக்கை 1958-ம் வருஷத்தில் செப்டம்பர் மாதம் 196 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. சபையும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த உபமான்ய கோரிக்கை ரூ. 22.2 கோடிக்கு, இதில் ரூ. 9.28 கோடி ரெவின்யூ கணக்கிலும் ரூ. 4.45 கோடி மூலதனக் கணக்கிலும், ரூ. 8.47 கோடி கடன்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 22 கோடி என்று சொல்லும்போது இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையின் அளவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்கள் கருதலாம். ஆனால் இது அநேகமாக திட்ட அடிப்படையிலே அதிக செலவுகளின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது அங்கத்தினர்கள் கவலையுறுவதற்கு இடம் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய திட்ட அளவு இந்த வருடத்திற்கு ரூ. 30.47 கோடி என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. நிதி வசதி கொஞ்ம் அதிகமாக ஏற்பட்ட காரணத்தால் இது விரிவாக்கப்பட்டு இப்போது திட்ட அளவு ரூ. 34.81 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். ஆகவே திட்ட அளவிலே ரூ. 4.34 கோடியாக உயர்ந்து இருப்பது வெவ்வேறு இனங்களிலே, அதிலே முக்கியமாக கல்விக்காக 82 லட்ச ரூபாய் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகவும், வைத்திய வசதிகளுக்காக 33 லட்ச ரூபாயும், பொது சுகாதாரத்திற்கு 13 லட்ச ரூபாயும் கூட்டுறவிற்கு 24 லட்ச ரூபாயும், சிலில் வொர்க்லின் கீழ் வெவ்வேறு வேலைகளுக்காக 162 லட்ச ரூபாயும் அதிகமாக கோரப்பட்டிருக்கிறது. சிலில் வொர்க்லின்கீழ் அதிகமாக இருப்பதற்கு பல்வேறு திட்டங்களை துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது காரணமாக இருப்பதோடு, முக்கியமாக ரோடுகளைச் சீரமைக்க முன்பு இருந்ததைவிட 25 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக கோரப்பட்டிருப்பது இந்த உயர்வுக்கு முக்கிய காரணம். கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட், லோகல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்குக்காக இன்னும் 96 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக கோரப்படுகிறது. மூலதனச் செலவைப் பார்க்கும்போது பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக 116 லட்ச ரூபாயும், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக 14 லட்ச ரூபாயும் முன்பு டேட்டைவிட அதிகமாக கோரப்படுகிறது. டாக்ரி இருக்கக்கூடியது கணக்கு மாற்றங்களினால் ஏற்படக்கூடியது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஒரு தலைப்பில் செலவாகாமல் மீதம் இருந்தாலும், இன்னொரு தலைப்புக்கு அந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்த முடியாது. அதற்கு தனியாக மான்யம் கோரித்தான் இன்னொரு தலைப்பின்கீழ் செலவழிக்க முடியும். கணக்கு மாற்றங்கள் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடியமற்ற உயர்வுகள்.

18th March 1959]

[Sri C. Subramaniam]

கடன்களின் கீழ் 6 கோடி ரூபாய் எலெக்டிரிசிட்டி போட்டுக்கு அதிகமாக கொடுக்க இப்போது கோரப்படுகிறது. இந்த ஆண்டிலே கொடுப்பதையும் சேர்த்தால் 10 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாய் எலெக்டிரிசிட்டி போட்டுக்கு கடனாக கொடுப்போம். பாக்கி, 42-லட்ச ரூபாய் சென்னை கார்ப்பொரேஷனுக்கு கடனாகவும், 50 லட்ச ரூபாய் ஸ்டேட் கோவாடரேடிவ் பாங்கிக்கு அரிசி கொள்முதல் செலவுக்காகவும், 32 லட்ச ரூபாய் நகர சபைகளுக்கு தண்ணீர் திட்டங்களுக்காகவும் சீகாரப்படுகிறது.

இப்போது கூடியவரை கணக்குகளை சரி செய்து எவ்வளவு இந்த ஆண்டில் செலவு செய்ய முடியுமோ அதை கவனித்து சபை முன்னால் வைக்கப்படுகிறது. சில கணக்குகளில் செலவாகாமல் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய தொகைகளையும் மற்ற தலைப்புகளில் அதிகமாக தேவையிருப்பதையும் பார்க்கும்போது 1958-59-ல் இப்போது திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே இந்த உப மான்ய மதிப்பீடுகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சபையை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60—cont.

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES.

DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the voting on Demands for grants. To-day, we will be taking up Demand XIX—Agriculture and Fisheries, Demand XX—Animal Husbandry and Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture. 9-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,38,20,600 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries.”

MR. SPEAKER: I understand that for this Demand, all Opposition Parties have agreed to support the Cut Motion of the hon. Member Sri N. K. Palanisami. Mr. Palanisami will now move the cut motion.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 3,38,20,600 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

(To urge upon the Government the necessity for fixing floor prices for grains procured from landholders and as well as for grains sold to consumers.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 98,39,200 under Demand XX—Animal Husbandry.”

MR. SPEAKER: For this Demand, I understand that all Opposition Parties have agreed to support the Cut Motion of the hon. Member Sri A. R. Marimuthu.

[18th March 1959]

SRI A. R. MARIMUTHU : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 98,39,200 under Demand XX—Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,50,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

MR. SPEAKER : I understand that all Opposition Parties have agreed to support the Cut Motion of the hon. Member Sri V. K. Kothandaraman to this Demand. Mr. Kothandaraman will now move the cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 11,50,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture—be reduced by Rs. 100.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நான் மூன்று மானிய கோரிக்கைகளைப் பிரேரேபித்தேன். அவைகளில் ஒன்று விவசாயம், மீன் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்த ஒரு மானியம். மீனுக்கு என்று தனியாகவே ஒரு இலாகா சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். மீன் சம்பந்தமான விஷயங்கள் ஒரு தனி இலாகாவினால் கவனிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும், கணக்கு சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு அது விவசாயத் துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது; ஆகவே கணக்கு விஷயங்களுக்கு விவசாயம், மீன் இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு பிரிவாக இருக்கிறது. இது ஒரு விதத்தில் பொருத்தமாகவும் இருக்கிறது எனலாம். மீனை உணவுப் பொருளாகவும் கருதலாம், விவசாயப் பொருளாகவும் கருதலாம், மீலயானத்தில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலை விவசாயம் என்றுதான் சொல்வார்கள். இருந்தாலும், மீன் இலாகா என்னுடைய கனம் சகாவாகிய வேறொரு அமைச்சரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருவதால் மீன் துறையைப் பற்றி ஒரு விளக்கமான அறிக்கை (நோட்) சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கேற்றவாறு இந்த இலாகா மிகவும் விரிவாக, ஒரு பெரிய இலாகாவாக, அமைக்கப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள்.

இன்று, உணவு தானிய உற்பத்தி பெருக்கப்பட வேண்டும் என்றால், அதைச் செய்வது மட்டுமே போதாது; மற்ற விவசாய உற்பத்தியும் பெருக்கப் பட்டாலன்றி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியாது. ஆகவே மற்ற விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலும் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மேலும் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு முக்கியமாக வேறு என்னென்ன முறைகளைக் கையாளலாம், இப்போது கையாளப்படும் முறைகளில் என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பனவுற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து ஆலோசனைகள் சொல்லுவதற்கென ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் அனுபவ முள்ளவர்களும், விவசாயத்தில் அபைவமுள்ளவரும் பிரதம எஞ்சினியராக இருந்தவருமான ஒருவரும், இக்கமிட்டியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி நான் முன்பு குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப் பரிசீலித்துக்

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் வரும் ஏப்ரல் மாதத்தில் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவைகள் கிடைத்த பிறகு, கண்ட்ரோல் முதலிய திட்டங்களை சீராக நடத்துவதில் கவனம் செலுத்தலாம்.

அதே மாதிரி, இந்த மன்றத்தின் மதிப்பீடுக் கமிட்டியார் இந்த ஆண்டில் விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், விவசாயப் பண்ணைகள், முக்கியமாக அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தும் விதைப் பண்ணைகள் ஆகியவைகள் எவ்வாறு நடக்கின்றன என்று ஆராய்ந்து அதன் மூலம் அறிந்த குறைபாடுகளையும் மற்ற விஷயங்களையும், இவைகள் சீராக நடப்பதற்கான யோசனைகளையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இவைகளையும் பரிசீலித்து வருகிறது. அரசாங்கம் சிற்சில சிபாரிசுகளை ஏற்கெனவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் எல்லாக் குறைபாடுகளையும் நீக்கி இவைகளையும் இன்னும் சீராக நடத்துவதற்கு ஏற்ற வகையில் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. இந்த விதைப் பண்ணைகளைப் பொறுத்த வரையில், நான் விடையளிக்கும்போது மேற்கொண்டு விளக்கம் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அதோடு உரம் மிகவும் முக்கியமானது. ரசாயன உரம் வேண்டியிருக்கிறது. அது எவ்வளவு கிடைக்கிறதோ அவ்வளவுதான் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ரசாயன உரம் மட்டுமே போதாது. இயற்கை உரமும் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இன்று இயற்கை உரத்தில் விசேஷ கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக, பசுந்தான் உரம், கம்போஸ்ட் உரம், 'நைட் ஸாயில்' உரம் ஆகிய உரங்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் விவசாய இலாகா விசேஷ கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

அதே மாதிரி, சிறுபாசனத் திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தத் திட்டங்கள் இன்னும் சீராக நடைபெறச் செய்வதிலும், புதிய புதிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. முக்கியமாக, சில ஆண்டுகளாகக் கைவிடப்பட்டிருந்த குடிதண்ணீர் மானியத் திட்டம் இப்போது மறுபடி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுப் பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். அதோடு, ஃபில்டர் பாயிண்ட் வெல், டிரூப் வெல், ஆர்டெஷியன் வெல் முதலிய கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்கும் திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது; எந்தெந்தப் பிராந்தியங்களில் எந்தெந்த முறையில் பாசன வசதிகளைப் பெருக்க முடியுமோ, அந்தந்த முறையில் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மேலும், விவசாயிகள் இப்போது புதிய விவசாய முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள். விவசாயிகள் புதிய விவசாய முறைகளை உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டு கையாண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கித்தான் வருகிறார்கள். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கம் சம்பந்தமாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு லட்சியத்தை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது, உணவு உற்பத்தியை 12,79,000 டன் அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த லட்சியத்தை அடைவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். 1957-58-ம் ஆண்டில் 3,20,000 டன் உணவுப் பொருள் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் டிசம்பர் வரையில் அதற்குமேல் 3,20,000 டன் உணவு தானியம் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமது லட்சியத்தில் அடைய வேண்டிய மீதி 6 லட்சத்திச் சொச்சம் டன் உணவு உற்பத்தி. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் இந்த லட்சியத்தை முழுதும் எய்தி விடுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் செய்ய விரும்புகிறோம். ராஜ்யத்தில் ஒரு இடத்தில் உணவு உற்பத்தி சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றாலும், பல இடங்களில் மழையில்லாததால் பயிர்கள் வாடிப் போயிருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் ஜில்லா,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி, வேறு சில மாவட்டங்களில் சில பகுதிகள் ஆகியவைகளில் பயிர்கள் மழையின்மையால் வாடிப் போயின; இதன் காரணமாக கிஸ்தி வஜா செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமையும் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு பக்கத்தில் உற்பத்தி டெடுகியிருந்தாலும் மற்றொரு பக்கத்தில் பயிர்கள் சேதமடைந்திருக்கின்றன. திருச்சியில் பயிர்களுக்கு பூச்சிகளால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இடந்தாலும் உணவு உற்பத்தி குறையாது, சென்ற ஆண்டில் கிடைத்த மகசூல் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு என்பதை பின்னர்தான் நிச்சயமாக சொல்ல முடியும்.

விவசாய மானியத்தை கவனிக்கும்போது நாம் கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு அம்சம் விலைவாசி நிலை. அரசாங்கம் விலைகளை நீர்நாயித் திருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இதில், கண்ட்ரோலும்—அதிகபட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டியதும்—இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர்கள் பல பிரச்சனையையும் யோசனையையும் குறிப்பிடுவார்கள். அவற்றை கவனிக்கிறேன். பின்னர் விடையளிக்கும்போது அவைகள் சம்பந்தமாகப் பேசுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரிக்கு, பதிலளிக்க எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 45 நிமிஷம் வேண்டும்.

MR. SPEAKER : Now the hon. Member Sri N. K. Palanisami will start the discussion. He will be given 15 minutes. The hon. Leader of the Opposition will speak before the Hon. Minister and he also will get 15 minutes. The rest of the hon. Members will get 10 minutes each.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I may be given half-an-hour.

MR. SPEAKER : That means some other hon. Member will lose his chance. I have no objection.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I will be as brief as possible. Even 25 minutes will be sufficient.

MR. SPEAKER : All right. The Hon. Minister will take 45 minutes for his reply and the hon. Leader of the Opposition, 30 minutes. The other hon. Members will get each 10 minutes.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த ராஜ்யத்தில் முக்கியமானது. உணவுப்பிரச்சனை, இந்த சர்க்கார் இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்கனவே போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்று நமக்கு போதுமான விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்மிடம் 10 லட்சம் டன் மார்க் கெட்டில் ஸர்ப்லஸ் இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது மார்கெட்டில் ஸர்ப்லஸ் என்றால், அது இந்த ராஜ்யத்திற்குள்ளேயே புழங்கக்கூடியது. எனவே ஸர்ப்லஸ் நம்மிடம் நிறைய இல்லே, குறைவாகத் தான் இருக்கிறது.

[8th March 1959]

* SRI N. K. PALANISAMI : இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள உணவு தானியங்கள் வெளியே போகக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு ஓரளவிற்கு இருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தும், உணவு தானியம் போதுமானதாக இருந்தும், இந்த ராஜ்யத்தில் உணவு தானிய விலைவாசி இன்னும் குறையாமல் இருக்கிறதென்றால், நமது சர்க்கார் அனுஷ்டிகவும் உணவுக் கொள்கை படுதோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தஞ்சாவூர் நெல் முன்பு கேரளத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருந்தது. இப்போது அது அங்கேயும் போகமுடியாதபடி தடை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் அரிசியை வேறு யாரும் சாப்பிடுவதில்லை. கேரளாதான் நமக்கு மார்க்கட் என்று சொன்னார்கள். அப்படி சொல்லி விட்டு நெல் போகாதபடி தடை செய்து விட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல. நமது நிதியமைச்சரவர்கள் அன்று சொல்லும்போது, ஆந்திரா அரிசி நமக்கு தேவையில்லையென்று சொன்னார்கள். திடீரென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது ஆந்திரா அரிசி வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆந்திரா அரிசி அதிகமான விலையில் விற்கப்படுவதால் நமது ராஜ்யத்திற்கு அது வரவில்லையென்றும் ஆகவே நமக்குப் போதுமான அரிசி வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறுவடையாகி ஒன்றரை மாதங்களாகி விட்டது. இது வரையில் 19,000 டன் தான் கொள்முதல் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. உள் நாட்டில் 10 லட்சம் டன் விற்பனை செய்யக் கூடிய ஒரு நிலை இருந்தும் என் 19,000 டன்தான் கொள் முதல் செய்ய முடிந்தது, தினம் என் கொள்முதல் செய்ய முடியவில்லை. என்று கேட்கிறேன்? நமது அரசாங்கம் இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்போகிறதென்ற பிரச்சனை இப்பொழுது இருக்கிறது. இன்றைய தினம் சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கை காரணமாகத்தான் இம்மாதிரி கொள்முதல் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உத்தரவு போட்ட பிறகு, யாரி டபும நெல்லோ, அரிசியோ இல்லையா? இருக்கக்கூடிய அரிசி நெல் இவைகள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்ரிகல்ச்சல் அடமினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய கடன் உதவிகள், உரம் போன்றவைகள் பெரிய பணக்காரர்களுக்கும் பெரிய நிலப் பிரபுக்களுக்கும் தான் கிடைக்கிறதே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை என்று அந்தக் கமிட்டியே சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, பத்து புதினைந்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நாலு மூட்டை விதமாகவது லெவி என்று போட்டு வசூல் செய்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து மட்டுமே இரண்டு, மூன்று லட்சம் டன் நமக்குக் கிடைக்கும். அங்கு, வல்வளம் தேசிகரிடம் மட்டுமே 2,000, 3,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கின்றது. அங்கு ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேலுள்ள நிலப்பிரபுக்கள் 20 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்களிடமிருந்து, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு பத்து மூட்டையாவது லெவியாக வாங்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, செலவு போக, இன்ன விலைக்குத்தான் நெல் விற்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஆக, மூன்று அல்லது நாலு லட்சம் டன் வேண்டுமானாலும் தஞ்சையிலிருந்தே நாம் ப்ரொக்யூவர் செய்ய முடியும். சர்க்கார் என் இதைச் செய்ய மறுக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்? உப்படிச் செய்யாது, தமது தோல்வியை என் கேரளம், ஆந்திரப் பிரதேசம் இவைகள் மீது போடுவதில் என்ன அர்த்தமிருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்? இன்றைய தினம் ஓரளவு ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக இன்னும் விலைவாசி அதிகப்படியாக போகக் கூடியது ஓரளவு இன்று தடுத்த நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் இந்த உத்தரவு காரணமாக, எங்கு அதிகமாக நெல் விளகிறதோ அங்கு குறைந்திருக்கிறது, பற்றாக்குறை ஜில்லாக்களில் விலை ஏறியிருக்கிறது. சர்க்கார் வியாபாரிகளிடம் 10 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டு மீதி 90 சதவிகிதத்தை என்ன விலையில் வேண்டுமானாலும் விற்பனை கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது. சர்க்கார் மூட்டை

9-40
a.m.

[Sri N. K. Palanisami] [18th March 1959]

ஒன்றுக்கு 38 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் கொத்தவால் சாவடி போன்ற இடங்களில் ஒரு மூட்டை நெல் 40 ரூபாய்க்காவது கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடைப்பதில்லை, ஆனால் கூடுதலாக 16 ரூபாய் கொடுத்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. ஒரு மூட்டை நெல்லின் கொள்முதல் 16 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டால் 20 ரூபாய்க்கு கூட கிடைப்பதில்லை. இப்பொழுதுள்ள சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் நெல்லை விற்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். இன்று பலர், லைசென்ஸ் இல்லாமல் 400, 500 மூட்டைகளை வாங்கி சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு நிலை யிருப்பதால்தான் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. ஆகவே, இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக, முக்கியமாக, குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். அதோடு சர்க்கார் எந்தளவு ப்ரொக்யூவர்மெண்ட் அதிகமாக செய்ய முடியுமோ அப்படிச் செய்து கூட்டுறவு ஸ்டோர்கள் மூலம் மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இன்று புத்து கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அப்படியிருக்க, எந்தளவில் கொள்முதல் செய்ய முடிகிறது என்று தெரியவில்லை. அந்த நெல் வியாபாரத்தை கூட்டுறவு முறையில் கொண்டு வந்து செய்தால்தான் இன்றைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும். ஆகவே, குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். ஏராளமாக உணவு தானியங்களை ப்ரொக்யூவர்செய்ய வேண்டு மும். மேலும், நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்படவேண்டும். எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்பனைக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது. இன்ன விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டுமென்று முறையிருக்க வேண்டும். அதற்கு ஏராளமான நிவாரணக்கடைகள் அவசியம். பழைய காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் நமக்குத் தெரியும். ஆகவே தான், சர்க்கார் நிவாரணக் கடைகள் வைப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள். நிவா ரணக் கடைகள் தொடங்காவிட்டால் விலைவாசியைக் குறைக்க முடியாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எலக்ஷனுக்கு முன்பு 2,000-க்கு மேல் நிவாரணக் கடைகள் இருந்தன. ஆனால் எலக்ஷன் முடிந்த பிற்பாடு அவைகள் 200 ஆக குறைந்து விட்டது. நிவாரணக்கடைகள் இல்லை என்பதால், விலை ஏறட்டும் என்று பதுக்கி வைக்கிறார்கள், பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள் தங்களிட முள்ள நெல்லை. ஆகவே நிவாரணக் கடைகள் அமைத்து ஏழை மக்களுக்கு நியாயமான முறையில் உணவு தானியம் கிடைக்கும் விதத்தில் ஸப்ஸிடெல் செய்யும் முறையில், வருமானம் குறைவாகக் கிடைக்கக்கூடிய கேரளா சர்க்கார்கூட ஒரு கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அசாங்கமும் இதற்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கி வைத்து குறைந்த விலைக்கு ஏழை மக்களுக்கு உணவு தானியம் கொடுக்கப் பட்டால்தான் இன்றிருக்கும் விலைவாசி குறையும். ஆகவே, சர்க்கார் இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது, இப்பொழுது ஒரு “பர்னிங் ப்ராப்ளமாக” இருக்கிறது. மக்களிடையே அதிருப்தி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது என்பதை சர்க்கார் நிலைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டு மென்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதுவரையில் என்ன நடந்து வருகிறது என்று பார்ப்போம். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு திட்டம் கொடுக்க வேண்டியது, அதை வைத்துக்கொண்டு சென்னை ராஜ்யம் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறது, எவ்வளவு உரம் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு தக்காலி லோன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற பொதுவான திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் விவசாய இலாகா வேலை செய்கிறதேயொழிய இந்த ராஜ்யத்திற்கு என்று இந்த சர்க்காரால் சொந்தமாக என்ன திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்? இந்த அபிமானிங் டிரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

Low morale in the agricultural services and frustration ensuing from the belief that agriculture hardly received attention that it

18th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

deserved, was treated in the past and is still being treated as a minor

The growing tendency of depending upon the Centre for taking action on subjects which are the responsibility of the States

அந்தந்த மாகாணங்களுக்கு சொந்தமாக கிராமவாரியாக ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும்.

திட்டமென்றால், பொதுவாக ஒரு ராஜ்யத்திற்கு போடக்கூடிய திட்டமாக இருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடப்படவேண்டும், ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கு அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் இன்னின்ன அபிவிருத்தி திட்டங்கள் என்று போட வேண்டும், இப்படியாக நமது ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறதா? என்று நான் கேட்கிறேன். இன்று விவசாயத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது தண்ணீர். 1928 and 1934 பாமின் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை பாருங்கள். விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் அவசியம், அந்தத்தண்ணீரை எப்படி கொடுப்பது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் நேரடி ராகப் போய் எந்தெந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்ட முடியுமோ, அங்கு கிணறுகள் வெட்டி. அந்தந்த இடங்களிலுள்ள மக்களால் பணம் கொடுக்கமுடியா விட்டாலும் கூட சர்க்காரே கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று ன்റെ இடங்களில் பில்டர் பாமின்ட் கிணறுகள் தோண்டுவதால் பிரயோஜனமில்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக சர்க்காரால் ஆயிரம் ரூபாய் மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிட்டத்தட்ட நாலேந்து வருடங்களாக அந்த மான்யம் கிடைக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இந்த மான்யம் கொடுத்து கொடுக்கப்படவேண்டும். பல பகுதிகளில், குறிப்பாக எங்கள் பகுதியில் 14, 15 வருடங்களாக மழையே கிடையாது. குறைந்த மழையுள்ள பிரதேசமாகும் எங்கள் பிரதேசம். ஆஸ்ட்ரேலியா போன்ற பிரதேசங்களில் ஏரிகளில் “ஆல்கலஸ்” என்ற மருந்தைத் தடவி, ஜாஸ்தி “எவாப்பரேஷன்” ஆகாமல் தடுக்கிறார்கள். அப்படி இந்தியாவிலும் பரிசீலனை செய்து வருவதாக அறிகிறோம். அடுத்தபடியாக, செயற்கை மழை குறித்து இன்று அபிப்பிராய போட இருக்கிறது. எந்தத் திட்டமானாலும், கொஞ்சம் பேர்கள் அது பலனளிக்கும் என்றும், சிலர் அது பிரயோஜனப்படாது என்றும் சொல்வார்கள். இந்த செயற்கை மழை உண்டு பண்ணுவதற்காக ஆராய்ச்சிக்கு குறைந்த தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு, ஏன் இரண்டு, மூன்று லட்சமாவது ஒதுக்கி அதை நல்ல முறையில், மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்? இன்னும் மைனர் இரிசேஷன் திட்டத்திற்கு 5 வருஷங்களுக்கு ரூபாய் 3,45,00,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு பிரயோஜனமாக இருக்கும்? இது போதுமா என்று கேட்கிறேன். நம் மாகாணத்தில் போதுமான பெரிய திட்டங்களும் கிடையாது. ஆகவே, சிறிய பாசன திட்டங்களுக்காவது சர்க்கார் ஏன் அதிகப்படியாகப் பணம் ஒதுக்கி ஏன் சரியான முறையில் வழிவகை செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உரம் உற்பத்தியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். போன வருஷம் ஒண்ணைமுக்கால் லட்சம் டன்தான் கொடுத்தார்கள். அடுத்த வருஷத்திற்கு 3 லட்சம் டன் தேவை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த அளவுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய சர்க்கார் 50 சதவிகிதம்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அது போதாது. அதுவும் சரியாக வந்து சேரவில்லை. ஆகவே, அக்கிரல்சர் அடமினிஸ்ட்ரேட்டர் கமிட்டி சொன்னது போல், மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நமக்கு கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, வேறு இடத்தில், கிடைக்கக்கூடிய இத்திலாவது வாங்கி விவசாயிகளுக்கு போதுமான உரம் கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri N. K. Palanisami] [18th March 1959]

விதைப்பண்ணைகளைப் பற்றி சரியான கணக்கு பட்டுலெட்டிலே கிடையாது. அதிலே லாபம் எவ்வளவு என்பது சரியாகத் தெரியவில்லை. ஒரே குழப் பமாகத்தான் இருக்கிறது. விதைப் பண்ணையைப் பற்றிய சர்க்கார் கொள்கை ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதை விட்டுவிட்டு விதைப் பண்ணைக்காக ஒரு ஏக்கர் நிலம் 10,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியிருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? செங்கல்பட்டு ஜில்லா பக்கத்திலும் இம்மாதிரி அதிக விலை கொடுத்து நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்து விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தும், ஏன் நிலத்தை இந்த மாதிரி நேரடியாக வாங்கவேண்டும்? அதில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இன்று 250 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களை “கண்டிஷன் பட்டா” வில் கொடுத்திருக்கிறோம்: அதிலே சில பேர்கள்தான் நிலத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவைகளில் பூமியில் உழுகிறவர்களுக்கு மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கியிருப்பதை எடுத்து விதைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு ஒரு ஏக்கர் 10,000-15,000 ரூபாய் கொடுத்து ஏன் சர்க்கார் நிலம் வாங்கவேண்டுமென்று புரியவில்லை.

அதே சமயத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியங்களை பாதுகாக்கக் கூடிய முறையிலே நாம் ஜனங்களிடையே எந்த அளவு பிரசாரம் செய்திருக்கிறோம் என்று சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நெல் விளைந்தால், விவசாயப் பொருள்கள் விளைந்தால் அவைகளைப் பூச்சி வராமல் எப்படிப் பாதுகாப்பது என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிய வேண்டும். எலி, பூச்சி முதலியவைகளினால் ஏராளமான உணவு சேதம் அடைகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கான முறையைப் பற்றி விவசாயிகளிடையே பெரும் அளவு பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் வருஷத்திற்கு வருஷம் “டிசைனஸ்” அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. காரணம், போதுமான அளவுக்கு காடுகள் வளர்க்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே உள்ள காடுகள் ஏராளமாக அறிக்கப்பட்டுவிட்டன. பூமியில் ஒரு பகுதியாவது காடு வளர்க்க கூடிய முறையை நடவடிக்கையாக கொடுக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. விவசாயப் பொருள்களைப் பொறுத்த மட்டில் 1948-49-ம் வருஷத்தில் டிபார்ட்மென்ட் சப்ளை செய்வதை நிறுத்தி விட்டார்கள். விவசாயக் கருவிகளைப் பற்றி பிரமாதமாகப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் அவைகள் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படுகிறது என்பதை சற்று கவனிக்க வேண்டும். வசதியாக இருக்கக் கூடிய சில விவசாயிகள்தான் சில இடங்களில் டிராக்டர்களை உபயோகப்படுத்த முடிகிறது. தவிர, சிறு விவசாயிகளுக்கும், மத்திய தர விவசாயிகளுக்கும் இந்த வசதி கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினருக்கு இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள்தான் அவகாசம் இருக்கிறது.

* SRI N. K. PALANISAMI : இன்னும் “ரூரல் கிரெடிட் சர்வே” பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு 9,000 கோடி ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. 1000 கோடி ரூபாய் அவர்கள் வட்டியாகக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு “இன்வெஸ்டிங் கபாலிடி” இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூபாய் 9,000 கோடி கனில் பாதியாவது குறைத்தால்தான் அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு “இன்வெஸ்டிங் கபாலிடி” ஏற்படும். சில இடங்களில் மார்க்கெட்டில் லொஸ்டைடி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கமிஷன் பேரில்தான் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, முக்கியமான இடங்களில் சந்தைகளுக்குச் சென்று விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். அவர்களுக்கு ரூபாய் மிச்சமாகும், லாபம் வரும். வரும்.

18th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

கடைசியாக “டாப் ஹெவி எக்ஸ்பென்டிசர்” அதாவது விவசாய டிபார்ட்மென்ட்டில் “டிபார்ட்மெண்டல் ஹெட்ஸுக்கு” கொடுக்கக் கூடிய பணம், செலவழிக்கக் கூடிய பணம் அதிகமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, “டெப் யூடி ரீஜனல் ஆபீசர், ஸ்டீட் டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர்கள்” ஆகியோருக்கு அவசியம் கிடையாது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

SRI A. VEDARATHNAM : On a point of order, sir, கனம் அங்கத்தினர் பேசுகின்ற காலத்தில் வலவலம் தேசிகர் அவர்களைப் பற்றி, அவர் இங்கு இல்லாதபோது, அவருக்கு 2,000, 3,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றி பேசும் பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் ரூபாய் 10,000 கொடுத்து வாங்கியதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு அரிசி இப்பொழுது ஒரு மூட்டை 56 ரூபாய் விற்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் உண்மைக்கு புறம்பான விஷயங்களாக இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்த மிராசதாரிபமிருந்து ஒரு ஏக்கர் நிலம் 10,000 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டது என்ற விஷயங்களையெல்லாம் கொஞ்சம் வ்ளக்கினால் நல்லது. ஏனென்றால், அம்மாதிரி சொல்வதினால் தப்பு அபிப்பிராயம் ஏற்படக் கூடும்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் 3 பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர்ஸ் கிளப்பினார்கள். அதிலே இரண்டாவதும், மூன்றாவதும் தவறு இல்லை. அவர் சொல்வது தப்பு என்றால், அதை நீங்கள் பேசும்போது தப்பு என்று சொல்லலாம். ஆனால், இந்தச் சபையில் இல்லாத தேசிகர் அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னால் அது தவறு. அம்மாதிரி சபையில் இல்லாதவரைப் பற்றி பேசவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறேன்.

*** SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த விவசாய மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் உணவுப் பிரச்சனை மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்று எனக்கு முன்பேயே அங்கத்தினரால் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் திருச்சியிலே இப்பொழுது நெல் மூட்டை ரூ. 19 முதல் 20 ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. கஞ்சாவூரில் மூட்டை ரூபாய் 18 முதல் 18½ ரூபாய் வரையிலும் நெல் விலை இருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சந்தைகளில் நெல் வராததினால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். நெல் வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு வசதி இல்லை. அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு செளகரியமாக நெல் கிடைக்கக் கூடிய முறைகளை கையாள் வேண்டும். தவிர நமது மாகாணத்தில் கணக்கப்பிள்ளைகளிடம் கணக்குகள் 24 மணி நேரத்திற்குள் கேட்கப்பட்டு, கணக்குப்பிள்ளைகள் கணக்கு கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்குகள் சரியான கணக்குகளாக இல்லாததினால்தான் இவ்வளவு சிக்கல்களும் சிரமம் இருந்து வருகின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கணக்குப்பிள்ளைகளின் கணக்குகளைக் கொண்டுதான் அரசாங்கம் எல்லாக் கணக்குகளையும் தயார் செய்கிறது.

பல விதைப் பண்ணைகள் மூடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பிக்கும்பொழுது, அவைகளுக்கு நிலம் கேசரம் செய்யும்பொழுது, பக்கத்திலுள்ள நிலங்களின் விலை எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கவனித்து, இப்பொழுது விலையேற்றத்திலுள்ள கிரயப் பத்திரங்கள் இல்லாமல், 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக உள்ள கிரயப் பத்திரங்களை பரிசீலனை செய்து, நிரகு அந்த விலையை அளசரித்து விதைப் பண்ணைகளுக்கு நிலம் வாங்கப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் இவ்வளவு சிரமம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. தவிர, சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகளை நடத்துவதற்கு முன்னதாக வருஷாவருஷம் ஒரு எஸ்டிமேட் போட வேண்டும்.

[Sri V. Arunachala Thevar] [18th March 1959]

அடுத்த வருஷம் என்னென்ன வேலை செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு எஸ்டிமேட் தயார் செய்ய வேண்டும். ஒரு சிறிய விதைப் பண்ணையிலே ஏராளமாக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. பெரிய பெரிய டீ எஸ்டேட்டுகளில், 1,000 ஏக்கருள்ள இடங்களில் எஸ்டிமேட் போட்டு, அதன்படிதான் வேலை செய்கிறார்கள். சாதாரணமாக அதில் களவு போனாலும் கூட, அந்த எஸ்டிமேட்டிற்குள்ள்தான் இருக்க வேண்டும். எஸ்டிமேட்டிற்கு மேலே எந்தச் செலவும் செய்ய முடியாது. ஆனால் நம் அரசாங்கத்தில் அம்மாதிரி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்து எஸ்டிமேட் போடுவதில் அர்த்தம் இல்லை. பக்கத்தில் பாசன வசதி உள்ள இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள், வானம் பார்த்த பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் 5, 6 மெம்பர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு, அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, அடுத்த வருஷத்தில் என்னென்ன செலவு எந்த வகையில் செய்யலாம் என்று திட்டம் வகுத்து, எஸ்டிமேட் தயார்செய்து இந்தப் பண்ணைகளில் வேலைகள் செய்ய ஆரம்பித்தால், அதில் நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு மார்க்கமே கிடையாது. அந்த எஸ்டிமேட்டிலுள்ளபடிதான் வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்று கேட்டால், கார்டுமப்ப பிரதேசங்களிலுள்ள சில விவசாயிகளையும், நீர்ப்பாசன ஏரியாவிலுள்ள ஆற்றுப் பாய்ச்சல் பிரதேசங்களிலுள்ள சில விவசாயிகளையும் கொண்ட கமிட்டி அமைத்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு, பிறகு ஒரு திட்டம் வகுத்தால், மிகவும் நல்ல முறையில் இந்தப் பண்ணைகளில் வேலைகள் நடைபெறும்.

10
a.m.

ஆனால் உண்மையாகவே ஒரு மிராசதார் ஏராளமான நிலங்களை வைத்திருந்த போதிலும் நிலங்களில் உழக்கின்றவனுக்குத் தெரியக்கூடிய அளவுக்கு உழவுத் தொழிலைப் பற்றியோ அல்லது விவசாயத்தைப் பற்றியோ பெரிய மிராசதாருக்குத் தெரியாது. “பள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக்கு ஆகாது” என்று சொல்வதுபோல் படித்தவர்கள் சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லாம். ஆனால் அதைச் செய்வதுதான் கடினம். குற்றம் சொல்லக் கூடியவர்கள் விவசாயத்தில் எந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியாது. விவசாயத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குத்தான் விவசாயத்தைப் பற்றி நன்கு தெரியும். ஆகவே விவசாயிகளுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு இந்தப் பண்ணைகளை நடத்த வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான வேண்டுகோள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியாகிய புதுக்கோட்டைப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருஷம் பஞ்சம் மிகுதியாக இருக்கிறது. மழை என்பதே கிடைப்பாது. இதைப் பற்றி நான் அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் இந்த வருடம் விவசாயம் அதிகமான அளவில் நடைபெறாத காரணத்தால் அங்கு உரம் அதிகமாக செலவழிந்திருக்க முடியாது. இந்த வருஷத்திற்கு அரசாங்கம் கொடுத்த உரம் எந்த விதத்தில் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டையில் கீரனூர் தாலுகா கீரனூர் என்ற இடத்திலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்தில் இருக்கும் அம்பாசத்திரம் என்ற இடத்தில் உரம் வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரி ஒரு கிடங்கு வைத்திருக்கிறார். இந்த இடத்தில் மேற்படி கிடங்கு வைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வருஷம் குளத்தூர் பகுதியிலும், திருமயம் பகுதியிலும் ஆலங்குடிப் பகுதியிலும் இலுப்பூர் பகுதியிலும் உரம் அதிகமாக செலவழிந்திருக்க நியாயமே இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு பலபல ஜில்லாக்களிலிருந்து ஏஜெண்டுகள் வந்து உரத்தை எடுத்து வியாபாரம் நடத்திவருகிறார்கள். எந்தெந்த வியாபாரிகள் எந்தெந்த முறையில் வியாபாரம் நடத்தினார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், விவசாயம் செய்கின்ற காலத்தில் பல இடங்களிலும் பூச்சித் தொந்தரவுகள் ஏற்படுகிறது. இதைப் போக்கடிக்க வேண்டுமென்றால் பூச்சி மருந்துகளை வாங்கி தெளித்து

18th March 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

பயன் பெற வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளால் இந்த முறையை உடனடியாக மேற்கொள்ள முடிவதில்லை. இதன் காரணமாக பயிர் அழிந்து போகிறது. ஆகவே இப்பகுதிகளில் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை கொண்டே இந்த மருந்தை இனமாக தெளித்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மைனர் இறிகேஷன் சம்பந்தமாக ஏரிகள் மண் மேலீட்டு மேடுகளாக பல இடங்கள் இருக்கின்றன, அதோடு செடிகள் கொடிகள் எல்லாம் படர்ந்து வரத்துவாரிகள் மழை தண்ணீர் வரமுடியாத படி பூமி காய்ந்து கிடக்கின்றது. சில சமயங்களில் இந்த இடத்தில் தண்ணீர் வந்தாலும் உதாரணமாக ஒரு மணி நேரத்துக்கு வருகின்ற மழைத் தண்ணீரை எல்லாம் காய்ந்துபோய் கிடக்கின்ற பூமி குடித்து விட்கின்றது. ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு இல்லை. ஆகையால் இந்த வரத்துவாரிகளை எல்லாம் அதாவது சபை சாலைகளை எல்லாம் உடனடியாக சரியானபடி மராமத்து செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காடுகள் சம்பந்தமாக, சரியான முறையில் காடுகள் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. புதிக்கோட்டை வாரரிப்பூர் பிரிக்காலில் அரசாங்கம் சவுக்குத் தோப்புகளை வளர்க்கிறார்கள். இவ்விதம் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் அதே இடத்திலிருந்தே பிரைவேட் நபர்கள் ஏராளமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். வெட்டிக்கொண்டு போவது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு அங்கே ஏதோ பாத்தியம் இருப்பதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்துக்கு தந்திகளும் மகஜர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது தனிப்பட்ட நபர் யாருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் 12 வருடங்கள் அனுபவம் இருந்தால் அவர்களின் அனுபவாக பாத்யத்தைக்கொண்டு அவர்களுக்கே சொந்த பாத்தியமாகும் என்று சிலில் கோர்ட்டில் அதனே தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 12 வருடம் அனுபவம் இருந்தால் அட்வர்ஸ் பொஸஷன் பாத்தியதை கொண்டு டாடலாம் என்ற முறை இருந்து வருகிறது. அவ்விதம் பார்க்கும்போது மாஜி புதுக்கோட்டை சர்க்காரும் சென்னை சர்க்காரும் 40, 50 வருடங்களுக்கு முன்னாலிருந்தே இதில் சவுக்கு சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். 1935-ம் வருடம் முன்றுவது முறையாக அரசாங்கத்தான் சவுக்கு சாகுபடி செய்திருக்கிறது. ஆகவே பிரைவேட் நபர்கள் இதிலிருந்து மரங்களை வெட்டுவதற்கு நியாயமும், சட்டமும் இடம் கொடுக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்த மரங்களை வெட்டினவர்களின் பீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு பாத்யதை இருப்பதாக உரிமை கொண்டாடினால் அவர்கள் சிலில் கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுத்து நியாயம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

*SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத் துறையில் நம் நாட்டை நல்ல முறையில் முன்னுக்கு கொண்டுவருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பல வழிகளிலும் திட்டமிட்டு வேலை செய்துவருகிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதில் எங்கள் தாராபுரம் தாலுகாவினுடைய நிலைமையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். எப்போதும் பஞ்சப் பிரதேசமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. எப்போதும் பஞ்சப்பாட்டையே நாங்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் பிரதேசம் விவசாயத் துறையில் மிகவும் பின் தங்கியிருக்கிறது. எங்கள் தாலுக்கா

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [18th March 1959]

சுமார் ஐந்து லட்சம் ஏக்கர்கள் கொண்ட பிரதேசம். இவ்வளவு பெரிய பிரதேசமாக இருந்தும் அது பிற்பட்ட பிரதேசமாகவே இருக்கிறது. இன்னும் அந்த பிரதேசத்தை அதே நிலையில் வைத்திருக்காமல் விவசாயத் துறையில் நல்ல முறையில் அந்த பிரதேசம் இருப்பதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் மிகவும் சீர்கேடான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பரம்பிக்குளம் திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக எங்கள் தாலுகா முழுப்பயனையும் பெறுவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் அதாவது இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் பொள்ளாச்சியில் நடைபெற்ற விவசாய மகாநாட்டில் மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மதிப்பிற்குரிய விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். அதில் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தாராபுரம் தாலுகாவுக்கு லோயர் பவானியிலிருந்து போதுமான அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க முடியவில்லை, இந்த இடத்திற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கடைசியே நேரத்தில்தான் கேட்டார்கள், அதனால் சுமார் 25 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குத் தான் அப்போதிடந்த சூழ்நிலையில் கொடுக்க முடிந்தது என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் நான் விவசாய அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன். மனிதப்பண்பு படைத்தவர்கள் யாரும் தாராபுரத்தை ஞாபகத்தில் வைத்து அதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகின்றேன், அதேபோல் எங்கள் தாலுகாவை மறந்து விடாமல் அங்கு இருக்கும் பஞ்ச நிலையைப் போக்குவதற்காக ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பிரதேசம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. பொள்ளாச்சி தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அது சுமார் 3½ லட்சம் ஏக்கர் கொண்டதாகும். அதோடு பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஓரளவு நல்ல மழை பெய்ததின் காரணமாக 3½ லட்சம் ஏக்கர்களில் ஓரளவுக்கு நல்ல சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடிந்திருக்கிறது. மேலும் இந்தத் திட்டத்திலிருந்து பூராயினும் நாங்கள் பெறவேண்டும் என்று பொள்ளாச்சி தாலுகாவிலுள்ளவர்கள் வற்புறுத்தி வருகின்றார்கள். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் செவிசாயக்காமல் தாராபுரம் தாலுகாவில் நிரந்தரமாக இருக்கும் பஞ்ச நிலைமையை போக்குவதற்காக அங்கு இருக்கக்கூடிய 5 லட்சம் ஏக்கர்களில் ஓரளவு சாகுபடி செய்யவேண்டும். அங்கு விவசாய உற்பத்தியே இல்லாமல் அந்த பிரதேசம் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது என்பதை மனதில் கொண்டு குறைந்தது அந்த பிரதேசத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கர்களுக்காவது நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் வாங்கின கடனையெல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அங்குள்ள மக்களுக்கு போரிங் செட் வைத்து ஏதாவது ஓரளவுக்கு கிணறுகளில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டு கடன்களை திருப்பிக் கேட்பதாக இருந்தால் மக்கள் சந்தோஷத்தோடு கொடுப்பார்கள். அதல்லாமல் ஒன்றும் செய்யாமல் கஷ்டப்படுகின்ற காலத்தில் கடனை திருப்பிக் கேட்டால் மக்கள் சந்தோஷத்தோடு கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக பிர்க்காவிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தனித்தனியாக போரிங் செட் வைத்து குடிதண்ணீர் கிடைக்கின்ற அளவுக்காவது வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, மண் அரிப்பு திட்டத்தின் மூலமாக எங்கள் பிரதேசத்தில் நல்ல பிரயோசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதின் காரணமாக ஓரளவு சில இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

அதைப்போல எங்கள் தாலுகா முழுவதற்கும் மண் அரிப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரித்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

18th March 1959] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலிக்கும், இதரத் தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கூலிக்கும், நிறைய ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. ஒரு விவசாயத் தொழிலாளிக்கு சாதாரணமாக தினம் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது. இதரத் தொழிலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்பும், தகுந்த கூலி கிடைக்கக்கூடிய நிலையையும் செய்திருக்கிறது. விவசாயத் குறையில் வருமானம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக கிடைக்கக் கூடிய கூலி குறைவாக இருக்கிறது. இதரத் தொழில்களில் நல்ல முறையில் வருவாய் கிடைப்பதால், அவைகளில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல கூலி கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளிக்கு குறைந்தது மாதம் ஒன்றுக்கு—மில் தொழிலாளிகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய அளவு இல்லாவிட்டாலும் கூட—100 ரூபாய் அளவுக்காவது கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட மக்கள் அதிகமாக முன்வருவார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை விவசாயத்தில் மக்கள் ஈடுபடுவதில் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. வாலிபர்களாக இருப்பவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. விவசாயத் தொழிலை விட்டுவிட்டு மற்றப்படி பிறுனாகப் போகலாமா, மில்லுக்குப் போகலாமா அல்லது இதரத் தொழில்களுக்கு போகலாமா என்று அலேகிறார்கள். ஆகையால் விவசாயத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து அவர்களுக்கு நூறு ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்க அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டும். விவசாயத்திற்கான பொருள்களின் விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்து, இதரப் பொருள்களின் விலைவாசிகளை அனுசரித்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்ய அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விளை பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் அரசாங்கம் இதைச் செய்து கொடுக்காவிட்டால், 10 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு—இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடைய காலம் ஆகி விட்டால்—அடுத்த ஜெனரேஷனில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையிலே போனால் எந்த விலையையும் கட்டுப்படுத்த முடியாது. உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்காது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எங்கள் ஏரியாவிற்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பரிட்சித்தமாகவாவது பயிர் இன்ஷூரன்ஸை ஏற்படுத்த வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக, மக்களுக்கு உறுதுணையாக கால்நடை செல்வங்கள் நமது மாகாணத்தில் நிறைய இருக்கின்றன. காங்கேயத்தில்—நமது மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல—இந்தியாவிலேயே பெயர்போன கால்நடைச் செல்வங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம், கால்நடை வளர்ப்பில் மிகுந்த அக்கரை காட்டி இந்த விஷயத்திலே வழி வகைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். காளைக் கன்றுகளுக்கு ஸ்பலிடி கொடுத்து அவைகளைப் பெருக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல கிடார்க் கன்றுகளுக்கும் ஸ்பலிடி கொடுத்து காங்கேயம் கன்றுகளைப் பெருக்க அரசாங்கம் ஒத்தாசை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கால்நடைகளுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் ஏற்படுத்தலாம். கால்நடைகளை நல்ல முறையில் வளர்க்க இன்னும் அரசாங்கம் அதிகப்படியான ஒத்துழைப்பும் உற்சாகமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெட்டரினரி டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், காலேஜ் படிப்பு முடிந்தவுடனே, பாக்கி எம்.பி., பி.எஸ். டாக்டர்களே போல, பிரைவேட் டாக் தொழில் செய்ய முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder] [18th March 1959]

சம்பளம் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தவேண்டும். இலாகாக்களில் எம்.பி., பி.எஸ். டாக்டர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதைப் போல, வெட்டரினரி டாக்டர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் உற்சாகமாக அந்த இலாகாவில் வேலை செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காங்கேயம் கால்நடைகளை ஹோசூரிலும், புதுக்கோட்டையிலும் பாரம் வைத்து பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. காங்கேயம் கால்நடைகளை வளர்க்க காங்கேயத்தில் ஒரு காட்டில் பாரம் வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அங்கே நல்ல மாடுகள் இருக்கிறது நல்ல வளமுள்ள கால்நடைகளாக வளர்க்க முடியும். ஆகையால் ஒரு காட்டில் பாரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கால்நடை இலாகாவிலே கிராமங்களில் போய் வேலை செய்யக்கூடிய ஸ்டாக்மென்கள் குறைவாய் இருப்பதால் சிலில் கேஸ் சென்டர்கள் அறிமுகப்படுத்தமுடியவில்லை. அதனால் ஸ்டாக்மென் கோர்ஸை காங்கேயத்தில் ஏற்படுத்தினால், போதுமான ஸ்டாக்மென்கள் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும். அப்போது கிராமங்களில் அதிகமாக ஐ வில்லேஜ் சென்டர்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரி வித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMASAMI THEVAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே பல ஜில்லாக்களிலே மழைக் குறைவால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட, ஓரளவுக்கு அதிகமாக உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டு நாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது. பற்றுக்குறையைப் போக்க எவ்வளவோ கஷ்டம் இருந்தபோதிலும், நமது விவசாய மக்களின் நல்ல முயற்சியோடு இந்த ஆண்டிலே விவசாயம் செய்திருப்பதற்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடைப்பிடிக்கிறோம்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, நாட்டுப் பிரிவினை நடந்தபோது, நம் நாடு எப்படி சய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளப் போகிறது, நமக்கு வேண்டிய அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொள்ள முடியுமா என்ற சந்தேகமெல்லாம் இருந்தது. ஆனால் நபத: நாட்டின் விவசாயிகள் அந்த சந்தேகங்களைப் போக்கிவிட்டார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கி ரீக்கார்ட் பல வந்திகளில் முன் வரவேண்டினென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது நாம் அடுத்த மாகாணங்களில் பிச்சை எடுக்கப் போவதில்லை என்ற வார்த்தைகளை உபயோகித்தார்கள். இது நாம் வரவேற்கக் கூடியது. இருந்தும் கூட இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கணக்கு, கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய கணக்குப் பிள்ளைகளிலிருந்து அவர்கள் போடக்கூடிய புள்ளி விவரங்களை நம்பி இருக்கக்கூடியது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அநேகமாக விளைந்த நிலங்களை விளையாத நிலங்கள் என்றும், விளையாத நிலங்களை விளைந்த நிலங்கள் என்றும் போட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஊரில் தங்குவது இல்லை. பக்கத்தில் உள்ள பட்டணங்களில் வசித்து வருகிறார்கள். உத்தியோகத்திற்காக இருந்த இடத்திலேயே கணக்கு எழுதி வருகிறார்கள். இதனைக் கொண்டு நாம் முற்றிலும் திருப்தி அடையக்கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

18th March 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

அடுத்தபடியாக இவ்வளவு பெருமை அளிக்கக்கூடிய வகையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கக்கூடிய நமது விவசாயிகள் பல தொல்லைகளில் சிக்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக இன்று நமது சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய விதைப் பண்ணைகள் நஷ்டமாகி வருவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். அங்கே படித்த உத்தியோகஸ்தர்கள், விஞ்ஞான முறைகளைக் கற்றவர்கள், நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யத் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் இருந்தும், வேண்டிய அளவு பணம் பெறக்கூடிய வசதிகள் இருந்தும். அத்துடன் உரம் முதலியவைகள் வேண்டிய அளவில் கிடைத்தும் கூட, அந்த விதைப் பண்ணைகளை நல்ல முறையில் நடத்த முடியாமல் நஷ்டம் ஏற்பட்டு வருகிறது. அதைப் போல வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளிடத்தில் போதுமான விஞ்ஞான அறிவு கிடையாது. பணம் கிடையாது—வட்டிக்கு வாங்க வேண்டும்—வேறு மற்ற வசதிகள் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய விவசாயியின் நிலை எப்படி இருக்கும். சர்க்கார் நடத்தக்கூடிய விதைப் பண்ணைகளிலேயே நஷ்டம் இருக்கும்போது, விவசாயிக்கு எப்படி இருக்கும். அவனுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். அதை கவனித்து வேண்டிய அளவுக்கு அவனுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இன்றைக்கு கடன் வாங்க முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதற்கெல்லாம் விமோசனம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவனுக்கு நல்ல மார்க்கெட் கிடைப்பதில்லை. ஏதோ அறுவடைக்காலங்களிலே கடன் தொல்லைக் காலவும் வரி பாக்கிக்காலவும் விற்பனையாகின்றன. லாபம் பூராவும் அடைகிறவர்கள் வேறு. வியாபாரிகள் அடைகின்றார்கள். இவன் என்றும் நல்ல முறையில் வாழ்வது இல்லை. பூராவும் சாகுபடி செய்கிறான்; நெல் விளைக்கிறான். ஆனால் சூரியநிலவது கூழ். உடுப்பதற்கு உடை அவனிடத்தில் இல்லை; சுகாதார முறையில் அவன் வாழ்வதற்கு வசதி இல்லை.

மேலும், உற்பத்தியை நாம் பெருக்க வேண்டுமானால், பல வழிகளிலே உதவி செய்ய வேண்டும். மானுவாரிப் பிரதேசங்களைக் கவனிக்கும்போது ஒரு விவசாயிக் எத்தனை எதுக்கள் இருந்தாலுங்கூட, எவ்வளவு ஆட்கள் இருந்தாலுங்கூட, சமயத்திலே விவசாயம் செய்ய முடிவது இல்லை. வருஷத்தில் ஒரு மழை, இரு மழை பெய்கிறது. அது சமயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் உழுவதற்குச் சாத்தியப்படுவதில்லை. அதனால் பல இடங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ட்ராக்டர்களைக் கொடுத்து உதவவேண்டும். இதற்கு ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ட்ராக்டர்களைக் கொடுத்து கிராமங்களிலே போய் தரிசு நிலங்களை வருஷத்திற்கு ஒரு உழவாவது உழுது தரும்படியாகச் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

சர்க்கார் தானியக்கொள்முதல் செய்ய திட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் டன் வேண்டியிருப்பதற்கு இதுவரையில் 19 ஆயிரம் டன்தான் கிடைத்திருக்கிறதென்றால் அதற்கு என்னவோ காரணம் இருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவான கொள்முதல். இதைப் பெருக்குவதற்கு சர்க்கார் வேறொரு வழியைக் கைக்கொள்ளலாம். அதாவது விவசாயி கட்டவேண்டிய வரிப் பாக்கிக்காக நெல்லாக வாங்கினால் இதை நாம் சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு நல்ல வசதி செய்துகொடுக்கும்போது மானுவாரிப் பிரதேசங்களெல்லாவற்றிலும் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதியை உடனே அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். உடனடியாக அதனைப் பரப்பி மக்களுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவிலே சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக எங்கள் தாலுகா விலே எந்தக் காலத்திலும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவருகிறது. அங்கு சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் பல இருந்துங்கூட சர்க்கார் கவனம் செலுத்தாமல்

[Sri S. Ramasami Thevar] [18th March 1959]

இருக்கிறார்கள். ஏதோ செய்து தருகிறோம், மகாநாடு கூட்டுகின்றோம், நாங்கள் வந்து பார்க்கிறோம் என்ற அளவிலே இருந்துகொண்டிருப்பது போதாது. நான் சொல்லக்கூடிய திட்டம், கொடுத்த திட்டங்கள் மிகக் குறைந்த செலவில் ஏற்படக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. அதனை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்து தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு முதலு எலும்பு போல் இருக்கும் விவசாயிகளை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகள் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னேன். கிராமங்களிலே விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் தெரிவது இல்லை; அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதும் இல்லை. அவர்களை உழைக்கக்கூடிய மாடுகளாகத்தான் கருதிவருகிறார்களே தவிர, அவர்களை மனிதர்களாகக்கூட மதிப்பதில்லை. அவர்களும் நம்முடைய மக்கள்; அவர்கள் தான் உணவு ஊட்டுகிறார்கள்; நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கே அவர்கள்தான் ஆணி வேர் என்ற எண்ணம் இன்னும் மற்றவர்களிடத்திலே உதயம் ஆகவில்லை. அவர்களுக்கு வசதி செய்வதோடு புதிய முறைகளை அனுஷ்டிக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு என்ன வசதிகள் அளிக்கப் படுகின்றனவோ அந்த வசதிகள் யாவற்றையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பதால் அவர்களிடம் அடிக்கடி நாம் போய் கூறவேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கும் கடன், உரம் மற்றவையெல்லாம் பலதரம் அவதிப்பட்டு அலைந்து ஒரு தரத்திற்குப் பத்து தரம் போய்க் கேட்டு கஷ்டப்படாமல் அவர்களுக்கே போய்ச் சேரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அவர்களிடத்தில் நாமே போய் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதோடல்லாமல் அவர்களை அலையவிட்டு கஷ்டப்படுத்துவது ஆகாது, கூடாது, நாட்டுக்கு நல்லது ஆகாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன்வந்துள்ளேன். பருவ மழை தவறியும், விவசாயத்திற்கு பூச்சித் தொல்லை போன்ற இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டும் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்கூறியது. விவசாயிகளுக்கு நாம் செய்து கொடுத்திருக்கும் பல நன்மைகள் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. புள்ளிவிவரப்படி உற்பத்தி அதிகப்படுத்தியிருக்க முடியாது என்று நினைத்தபோதிலுங்கூட, இப்பொழுது பார்க்கின்றபோது, எங்கும் உணவுச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டதாக இல்லை. எங்கும் உணவு மக்களுக்கு கிடைக்கிறது. ஆனால், விலைதான் கூடுதலாக இருக்கிறதே யொழிய உணவு இல்லை என்ற நிலைமை எங்குமே ஏற்படவில்லை. இந்த நிலையைப் பார்க்கின்றபோது, உணவு உற்பத்தி சர்க்காருடைய உதவியினால் அதிகரித்திருக்கிறதென்பதை நன்றாக உணர முடிகிறது. உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பது போதுமா, இன்னும் அதிகரிக்க விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகக் கவனித்து விவசாயிகளுக்கு அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு முன்வரவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியது உரம். இயற்கை உரத்தை பயன்படுத்தும் முறைகளைப்பற்றியெல்லாம் பிரசாரத்தின்மூலம் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அவர்களுடைய இலாகாவும் விவசாயிகளுக்கு எடுத்து காட்டுகின்றார்கள். ஆனால், போதுமான அளவு உரம் கிடைத்தாலொழிய விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியாது. பிரசாரத்தை இன்னும் தீவிரப்படுத்தி இயற்கை உர உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உரம் போய்ச் சேருவதற்குப் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, அமோனியம் ஸல்பேட் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது அரிதா இருக்கிறது. ஆனால், மார்க்கெட்டிலே சர்க்காரால் நிர்ணய

18th March 1959] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

செய்யப்பட்ட விலைக்கு விவசாயிக்குக் கிடைக்கவில்லை. “போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை, அதனால் சங்கடங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால், மார்க்கெட்டிலே விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக உரம் வாங்க முடிகிறது என்றால் மார்க்கெட்டிலே அது எப்படி வருகிறது, எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை நாம் கவனித்து, தகுந்த கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்யவேண்டும். இப்படி, உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம் போன்றவற்றை தரும் விஷயத்தில் அதிகச் சிரத்தை காட்டி, தனிப்பட்ட நபரிடத்திலோ மார்க்கெட்டிலோ உரம் விற்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கவனித்து நேர்மையான முறையிலே நடைபெறுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய ஜில்லாவில் பருவ மழை தவறியும், பூச்சித் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருந்தும், விவசாயிகள் ஓரளவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், இதற்குக் காரணம், அதிகமாக எங்களுடைய ஜில்லாவில், குறிப்பாக என்னுடைய தாலுகாவில் மின்சாரம் அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு விவசாயம் செய்வதற்கு ஒரு உற்சாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது விலை நிர்ணயம் செய்ததனால் ஏதோ மனதிலே ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி செய்த பொருளை அவர்கள் இஷ்டப்படியாக விற்பனை செய்துவந்த நேரத்திலே, இன்று கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு விற்பனை செய்யவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இருந்தபோதிலுங்கூட, விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணங்கள் விவசாயிகளிடத்திலே இருந்தும், உற்பத்தி செய்த பொருளை அந்த இடத்திலேயே அவர்களுடைய நிலத்திலேயே வாங்குவதற்கு இன்று லைசன்ஸ் பெற்ற வியாபாரிகள் வருவதே இல்லை.

லைசன்ஸ்தார்கள் அந்த நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லைசன்ஸ்தார்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதும் நெல்லை யாரிடத்தில் கொண்டு போய் விற்பது என்பதும் தெரியாமல் சில சிறு விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லை எங்கே விற்பது என்ன செய்வது என்பது தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய விற்பனைக் கொள்கையினால் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உணவு விலை அதிகப்படியாக விற்கப்படுகிறது என்று இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்தாலும் அதனால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் ஏற்கெனவே இருந்தபடி முதலாளிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து நேரடியாக நெல்லை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். சர்க்காருடைய இந்த திட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியான கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த முறையிலல்லாமல் வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் நேரடியாகச் சென்று நெல்லை வாங்கிக்கொள்ளும் அளவில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காருடைய திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் நெல்லைக் கொண்டுபோய் டிபுடி கலெக்டரிடம் காண்பித்து விட்டு அவர்கள் அது நல்ல நெல்லா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பார்த்துச் சொன்ன பிறகுதான் அந்த நெல்லை விற்பனை முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதனால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பொறுப்பை விவசாயிகளுடைய தலையில் போடுவது என்பது சரியல்ல. இந்த பொறுப்பை மற்றவர்கள் யாருடம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் உற்பத்திக்கு பங்கம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தாலுகாவில் அநேகமாக அறுவடை காலம் ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்கள்தான். இந்த மாதங்கள் இப்பொழுது முடிந்தபோய்கூட சிறு சிறு விவசாயிகள் விவசாயம் செய்த சம்பா நெல்லை யாரும் விற்பனைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகவே இல்லை, விற்கவும்

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar] [18th March 1959]

முடியவில்லை. லேசென்சுதார்களும் மற்ற வியாபாரிகளும் அந்த நெல்லை எங்கள் தாலுகாவிலும் சுற்றுப்புற கிராமங்களிலும் எடுத்துக் கொள்வதாகவே இல்லை. அதனால் சர்க்காரால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கும் விலைக்குக் குறைவாகவேதான் விற்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி விற்பதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் விலை இப்பொழுது குறைந்து விட்டது என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி குறைந்த விலைக்கு விற்கப் படுவதால் அடுத்த வருஷம் எப்படி விவசாயம் செய்வது என்று விவசாயிகள் அச்சப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இனிமேல் உற்பத்தியானவுடனேயே அந்த அந்த இடத்திலேயே நெல்லை விற்பதற்கு வேண்டிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டிய உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த திட்டத்தின் பிரகாரம் விவசாயிகள் தாராளமாக தங்களுடைய விளைபொருள்களை விற்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களை உடனடியாகப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே உடனடியாக இப்பொழுதுள்ள திட்டத்தையும் மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா திட்டங்களும் வெற்றிகரமாக முடிவதற்கு விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. இப்படி உற்பத்திப் பெருக்க வேண்டுமென்ற சர்க்காருடைய திட்டத்தின் பலனை விவசாயிகள் உணர்ந்து உற்பத்தியையும் இப்பொழுது பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாய மக்களுக்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்கும் விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் நன்றாக கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதத்தில் உரம் வழங்க நல்ல வழி காண திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த விவசாய மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முறையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்கி இருப்பதற்கும் அதை விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று பல ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கும் சம்பந்தமாக நான் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். விதைப் பண்ணைகளை ஒரேயடியாக அதிகமாக ஏற்படுத்தவேண்டாம் என்றும், ஒரு மாவட்டத்திற்கு பத்து வீதம் அமைத்தால் போதும் என்றும், அதன் பிறகு மற்ற இடங்களுக்குப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும், நல்ல விதைகளைக் கொடுக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பரிமியம் கொடுக்கலாம் என்றும், அப்படி விவசாயிகள் விதை மூட்டைகளை சப்ளை செய்யும்போது அவர்களுடைய பெயரை அவரவர்களுடைய மூட்டைகளில் எழுதி வைத்து அப்படி எந்த மூட்டையில் நல்ல விதை இருக்கிறதோ அந்த மூட்டைகளைக் கொடுத்த விவசாயிக்கு அதிகப் படியான பரிமியம் கொடுக்க முன் வந்தால் விவசாயிகள் நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்ய முற்படுவார்கள் என்றும், சர்க்கார் அதிகப்படியான விதைப் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டாம் என்றும் சொல்லியிருந்தேன். சாதாரணமாக விதையை காய வைத்தால் 100-க்கு 7-லிருந்து 20 சதவிகிதம் வரையில் காய்ந்து போய் விடும் என்றும் அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு அதிகப்படியான பரிமியம் கொடுக்கலாம் என்றும் சொல்லி

18th March 1959] [Sri G. Vagheesam Pillai]

யிருந்தேன். நல்ல விதையாக இல்லையானால் அவர்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வந்து விடும் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்ய முன் வருவார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அப்படி நல்ல விதைகளை சப்ளை செய்கிறவர்களுக்கு அதிகப்படியான பீரீமியம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தேன். அதைவிட இப்போதும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு நல்ல விதைகள் சப்ளை செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான பீரீமியம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு விலை உயர்வதைக் கட்டுப்படுத்த முற்படும்போது உற்பத்தி விலையையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இப்பொழுது உணவு விலையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியான அளவிற்கு உரங்கள் மற்றவைகள் கிடைக்கும்படியான ஒரு திட்டத்தையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பின்னாக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு இப்பொழுது 23 அல்லது 24 ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. இன்னும் அதிகமாகக் கூட விற்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லலாம். அதனால் பின்னாக்கை எக்ஸ்போர்ட் செய்வதை நிறுத்திவிடலாம். ஏனென்றால் அது விவசாயத் திற்கு உரமாகவும் மாட்டிருந்த தீவனமாகவும் உபயோகப்படுகிறது. அதை எக்ஸ்போர்ட் செய்வதை நிறுத்தினால் ஒருக்கால் அந்திய சொலவணி குறைந்துவிடுமோ என்று நினைக்கலாம். அதை வேறு ஏதாவது ஒரு விதத்தில் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம். இந்த முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனித்து அதை எக்ஸ்போர்ட் செய்வதை நிறுத்தி விடலாம் என்று சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் உணவு விலை கொஞ்சம் குறையும். ஆகவே இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அம்மோனியம் சல்பேட்டை அதிகப்படியாக உபயோகப்படுத்த இப்பொழுது விவசாயிகள் முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னதாக அதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள்கூட இப்பொழுது இதை உபயோகப்படுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். எலும்புத் தூள் போன்றவைகளை உபயோகிக்கலாம் முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவைகளைப் பாதி விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பாதி விலைக்குக் கொடுக்கவோ அல்லது சப்சிட்யாகக் கொடுக்கவோ முன் வந்தால் நலமாக இருக்கும். அதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் ஓரளவு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து அதிகமாகத் தருவதற்கும் அதை பாதி விலைக்குக் கொடுப்பதற்கும் முன் வந்தால் நலமாக இருக்கும். பத்து அல்லது இருபது வருஷங்களுக்கு முன் அம்மோனியம் சல்பேட் அவ்வளவு நல்லது இல்லை என்று கருதியவர்களுக்கு இப்பொழுது அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பழக்கம் வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே பாதி விலைக்குக் கொடுத்து அவர்களை பழக்கப்படுத்தி விட்டால் இந்த உரத்தில் சத்து இருக்கிறது என்று கருதி அதிகமாக வாங்க முன் வருவார்கள், இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பசுந்தாள் உரத்திற்காக இந்த வருஷம் 1342 டன் விநியோகிக்க திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது நல்ல காரியம்தான். பசுந்தாள் உரத்தை உபயோகிக்கும்போது விவசாயிகள் ஒரு கிராமத்தில் எல்லோரும் உபயோகிக்கக்கூடிய அளவில் அதை உபயோகப்படுத்தி அதன் பல்னைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியாக நாலேந்து கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு 100-க்கு 20 சப்சிட் போக பாக்கி 80-ஐ அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிக்கொடுத்து நாலேந்து அல்லது பத்து கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு தொடர்ச்சியாக இந்த உரத்தை

[Sri G. Vagheesam Pillai] [18th March 1959]

உபயோகப்படுத்தச் சொல்லி அதன் பலனைக் கண்டு பிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சாதாரணமாகச் சொன்னால் 100-க்கு 50 விவசாயிகள் அதை உபயோகிக்காமல் விட்டு விடுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் எல்லோரும் தொடர்ச்சியாக உபயோகப்படுத்தச் சொல்ல வேண்டும். அதே முறையில் இதை திட்டமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பூச்சி மருந்தை பாதி விலைக்கு ஜில்லா விவசாய ஆபீசரே கொடுக்கலாம் என்று வந்த உத்தரவால் சென்ற இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாகவே செளகர்யமாக இருக்கிறது. கலெக்டர் ஒரு பிரதேசத்தை பூச்சி அடித்த பிரதேசம் என்று டிக்ளேர் செய்தால்தான் பாதி விலைக்கு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சில விவசாயிகளுக்கு பூச்சி விழுந்தாலும் டிக்ளேர் செய்யவில்லையென்றால் மருந்துகள் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக பூச்சி மருந்தை விவசாயிகள் வேறு விலையில் உபயோகப்படுத்தமாட்டார்கள். வேறு எதற்கும் அது உபயோகம் இல்லை. அதனால் நிரந்தரமாகவே அந்த மருந்துகளை விவசாயிகளுக்குப் பாதி விலைக்குக் கொடுக்க முன் வந்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் அதிகப்படியான நஷ்டம் ஏற்படுவிடாது. அதனால் எப்பொழுதும் பூச்சி மருந்தை பாதி விலைக்குக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் பழத் தோட்டங்கள் மிகவும் குறைவு. அதற்கு என்று 2.73 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பழத்தோட்டங்களுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் கடன் கொடுக்கலாம் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பழச் செடிகளை பாதி விலைக்குக் கொடுத்தால் நல்லாக இருக்கும். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பள்ளாக்குகள் மூலமாகக் கொடுத்தால் அந்த கடன் தொகையைக் கொண்டு இன்னும் அதிகமாக பழச்செடிகளை உற்பத்தி செய்ய முற்படுவார்கள். இதில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஆந்திரா போன பிறகு கோடேர் பழத் தோட்டம் நம்மை விட்டு அவர்களுக்குப் போய்விட்டது. இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் இரண்டொரு இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. அதாவது கல்லூர், பார்லியார், நல்லூர் போன்ற இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. அங்குப் பழச் செடிகளுக்கு வேண்டிய சீதோஷ்ண ஸ்திதி இருப்பதால் அங்கே அவைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் செடிகளுக்கு நம் பகுதி உகந்தது இல்லை. அதனால் மற்ற இடங்களிலும், மாவட்டங்களில் இரண்டொரு இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆராய்ச்சி நிலயங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இப்பொழுது விவசாயப் பட்டப் படிப்பு ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்படுத்துவதற்காக பாடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஒரு பணி இருக்கிறது. அங்கு சுமார் 100 ஏக்கர் நல்ல நிலங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் பிரியியம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. அந்த 100 ஏக்கர் நிலத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய நெல் பூராவையும் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு விதையாக கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் பல்கலைக் கழகத்தார் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். நித்தைப் பற்றிய பரிசோதனையை அநேக விவசாயிகள் செய்வதில்லை. அந்த மாதிரி விவசாயிகளுக்கு இனமாகச் செய்து கொடுக்கிறோம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்தில் காலேஜுகள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் மண் வளப் பரிசோதனை செய்தால் இவ்வளவு குறைந்த ரூபாயில் அந்த ஆராய்ச்சியைச் செய்யமுடியும். அந்த ஆராய்ச்சி நிலங்களில் அதிகமாகச் செய்துகொடுக்க முடியும். விவசாய இலாகாக்கள் செய்யக்கூடிய இடங்களில் அவர்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது அல்லாத மற்ற இடங்களில்—காலேஜ் இருக்கக்கூடிய

18th March 1959] [Sri G. Vagheesam Pillai]

இடங்களில் அவர்கள் இதைச் செய்யக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றியும் யோசனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விளம்பரத்தைப்பற்றி நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது தான் அதற்கான அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்னும் அதிகமான அளவில் விவசாயிகள் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் விளம்பரப் படுத்த வேண்டும். நல்ல படங்களைப் போட்டு விளம்பரம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“Tube well scheme” சில மாவட்டங்களில் நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் 50 ஆர்.டி.சன் கிணறுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஆர்.டி.சன் கிணற்றிலிருந்து மூன்று மாதத்திற்குப் 10 ஏக்கர் நிலத்திற்குச் சாகுபடி செய்யமுடியும். அதற்கான வசதி இருக்கிறது. மற்றப்படி கிணறுகளுக்கு மானியம் கொடுப்பது போல் “சப் ஆர்.டி.சன் வெல்” ஐக்கும் மானியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் 10 ஏக்கர் வரை சுலபமாகச் சாகுபடி செய்ய முடியும். எலக்ட்ரிக் மோட்டார் உபபட ரூபாய் 3,000 முதல் ரூ. 5,000 வரைதான் செலவாகும். இரண்டு மாதத்தில் 10 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய முடியும். சப்.டி. மூலமாக அரசாங்கமே இதற்காகும் பணத்தைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். “பவர் ட்ரிஸ்க்காக” பரைவேட் பார்ட்டீஸ் 30 பேருக்கு மேல் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய காலத்தில் பவர் ட்ரிஸ்க் கொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குச் சவுகரியமாக இருக்கும். நான் சில பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்தேன். ஒரு பிரிக்காவில் 50 அடியிலிருந்து 100 அடிக்குள் நல்ல ஜலம் கிடைக்கிறது. இந்த பவர் ட்ரிஸ்க் அரசாங்கத்திலிருந்து சொற்ப வாடகைக்கு விடுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். 50 அடியில் இருந்து 100 அடிக்குள் தண்ணீர் கிடைக்கும் இடங்கள் எங்கே பகுதியில் நிறைய இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் “ஹாண்ட் போரிங்” செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அது சுலபமாக வாங்கி வைக்கக்கூடிய காரியம். இப்பொழுது டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து ஜில்லாவுக்குப் 10, 12 என்று ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். தேவைப்படுகிற அளவுக்கு அதிகமான அளவில் வாங்கி வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ட்ராக்டர் சம்பந்தமாக நஞ்சை நிங்களில் உழலாம் என்ற நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது. அதற்குக் கடன் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

விவசாய டிப்பார்ட்மெண்டில் சாதாரண ஏழைகளுக்காக வைடமின் சி. சிலோன், ஸ்ட்ரோன், சீக்ருமாஸ்கிரை ஆகியவைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் கீரைகள் சுலபமாகப் பயிராக்கக்கூடியவை. ஒரு முறை நடடு விட்டால் நல்ல பயன் கிடைக்கும்.

காலநடை பற்றி நல்ல பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று லட்சத்து 40 ஆயிரம் கிடாரிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பொலிக் காளைகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்க வேண்டும். எல்லா ஊர்களுக்கும் வாங்கிக்கொடுப்பதில் சிரமம் இருந்தாலும்கூட குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களிலாவது இருக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இப்படி வேண்டும். செயற்கை கரு தரிக்கச் செய்யும் முறையில் விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மாடுகளுக்கு வியாதி வருவது எப்படி என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. என்னென்ன வைத்தியம் செய்ய வேண்டும்? எப்படி அந்த வியாதிகள் வருகின்றன? அது வராமல் தடுப்பது எப்படி? என்பது பற்றியெல்லாம் சிறு குறிப்புகள் போட்டு நல்ல புஸ்தகமாக அடக்க விலைக்குக் கொடுத்தால் நல்லது. 1 அணு, 2 அணு விலையில் இந்த மாதிரிப் புஸ்தகங்களைப் போடுவதைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மீன் வளர்ப்புபற்றி

[18th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. Sri C. Natarajan will now speak.

* SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்தின்பேரில் கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்கள் யாவரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விலை உயரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பல குறைகளைக் கூறிவிட்டு உடனே திட்டத்திற்கு விளம்பரம் யெ்கிறார்கள். எங்களுடைய பகுதி இன்னின்ன முறையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு கடைசியில் முடிக்கும் போது பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாதகங்களை எடுத்துக் கூட வேண்டுமென்று தவிர பாராட்டிப் பேசுவதில் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை. மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்பதை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் விவசாயம் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி விவசாயம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னேன். நாம் போடுகின்ற சட்டத்தை அதிகாரிகள் மதித்து அவைகளை நிறைவேற்றுவதில்லை. சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் நாங்கள் சொல்லும் குறைகளைக் கேட்டு அதைப் போக்க நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு “லோன்” வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு லோனைத்தான் வசூல் செய்ய மாட்டோமென்று தவிர அதற்கு முன் ஆண்டுகளில் வாங்கியகடனை வசூல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகடன்கள் விவசாயிகளால் கொடுக்கப்படாமல் பாக்கி இருக்கிறது. இந்த பாக்கியை விவசாயி இப்பொழுது கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறான். இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் பாதகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதிக்கு அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் வந்தார்கள். மின்சார அமைச்சராதலால் மின்னல் வேகத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களில் 70 கிராமங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து மக்களை அப்படியே கவர்ந்து விட்டார்கள். வயல் வெளியில் கூட இறங்கி ஒவ்வொரு கதிராகப் பார்த்தார். அந்த முறையில் அவர் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தார். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால்—உண்மைக் காதல் அல்ல, கள்ளக் காதல் போல் காணப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வாழ்த்துப் பத்திரம் வாசித்தளிக்கப்பட்டது. அதில் சில குறைகளை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் வந்திருந்தார்கள். குறைகளைப் பற்றிக் கேட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கண்ணீர் பெருகியது. மனம் உருகினார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கண்ணீர் வடித்த நிலையைப் பார்த்து நான் கூடக் கண்ணீர் வடித்தேன். அமைச்சர்கள் இந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்கச் சட்டங்களை திருத்தி அமைக்க வேண்டும், சட்டம் உடனே பலனளிக் கும் முறையில் இல்லை. ஆகையால் நாம் போடுகின்ற சட்டங்களுக்கு எதிராக அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள் என்பது சரியில்லை.

18th March 1959] [Sri C. Natarajan]

அதுபோல் இந்த பூச்சி மருந்துகளையும், உரங்களையும் வழங்கும் முறையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைச் சொல்லாத அங்கத் தினர்கள் கிடையாது. பயிர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய வியாதி என்ன என்பதைத் தெரிந்து இந்த மருந்துகளைக் கொடுப்பது கிடையாது. “இந்த மருந்தைத் தூவிப்பார், இந்த மருந்தைத் தெளித்துப் பார், இது பாதி விலை தான்” என்கிறார்கள். இந்த மருந்துகளினால் எவ்வித பயனும் ஏற்படவில்லையே, பயிர் பாழ்பட்டு விட்டதே என்றால், “நாங்கள் என்ன செய்வது? இது புது வியாதியாக இருக்கிறது, வேறு மருந்து உபயோகப் படுத்திப் பார்த்தால்தானே தெரியும்” என்கிறார்கள். “வேண்டுமானால் இன்னொரு மருந்து இருக்கிறது அதையும் தூவிப்பார், பலன் ஏற்பட்டால் ஏற்பட்டும்” என்கிறார்கள். இப்படி இல்லாது முதலிலேயே வியாதி இன்னது என்று தெரிந்து அதற்குப் பிறகு மருந்து கொடுப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியமானது உரம்தான். உரம் அதிகமாக நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்கிறது. ஆனால் இந்த உர விநியோகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊழல் சொல்ல முடியாது. ஒருவர் நிறுத்துத் தான் கொடுப்போம் என்கிறார். இன்னொருவர் அளந்து தான் கொடுப்போம் என்கிறார். அளக்கும்போது சாதாரண சாப்பிடும் உப்பையும் கலந்து ஊட்டலும், குறை பாடுக்கும் விவசாயிகளை அதிக அளவில் பாதிக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுப்பதும் கிடையாது. இதையெல்லாம் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது நெல் கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதற்குள்ளேயே பல வியாபாரிகள் அரசாங்கம் எல்லா நெல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு பேர்ய் விவசாயிகள் என்று விவசாயிகளைப் பயமுறுத்தி, குறைந்த விலையில் அவர்கள் நெல்லை வாங்கிக்கொண்டு வந்து வியாபாரிகள் லாபத்திற்கு அரசாங்கத்திடம் நிர்ணயித்துள்ள விலைக்கு விற்கிறார்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போதும் விவசாயிகளுக்கு எவ்வித பயனும் கிடையாது. இப்படி அவர்கள் பல துறைகளிலும் பலன் அடைய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அழகும் பொருள்கள் வியாபாரிகள் சங்கம், தோல் வியாபாரிகள் சங்கம் இப்படி பல துறைகளில் பல சங்கங்களில் இருந்து சர்க்காருக்கு மனுக்கள் வருவது போல்—விவசாயிகள் சங்கம் என்று இந்த விலைகளினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களிடமிருந்து அதிகமான மனுக்கள் வந்திருக்கிறதா என்று அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். இப்படி கிளர்ச்சிகள், மனுக்கள் போடவேண்டுமென்றாலும்கூட இவர்களுக்குக் கல்வித் திறன் கிடையாது. அரசியல் அனுபவம் கிடையாது. அவ்வளவு அப்பாவிளாக இருக்கக்கூடிய இந்த விவசாயிகள் இன்று பெரும் அளவு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் கவனித்து தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அதுபோல எத்தனையோ இடங்களில் எத்தனையோ பெரிய திட்டங்களை விவசாயிகளுக்காகப் பேருவகைவிட 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று உடைய விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதினால் அதிகப் பயன் அடைய முடியும்.

அதுபோல சின்ன சேலத்தில் ஆட்டுப் பண்ணை ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அதற்கு ஸ்டக்கணக்காகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வந்திருந்தபோதுகூட இருபது இருபத்தைந்து ஆடுகள் தான் அங்கே காணப்பட்டன.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சின்ன சேலத்தில் ஆட்டுப் பண்ணை வைத்த போது தான் நான் சென்று பார்த்தேன். அப்போதே ஏராளமான ஆடுகள் இருந்ததை நான் பார்த்தேன்.

[18th March 1959]

* **SRI C. NATARAJAN :** அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல நூறு ஆடுகள் இருந்தன என்று வைத்துக் கொண்டாலுமே அதற்கான செலவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தும் கால்நடை ஆஸ்பத்திரி தாலுகா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸில் தான் வைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலுமே அதிகமாக கால்நடைகள் இருப்பதனால் அவற்றுக்கு வரும் நோய்களை அவ்வப்போது சரியான முறையில் கவனித்து வைத்தியம் செய்வதற்கு ஆங்காங்கே பல கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த அளவில் கால்நடை வைத்தியர்களை உண்டாக்க வேண்டும்.

விழுப்புரம் போன்ற தொகுதியில் மணிலா அதிகமாக இருக்கிறது. வனஸ்பதி ஆலையில் ஒரு நாளைக்கு 30 ஆயிரம் மூட்டைகள் உடைக்க முடியும். ஒரு நாளைக்கு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் வேலை செய்யும்படியான ஆலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கரும்பு விலையையோ, சர்க்கரை விலையையோ நிர்ணயிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை நமது சர்க்காரிடத்தில் கூட இல்லாமல் மத்திய சர்க்கார் தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் பரவாயில்லை. சர்க்கரை விலை எவ்வளவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறதோ அதற்கு ஏற்றபடி கரும்பு விலையையும் உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்காவது சிபார்சு செய்ய வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு எவ்வித பயனும் கரும்பு சாகுபடி செய்வதனால் கிடையாது. இவர்களும் பயன் அடையும்படி செய்ய சர்க்கரை விலை உயரும்போதே கரும்பு விலையையும் உயர்த்த மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது மாநில அரசாங்கம் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI T. SAMPATH :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் சமீப காலமாக விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கும் விஷயங்களையெல்லாம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். பட்ஜெட் அறிக்கையில் விவசாயம், தொழில் இவை இரண்டும் எந்த அளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்கிற விஷயம் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் துறையில் செய்துள்ள சாதனைகளைப் புள்ளி விவரம் மூலமாகவும் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1952-53 ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கும், சமுதாய நல அபிவிருத்திக்கும் முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது. அதிலும் கடந்த ஆண்டு கனில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது மறுக்க முடியாத விஷயம். இதற்காக அமைச்சர் அவர்களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தற்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் பண வீக்கத்தை ஒழித்து, பொருளாதாரத்தை மேலும் ஸ்திரப்படுத்த வேண்டுமானால் உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்குவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. விவசாய அபிவிருத்தி, தொழில் அபிவிருத்தி ஆகிய இவை இரண்டும் பரஸ்பரத் தொடர்பு உள்ளவை. இந்த இரண்டையும் சேர்த்து அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நீண்ட கால கண்ணோட்டத்துடன் அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக்கொண்டே வரும் ஜனத் தொகைக்கு நியாயமான அளவில் எல்லோருக்கும் உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

18th March 1959] [Sri T. Sampath]

அதைப்போல விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு ஒரு நியாயமான வருவாய் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாட்டை வகுத்துத் தர வேண்டும். வளர்ச்சி அடைய இருக்கும் தொழில்களுக்குப் போதுமான கச்சாப் பொருள்களும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு அல்லாமல் நம் நாட்டிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் பண்டங்களின் அளவையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்த மூன்று நோக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நம் நாட்டில் விவசாயமும், தொழிலும் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்கிற நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தில் எவ்வளவு சாதனைகளை நாம் அடைந்தாலும் இயற்கையை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. போதுமான பருவ மழை பெய்யாத காரணத்தினால் பல ஜில்லாக்களில் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவிலும் பெரும் அளவுக்குப் பயிர்கள் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் வாசீம் பிள்ளை அவர்கள் பூச்சி மருந்து சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன மாதிரியாக இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பூச்சி மருந்து, போதவில்லை. எப்போதும் விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக பூச்சி மருந்து கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு மருந்து கிடைத்தாலும் எந்த எந்தப் பூச்சிகளுக்கு எந்த எந்த மருந்து போடவேண்டும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. அவற்றை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, மருந்து மட்டும் கிடைத்தால் போதாது. மருந்தைத் தெளிப்பதற்கு வேண்டிய ஸ்ப்ரேயர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் பெரிய அளவில் மருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கு வேண்டியபடி அதிகமான ஸ்ப்ரேயர்களையும் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயச் செலவு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. எல்லாச் சாமான்களும் மார்க்கெட்டில் குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு நெல், அரிசி விலையை மட்டும் நிர்ணயித்து விட்டால் போதாது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான இதர பொருள்களை, உரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், இதர பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் விலைகள் மிக அதிக அளவில் போய்விட்டது. குறிப்பாக மாட்டுக்கு வைக்கவேண்டிய பருத்திக்கொட்டை விலையை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு விவசாயி சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள விலையில் இரண்டு மூட்டை நெல் விற்பனையின் ஒரு மூட்டை பருத்திக் கொட்டை வாங்க முடிகிறது. நான் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயித்திருப்பதைக் குறை கூறுவதாக சொல்லவில்லை. அதற்கு விலை நிர்ணயித்திருப்பது போல விவசாயிகளுக்குத் தேவையான இதர பொருள்களுக்கும் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மற்ற புஞ்சை தானியங்களுக்கும் விலை நிர்ணயிக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். தற்போது நெல்லுக்கு கண்டிரோல் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய முறையில் உள்ள சிக்கல்களை சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

கொள்முதல் திட்டத்தில் இன்னும் பல சிக்கல்களும், குழப்பங்களும் தான் இருந்து வருகிறது. அரசாங்கம் இப்போது நெல்லின் உச்சபட்ச விலையைத்தான் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. குறைந்த பட்ச விலையையும் அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பல வருடங்களுக்கு முன்பு ப்ரொக்யூர்மெண்ட் என்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் கடைப்பிடித்த போது விலைவாஸல்லாம் தெளிவான முறையில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருந்தது. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் விலையை நிர்ணயிக்கும்போது கிராம விலை கிரயத்திலிருந்து மில்லுக்கு கொண்டு வருவதனால் அதற்கு ஏற்படுகின்ற வண்டிச் சத்தமும் சேர்க்கப்பட்டு மில் விலை அடக்கமும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இதைப் போல் நெல் வியாபாரிகளுக்கும் அவர்களுடைய அடக்க

[Sri T. Sampath]

[18th March 1959]

விலையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. மில்களிலிருந்து இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டு போகக்கூடிய செலவையும் சேர்த்து இரயில்வே ஸ்டேஷன் எப்.ஓ.ஆர்.விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருந்தது. அது போலவே இப்பொழுதும் அரசாங்கம் விலைகளை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இப்பொழுது நெல் முதலிய தானியங்களுக்கு பலவித ரகங்களுக்கு பலவித விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நெல் முதலிய தானியங்களுக்கு பலவித ரகங்களுக்கு பலவித விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீண்ட கால தான்யம் ஆகிய—சம்பா நெல், குறுகியகால தானியமாகிய குறுவை நெல்லுக்கு ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்தால் போதும் என்று எண்ணுகிறேன், காரணம் எழை மக்கள் இந்த இரண்டு வகை நெல்களை தான் அதிகம் சாப்பிடுகிறார்கள். உயர்ந்த ரக நெல்லை வசதியுள்ளவர்கள் தான் வாங்குவார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் இரண்டரை லட்சம் டன் அரிசியை கொள் முதல் செய்வதற்கு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. இதை குறுகிய காலத்தில் சுலபமாக அரசாங்கம் கொள் முதல் செய்ய ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது இதை வெகு குறுகிய காலத்தில் சுலபமாக அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய முடியும் அதாவது நிலத் தீர்வைக்குப் (Kist) பதிலாக நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து அந்தத் தொகைக்கு நெல்லை வசூலித்துக்கொள்ளலாம். சம்பாடி செய்தால் 2½ லட்சத்துக்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு நெல் கிடைக்கும். சிரமப்பட்டு கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை எல்லாம் சேமித்து வைப்பது எப்படி என்று கேட்கலாம். இப்பொழுது வகுத்திருக்கிற கொள் முதல் திட்டத்தின் பிரகாரம் மிராச்தார்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்பட்ட தான்யத்தை மில்லர்களின் கோடவுன்களில்தான் சேமித்து வைக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே நிலத் தீர்வைக்குப் பதிலாக கொடுக்கப்படுகின்ற நெல்லையும் மில்லர்களுடைய கோடவுன்களில் சேமித்து வைக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால்தான் தானியத்தை காலாகாலத்தில் சேமிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். மேலும் அரசாங்கம் மொத்த நெல் வியாபாரத்தை நடத்த உத்தேசமிருப்பதால் இவ்வாறு நான் சொல்லக் கூடிய திட்டப் பிரகாரம் செய்தால் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்முதல் திட்டமும் வெற்றிபெற முடியும். நெல் மொத்த வியாபாரமும் நல்ல முறையில் நடக்கும், என்னுடைய யோசனையை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has one more minute.

*SRI T. SAMPATH : தற்பொழுது நெல் கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பை கூட்டுறவு சங்கங்களும் அதிகமாக ஏற்க வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் பேசும் போது கனம் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் படும் கஷ்டத்தையும் சிரமத்தையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு போதிய பணவசதி இல்லாத காரணங்களினால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கொள்முதல் செய்வதற்கு முடியவில்லை. இதன் காரணமாக கொள்முதல் தடைபடுகிறது. ஆகையால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு போதுமான அளவு கொள்முதல் செய்வதற்கு நிதி வசதி அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்து சிறிய நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாக.....

*SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பகுதியில் Semi-dry paddy தான் அதிகம் விளைகிறது. அது சம்பந்தமாக Draught resistance paddyseeds உற்பத்தி செய்வதற்காக ரூ. 14,900 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முடிவு தான். என்னுடைய பகுதியில் 100க்கு 90 சத விகிதம் புறம்போக்கு நிலங்கள். தண்ணீர் குறைவாக உள்ள இடங்கள். அவைகளுக்கு தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டில் விளையக் கூடிய நெல் தினுசுகள் தயார் செய்தால் உபயோகமாக இருக்கும்.

18th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

அடுத்தபடியாக சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் (Soil test unit) எடுத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் அது தேவை. இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் சில இடங்களில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இது போன்ற சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட்களை (Soil test unit) அமைத்தால் நிலத்தின் தரத்திற்குத் தகுந்த படி உரத்தைப் போட முடியும். அம்மாதிரி வசதி இல்லாததினால் விவசாயிகள் உரம் போடும் விதம்தெரியாமல் தாறுமாறாக போடுகிறார்கள். இதனால் பயிர்களுக்கு நோய் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் (Soil test unit) தேவைக்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்போஸ்டுக்காக ரூ. 22 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிளாக் (Level-ல் கம்போஸ்டு இன்ஸ்பெக்டர் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கூடுதலான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை சரிவர செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்து கம்போஸ்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Distribution of sprayers எடுத்துக்கொண்டால் அதற்காக 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷம் ஒரு இடத்திலாவது சரியாக வினியோகம் செய்யப்படவில்லை. இவைகளை இரண்டு கம்பெனிகள் உற்பத்தி செய்கின்றன. மதுரையில் ஒரு கம்பெனி உற்பத்தி செய்துவருகிறது. அது நன்றாக வேலை செய்கிறது. பயிர்கள் அடிக்கடி நோயால் பாதிக்கப்படுவதால் ஸ்ப்ரேயர்கள் பாதிவிலைக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மல்டிபிகேஷன் ஆப் சீட்ஸ் (Multiplication of seedling) க்கு ரூ. 18 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் முக்கியமாக இருப்பதால் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரிசெர்ச் ஸ்டேஷனுக்கும் பாரத்திற்கும் ரூ. 8,300 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிளாக் ஏரியாக்களில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மூலமாக கிராமங்களில் நல்ல பரிசீலனை செய்ய முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கண்மாய் போன்ற புறம்போக்கு இடங்களில் நல்ல ஊற்று இருக்கிறது. அவ்வாறு ஊற்று இருக்கும் இடங்களில் கிணறுகளை வெட்டினால் அந்த தண்ணீரைக்கொண்டு, 15, 20 ஏக்கர் நிலம் பயிர் செய்யலாம். சார்காரில் கிணறுகளை வெட்டி தண்ணீர் சப்ளை செய்தால் அதிகமான அளவில் உணவை உற்பத்தி செய்ய வழி ஏற்படும்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு உற்பத்தி சிலவு ஆகிறது என்று நிர்ணயித்து அதற்கு தகுந்தவாறு தானியங்களின் விலையை நிர்ணயித்தால் நியாயமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சில பகுதிகளில் உற்பத்தி சிலவு அதிகமாக இருக்கிறது வேறு சில இடங்களில் உற்பத்தி சிலவு குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உற்பத்தி செலவு என்ன ஆகிறது என்று நிர்ணயம் செய்த பிறகு விலைவாசியை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்தி நன்றாக நடக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 15 Key Centres திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதுவரையில் 12 (Key centres) திறக்கப்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [18th March 1959]

பட்டிருக்கின்றன. 1959-60-ம் வருஷத்தில் 4 (Key centres) திறப்பதற்கு 8 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று, கணக்கிலிருந்து தெரியவருகிறது. அதேபோல இந்த நிதி ஆண்டில் 4 செயற்கைக் கரு நிலையங்களும், 12 (Extension centres) லெண்டர்ஸும் திறக்கப்படும் என்று தெரிய வருகிறது. இதற்கெல்லாம் 15 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நமது ராஜ்யத்தில் கால்நடை அபிவிருத்தி முன்னேற்றப் பாதையில் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டம் நமக்கு மிகவும் தேவை. கால்நடை செல்வத்தை வைத்து தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே இத்திட்டங்களை நன்றாக நடத்த வேண்டும். அத்துடன், ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அரயானா என்ற நல்ல ஜாதி மாடுகள் பஞ்சாபில் அதிகமாக இருப்பதாக பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன். அவைகளை இந்த ராஜ்யத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு குறைந்த தொகையே செலவாகிறது, ஒரு மாடு கொண்டு வருவதற்கு 100 ரூபாய் தான் ஆகிறது. அவைகளை கொண்டுவந்து பல இடங்களில் விநியோகிக்கலாம். எக்ஸ்டென்ஷன் லெண்டர்ஸ் மூலம் இவைகளை விநியோகிக்கலாம். இப்போது சந்தையில் மாடுகள் வாங்க ஹரிஜனங்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இத்திட்டம் நடப்பதைப் பார்த்தால் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் பணம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வாங்கும் மாடு 100 ரூபாய் பெறுமானதாகக் கூட இல்லை. இதில் பல மால்ப்ராக்க்டிஸஸ் நடக்கின்றன. ஒரு மைத்துனனின் மாட்டை இன்னொரு மைத்துனன் வாங்குகிறான். இதற்கெல்லாம் காரணம் நிர்வாகக் குற்றம் அல்ல. மக்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாதது தான். பஞ்சாபிலிருந்து நிறைய மாடுகள் கொண்டுவந்து இவர்களிடம் விநியோகித்தால் இந்த மாதிரியான குற்றங்கள் மால்ப்ராக்க்டிஸஸ் நடக்காது. நல்ல தரமானவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொண்டுவந்தால் கால்நடைகளின் வளம் அதிகமாகும். ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் இப்போது இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை கவனிக்க கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் Key Centre ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் நல்ல தரமான மாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக்கொண்டு “கிராஸ் பர்ட்” செய்து அங்கே கால்நடைச் செல்வத்தை வளத்துடன் பெருக்கலாம்.

சென்னையில் பால் பண்ணை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது. இதை மாதவரத்தில் அமைக்கத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். இதை கொஞ்சம் ஆலோசித்து அமைக்க வேண்டும். கல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் கூட, பால் பண்ணைகளை வெளியில் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். நல்ல இடங்கள் இருந்தால் நகரத்திலேயே வைக்க வேண்டுமென்று பல ராஜ்யங்களில் யோசனையில் இருந்துக்கொண்டு இருக்கிறது. டெல்லியில் கூட நகரத்திற்குள் தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். இப் பண்ணையை மாதவரத்தில் வைத்தால் பாலின் கிரயம் அதிகமாகும். மாதவரத்தில் சேகரிக்கும் பால் மட்டுமன்றி, வெளியிலிருந்து வரும் பாலையும் அத்துடன் சேர்த்துத் தான் “பாஸ்ட்யூர்” செய்ய வேண்டியிருக்கும். அங்கே பாஸ்ட்யூர் செய்த பிறகு தான் அதை நகரத்திற்குக் கொண்டு வந்து விற்க வேண்டும். இந்த நிலையில் அதிக போக்குவரத்துச் செலவு ஏற்படுவதால் பாலின் கிரயம் அதிகமாகும். போக்குவரத்து காரணமாக தாமதமும் ஏற்படும். ஆகவே இப் பண்ணையை தேனாம்பேட்டை போன்ற இடங்களில் வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் அன்னிய நாட்டிலிருந்து சென்னைக்கு வருபவர்களும் வெளி ஊர்களிலிருந்து சென்னைக்கு வருபவர்களும் அங்கு சென்று அப்பண்ணையைப் பார்க்க முடியும். இந்தத் திட்டம் ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகே நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இத்திட்டத்திற்கு நமக்கு நியூஜிலாந்திலிருந்து நிதி உதவி கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்பண்ணையை நல்ல இடத்தில், எல்லோரும் சென்று பார்க்

18th March 1959] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

கக்சூடிய இடத்தில் வைக்க வேண்டும். கல்கத்தாவில், இப்பண்ணை நகருக்கு வெளியே வைக்கப்பட்டிருப்பதில் பல கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதால் அதை நகருக்குள் கொண்டுவரத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். நான் கூறியவைகளை நன்றாய் கவனித்து இப்பண்ணையை நகருக்குள் வைப்பதுபற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **SRI B. DORAISAMI REDDIAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய மானிய கோரிக்கையின் பேரில் பேச விரும்புகிறேன். வெள்ளை உள்ளம் படைத்த விவசாயிகளுக்கு பரிசுத்தமான மேல்நாட்டு வெள்ளை ரகமாக இருந்தவர்கள் இப்போது கருப்பு ரகமாக மாறவேண்டிய அவசியம் வந்து விட்டதே என்று நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இப்போது வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு அங்கே எந்த பெரிய பாசன வசதியும் கிடையாது. அது மலைப் பிராந்தியம். அங்கே, கிணறுகளிலிருந்து இறைத்துத்தான் சாகுபடி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் கவலையைக் கொண்டதான் விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கவலை மாடு வைத்துக் கொண்டு ஒரு ஏக்கர் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஒரு ஏக்கரில் 15 கனம் தான், அதாவது 15 அல்லது 20 மூட்டை நெல் தான், உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஒரு கவலை மாடுவாங்கி அவ்வாறு விவசாயம் செய்வதற்கு குறைந்தபட்சம் 700 அல்லது 800 ரூபாய் வேண்டும். இப்போது கவலைச் சால் 15—20 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. 40 ரூபாய்க்கு விற்பனை ஆம்மோனியம் ஸ்டீப் இப்போது பள்ளக் மார்கெட்டில் 55—60 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. 7—8 ரூபாய்க்கு விற்பனை பிண்ணுக்கு மூட்டை இப்போது 24—25 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. செயற்கை நிலையை நம்பியே பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் உணவு தானியங்களுக்கு சர்க்கார் விலைக் கட்டுப்பாடு விதித்திருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது. இயற்கையாகவே, மழை பெய்யும் போது பசுந்தான் செடிகள் பூமியில் வளர்கின்றன. சுமை ஒன்றுக்கு 2 அணு வீதம் கூலி கொடுத்து அவைகளைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகள் உரமாகக் பயன்படுத்துவது உண்டு. இந்தப் பசுந்தான் உரங்களைப் போட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய், 30 ரூபாய் செலவழித்தாலே போதும் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும். இப்போது உரத்திற்காக 150 ரூபாயும் நாற்று நடவிற்காக 50 ரூபாயும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 200 ரூபாய் செலவாகிறது. சாகுபடி காலம் 3 அல்லது நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. அதற்கு மாட்டுத் தீவனம் அதிகமான விலையில் விற்கிறது. நான் ஒன்றுக்கு ஒரு மாட்டுக்கான தீவனத்திற்கு 2 ரூபாய் செலவாகிறது. இப்போது விவசாயத்திற்கு ஆட்கள் கிடைப்பதில்லை. விவசாய வேலைகள் செய்ய யாரும் முன் வருவதில்லை. விவசாயம் என்றால் ரொம்பவும் தாழ்ந்த உத்தியோகம் என்று எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள். டவுனில் 15 ரூபாய் உத்தியோகம் கிடைத்தாலும் போதும், அங்கே டி, காபி சாப் பிட்டுக்கொண்டு 15 ரூபாய் உத்தியோகத்தில் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். எனவே விவசாயம் செய்யக்கூடிய அத்தனை கூலியாட்களும் கிராமங்களிலிருந்து வெளியே போய் விடுகிறார்கள். விவசாய வேலைகள் செய்ய முன்வரும் ஒரு சில கூலியாட்கள் பெண் ஆளுக்கு 12 அணு, ஆண் ஆளுக்கு 14 அணு கூலியும் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். விவசாயிகள் கொடுக்காவிட்டால் சண்டை போடுகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலில் வேலை செய்யக்கூடிய கூலியாட்கள் எல்லோரும் இப்போது டவுனில் இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

இப்போது உணவு தானிய விலைக் கட்டுப்பாட்டினால் விவசாயிக்கு ரொம்பவும் பாதகம் ஏற்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த ராஜ்யத்தில் 75 சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் என்பது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். ஏறும்பு முதல் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் உணவு தேவை. உணவு தானியங்களை

[Sri B. Doraisami Reddiar] [18th March 1959]

உற்பத்தி செய்பவன் விவசாயி. அந்த விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் உணவு தானியங்களுக்கு மட்டுமே விலைக்கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, விவசாயிக்குத் தேவையான பொருள்களாகிய மற்றப் பொருள்களுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அதிக விலைக்கு விற்கின்றன. ஆளும் கட்சியில் உள்ள அங்கத்தினர் “55 ரூபாய் கொடுத்துத் தான் அம்மோனியம் ஸல்பேட் வாங்கியிருக்கிறேன். ரசீது கூட வைத்திருக்கிறேன், வேண்டுமானால் ரசீதைக் காண்பிக்கிறேன்” என்று ஸ்ரீ கரிய கௌண்டர் சொன்னார். முதலில் விவசாயிகளுக்கு எல்லா உதவிகளும் செய்ய வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து அங்கத்தினர்களும் அமைச்சர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நீர்ப்பாசன வசதியே இல்லை. அங்கே கிணறு வெட்டுவதற்கு ஸ்ப்ஸ்டி கொடுக்கலாம். அங்கே குறைந்தது 3 ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு வீதமாவது கிணறுகள் வெட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டாம். மேலும் விவசாயிகளுக்கு வட்டியில்லாத நீண்ட காலக் கடன்களை, பத்து-இருபது வருஷங்களுக்குக் கொடுத்தால் ஏழை விவசாயிகள் அங்கே கிணறுகளை வெட்டி பயிரிடுவார்கள். அதற்கான முறையில் சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

விவசாயம் என்றால், அதை ஒரு கேவலமான தொழிலாக நினைக்கிறார்கள், இந்தக் காலத்தில். விவசாயம் விருத்தியாகியிருக்கிறது, உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றெல்லாம் எட்டில்தான் இருக்கிறதே தவிர, உண்மை நிலை அதுவல்ல. வியாபாரிகளிடத்தில் விவசாயிகள் நெல்லைக் கொண்டு போனால், அரசாங்க விலை பிரகாரம் முதல் தரம் 18 ரூபாய் என்றும், 2-ம் தரம் நெல்லுக்கு 22 ரூபாய் என்றும், 3-ம் தரம் நெல்லுக்கு 24 ரூபாய் என்றும் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அப்படி குறைந்த விலைக்கு கொள்முதல் செய்தால் விவசாயிகள் நிலை என்ன ஆவது. விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியந்தான். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதற்கு ஒரு தாசீல்தார், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு கண்ட்ரோல் ஆபீஸர் இவர்கள் எல்லோரும் வேண்டியதில்லை. கணக்குப்பிள்ளையிடம், சாகுபடி நோட்டு இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இரண்டு மூட்டை வீதம் அந்தந்த தாலுகா தாசீல்தாரிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டாலே போதும், நமக்கு கோடிக்கணக்கான மூட்டைகள் வந்து சேரும். அதைப்பற்றி சந்தேகமே வேண்டியதில்லை. தூறு ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவர்கள் கூட அரிசி வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாள் முன்பே ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறேன், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது, அரிசி படி ஒரு ரூபாயாயிருக்கும் என்றும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுமபோது அரிசி படி இரண்டு ரூபாய் என்று விற்கும் என்றும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் போது அரிசி படி மூன்று ரூபாய் விற்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். (பலத்த சிரிப்பு) இப்படி உருவதற்கு காரணம், விவசாயம் செய்ய யாரும் முன் வருவதில்லை. பளாக் டெவலப்மெண்ட்டில் கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள், அங்கே சென்று ஒரு மம்மட்டியை வைத்துக் கொண்டிருந்தாலே போதும், வேலை செய்ய வேண்டியதில்லை, அவனுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூலி கிடைத்து விடுகிறது. ஆகவே, அதை விட்டு விட்டு யாராவது விவசாயம் செய்ய வருவார்களா? ஒரு நாள் பூராவும் விவசாய வேலையில் ஈடுபட்டால் ஆண்களுக்கு 0-8-0 ரூபாயும், பெண்களுக்கு 0-4-0 ரூபாயும் தான் கிடைக்கிறது. அதற்கு யார் போகிறார்கள்? இந்தப் பளாக் டெவலப்மெண்ட்ட் வந்ததும் வந்தது, உணவுப் பஞ்சமும் ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, இந்தப் பளாக் டெவலப்மெண்ட்டை மூட வேண்டும். (சிரிப்பு) அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில், வாட்டர் ஸ்கீம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்குள்ள டாங்குகளைப் பார்த்தால், தெரியும், ஒரே அழுக்காக பூச்சிக்கள் தான் அடைந்திருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்கள், ஆண்

18th March 1959] [Sri B. Doraisami Reddiar]

கனம் சரி, பெண்களும் சரி, தினம் குளத்திற்கோ வாய்க்காலிற்கோ சென்று குளித்து விட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அங்குள்ள டாங்குகள் பயன்படுவதில்லை. பெரிய பெரிய டவுன்களிலுள்ள டாங்குகளே களின் செய்யப்படாமல், கழுவப்படாமல் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் இந்த டாங்குகளுக்கு என்ன தேவையிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அடுத்தபடியாக, ரீடிங் ரூம்ஸ் என்று இருக்கிறது. இது எதற்கோ? தெரியவில்லை. காலையில் விவசாயி ஆறு மணிக்கு புறப்பட்டுவிட்டால் இரவு எட்டு மணிக்குத்தான் வீடு திரும்புகிறான். ஆண்களும் சரி, பெண்களும் சரி, இருவருக்கும் இந்த நிலைதான். அவர்கள் இருக்கின்றார்கள் இரவு நன்கு சாப்பிட்டுவிட்டு மகசூல் காவலுக்கு போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ரீடிங் ரூம்ஸ் தயவு செய்து இனிமேல் வேண்டியதில்லை. (பலத்த சிரிப்பு) பெரிய பெரிய நகரங்களுக்கு வாட்டர் ஸ்கீம் இருந்தால் பரவாயில்லை, ஆனால் கிராமங்களில் இந்த வாட்டர் ஸ்கீம் அவசியமில்லை. (பெல்) உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் பெல்லை அடித்துவிட்டார்கள். ஆகவே, எனக்கு இன்னும் அதிகம் பேச வேண்டுமென்றிருந்தபோதிலும் பேச முடியாது. நான் ஒன்றும் தப்பாக சொல்லவில்லை. ஒழுங்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, கடைசியாக சொல்லிக் கொள்கிறேன், விவசாயிகளுக்கும் சர்க்காருக்கும் நடுவில் இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் ஆபீஸர்கள் தேவையேயில்லை. கணக்குப்பிள்ளை இருக்கிறாரே அவரே போதும். ஏதோ கணக்குப்பிள்ளைக்கு இன்னும் கூடுதல் ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து விட்டால், சர்க்காருக்கு எவ்வளவு நெல் தேவையிருக்கிறதோ அதைவிட கூடுதலே கொண்டு வந்து கொடுப்பார். (பெல்) மறுபடியும் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் பெல்லை அடித்துவிட்டதால் இதோடு எனது சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. E. CHANDRASEKHARAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விவசாய இலாகா மிகவும் கஷ்டமான, தர்ம சங்கடமான இலாகாவாகும் என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக பழைய முறையிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கும் விவசாய மக்களிடையே, அதுவும் கிராமங்களிடையே இந்த இலாகா வேலை செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இந்த இலாகா மிகவும் கஷ்டமான இலாகாவாகும் என்று சொல்கிறேன். இந்த இலாகாவின்ருக்கும், விவசாய மக்களுக்கும் இடையே எந்த விதமான தொடர்பு இருக்கவேண்டும், எப்படி விவசாயத்தை நல்ல முறையில் நம் நாட்டில் அபிவிருத்தி அடையச் செய்யவேண்டுமென்பது பற்றி நாம் ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும். குறிப்பாக விவசாய இலாகா விற்கு நடைமுறை அனுபவம் (நால்ட்ஜ்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். புத்தக அறிவுமட்டும் போதாது. ஆகவே, விவசாய மக்களிடம் சென்று அவர்கள் செய்யவேண்டியது என்னென்ன என்பதை விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் சொல்ல வேண்டும். மேலும் இந்த மான்யத்தில், அக்கிர கல்ச்சரல் எக்ஸிபிஷனை அண்ட் பராகாண்டா, அக்கிரகல்ச்சரல் எடியூ கேஷன் என்று இரண்டு இனங்களாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து அக்கிரகல்புரல் “மாஸ் எடியூக்கேஷன் ஸ்கீம்”, ஒன்றை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாஸ் எடியூக்கேஷனினால் நல்லதொரு பயன் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அடுத்தபடியாக, ரோடியோவில் விவசாயத்தைப் பற்றியும், விவசாய முறைகளைப் பற்றியும் தினசரி $\frac{1}{2}$ மணி நேரமாவது ஒலிபரப்பினால், கிராம வாசிகள் அதனால் நல்ல விவசாய அறிவு பெறுவதற்கு வசதியாகியிருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், “லான்ட் யூஸ்”, நிலத்தை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. சாதாரணமாக, நிலத்தில் “ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன்” செய்து விட்டால் நிலத்தை நாம் உபயோகப்படுத்தி

[Sri A. E. Chandrasekharan] [18th March 1959]

விட்டதாக நினைக்கிறோம். ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்றிருந்தபோதிலும், வேண்டிய மனித சக்தி, நிலம், பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய நீர் சக்தி இவைகள் முக்கியமான தேவையாக யிருக்கிறது. சாயில் கன்ஸர்வேஷன் செய்த பிற்பாடு, நிலங்கள் எப்படியிருக்கிறது, அதனால் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று சரியான முறையில் கவனிக்காது விட்டுவிட்டால் நல்ல பலனை நாம் அடைய முடியாமல் போகும். ஆகவே, ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் செய்யப்பட்ட இடங்களில் நல்ல நீர் வசதியையும், மனித சக்தியையும் ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு புனரமைப்புத் திட்டத்தை, ஒரு “காம்பிரிகன்சிவ் ஹெரிபிலேஷன்” செட்டில்மெண்ட் ஸ்கீம்” தயாரிக்கப்பட வேண்டும். நில வளமும், நீர் வளமும் இருக்கிற இடத்தில் மனித வளம் இல்லாமல் இருக்கிறது. மனித வளம் உள்ள இடத்தில் நிலவளமும், நீர்வளமும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, மனித சக்தி, நில வளம், நீர்வளம் இவ்வளவும் ஒருங்கே சேருவதற்குள்ள ஒரு புனரமைப்புத் திட்டம் அவசியம் வகுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, இப்படிச் செய்து நல்ல முறையில் விவசாய உற்பத்தியைப்பெருக்குவதற்கு நமது அரசாங்கம் ஒரு கிராமாந்திர திட்டத்தை தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் 20,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுப் பண்டங்கள், மற்றும் உணவு தானியங்கள் இவைகளை சரிவர பக்குவப்படுத்தி சேமித்து வைப்பதற்கு நல்லதொரு புது முறையை நாம் கையாள வேண்டும். பழைய கால முறைதான் இன்றும் கிராமங்களில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் களத்து மேடும், புதிய முறையில் ஒரு களமும், உணவு தானியங்களை சேமித்து வைப்பதற்கு ஒரு சேகரிப்பு கிடங்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தயார் செய்தால் அதனால் கிராம மக்கள் நல்ல பயன் அடைவார்கள் என்றும் இங்கு நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் கிராமவாசிகள் தங்களுக்கு சரியான முறையில் சேமித்துவைக்க சந்தர்ப்பம் இல்லாததால், அவர்களுடைய பொருள்களை உடனடியாக மார்கெட்டுக்குக் கொண்டு வந்து அநியாய விலைக்கு விற்பது நஷ்டம் அடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், இதற்கு சர்க்கார் ஒரு திட்டம் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உணவு தானிய விலையைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். உணவு தானியத்தில் விலை செலவினங்களை அனுசரித்துத்தான் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதை எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உணவு தானியத்தின் விலை ஒரு நிலையின் நிற்காமல் அவ்வப்பொழுது மாறிக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே உணவு தானியத்தைப் பொறுத்த வரையில் “பார்வோட்டிங் காண்டிராக்ட் அல்லது பார்வோட்டிங் வியாபாரம்” மாதிரி ஒரு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது 6 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை சர்க்கார் பல லட்சக்கணக்கான டன் தானியங்களுக்கு டெண்டர் கோரி அதன்மூலம் கிடைக்கும் தானியங்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மற்றும் மில்காரர்களுக்கும் சப்ளை செய்தால் உணவு தானிய விலை அடிக்கடி ஏறுவதும், இறங்குவதுமான நிலை ஏற்படாது என்று நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் இம்மாதிரி ஒரு முறையை கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், வட ஆற்காடு ஜில்லா போன்ற வறண்ட ஜில்லாக்களில் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடையாது. அங்கே பழைய காலத்தில் ஆற்றுக்கால்வாய் போன்றவைகளின் உதவியால் பயிர் செய்து வந்தார்கள். அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது மறைந்து கொண்டே வருகின்றன. பழைய காலத்தில் இருந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளை நன்கு சீர்திருத்தி ஆங்காங்கு புதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக

18th March 1959] [Sri A. E. Chandrasekharan]

ஒதுக்கப்படும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வாடர் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, எல்லா நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய ஒரு திட்டம் தயார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் ஒரு இடத்தில் நீர் அதிகமாக இருக்கிறது, போதுமான நிலம் இல்லை; நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது, போதுமான நீர் இல்லை. இம்மாதிரி உள்ள சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை தயார் செய்யவேண்டும்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வாலாஜா தாலுகாவில் பாரி அண்டு கம்பெனியினாலும், மற்றும் தோல் பதனிடும் சாலைகளினாலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாழடைந்து வருகின்றன என்பதை பல வருஷங்களாக சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கழிவு நீர் பாய்ந்து நிலங்கள் பயிரிடமுடியாமல் கெட்டு விடுகின்றன. இதுபற்றி கோர்ட்டில் கூட ஒரு கேஸ் நடந்தது. கோர்ட்டில் அது தவறு என்று தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இதை உடனடியாக கவனித்து இம்மாதிரி தோல்பதனிடும் சாலைகளிலிருந்தும், பாரி அண்டு கம்பெனியிலிருந்தும் வரும் கழிவு நீரில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாதகம் அடையாமல் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எங்கள் ஜில்லாவில் காவேரிப்பாக்கம் ஏரி என்று பெரிய ஏரி இருக்கிறது. 6,000 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள நிலங்கள் அதனால் பயனடையும், பாசன வசதி பெறும், பல ஆண்டு காலமாக அந்த ஏரி கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தை எடுப்பது போல, இதற்காக ஒரு பெரிய திட்டத்தை தயார் செய்து இந்த ஏரியை பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். 6,000 ஏக்கருக்குமேல் ஆயக்கட்டை இன்னும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதற்காக ஒரு திட்டம் தயார் செய்து இந்த ஏரியை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆண்டில் வாலாஜா தாலுகாவில் “ஸாயில் கன்ஸர்வேஷனுக்காக” பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆங்காங்கு பக்கத்தில் அதைச் செய்தால்தான் அதனுடைய பலன் நல்ல முறையில் கிடைக்கும். மற்றும் ஆயிரம் ஏக்கர் உள்ள நெளலாத் தோட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு “ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன்” செய்தால் விவசாயத்தில் உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம். அது ஆற்றி ஓரத்தில் எடுப்பதால் நெளலாத் தோட்டத்தை எடுத்து ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய சொற்பொழிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : இந்தச் சபையின் முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத் துறையிலே எவ்வளவோ அபிவிருத்தி ஏற்பட்டம்கூட, உணவில் விலை இன்றைக்கு ஏறுமுகமாக இருக்கிறது என்பது இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விலைக்கட்டுப்பாட்டிலிருந்தே தெரியவருகிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

பல நண்பர்கள் சொன்னதுபோல நீர்ப்பாசன வசதிகளால் உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்பது அதற்கு சரியான காரணம் அல்ல. 2, 3 ஆண்டு காலமாக பருவ மழையானது சரியான முறையிலே இல்லாத காரணமாக ஒரு பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் தான் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே விவசாயம் பொய்த் துப்பாய், அந்த இடங்களின் தானியங்கள் விளைச்சல் இல்லாமல் விளைவு குன்றிப் போய் அங்கே பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஒரு பக்கத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி, மற்றொரு பக்கத்தில் உணவு

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [18th March 1959]

உற்பத்தி குறைந்திருப்பதினால் விலை கூடுதலாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய நிலையை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், தொழில்துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களை விட விவசாயிகளின் நிலை மிகமிக கேலவமமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும், பொருளாதார நிலைமையும் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையிலே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய தொழிலை திறம்பட நடத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாத முறையிலே, விவசாயத் தொழில் சீர்கெட்டுப்போய் இருக்கிறது. மற்ற தொழில் துறையிலே அதிக வருவாய் கிடைப்பதினால், தற்சமயம் 18, 19, 20 வயதுள்ள விவசாயிகளிடையே உள்ள வாலிபர்கள் அனைவரும் தொழில் துறையை நாடி நகர் பிரதேசங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு கல்வி வசதி முதலிய வசதிகள் அல்லாமல் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருப்பதன் காரணமாக, அதிக முன்னேற்றம் அடைவதை நோக்கி அவர்கள் நகர் புறங்களுக்கு செல்லுகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை இப்படியிருக்கும்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் இன்னும் விலையை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற தொழில் துறையிலே உள்ள தொழிலாளர்களும் கூட உணவு விலைக் கட்டுப்பாடு அவசியம், விலை அதிகமாக ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயி விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு வேறு எங்கேயாகிலும் 15, 20 ரூபாய் சம்பளம் கிடைத்தால் போதும் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கனம் அமைச்சருக்குக்கூட தெரியாத விஷயம் அல்ல. விவசாயி எந்த நிலைமையில் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துகிறான் என்று சொன்னால், அவனுக்கு நிரந்தரமாக தினத்திற்கு 12 அணு கூலி கிடைப்பதுகூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. மாதம் 30 நாட்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதில்லை. 22½ ரூபாய், 25 ரூபாய் குறைந்த வருமானம் கிடைக்கிறது. உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களின் விலையை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய பொருள்களின் விலை ஏதாவது குறைந்திருக்கிறதா என்றால், அதுவும் குறைந்தபாடு இல்லை. தவிர, அரசாங்கம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பல வசதிகளை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது உரம் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது, மாடு வாங்குவதற்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது, விதைகள் கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய வசதிகள் அத்தனையும், காலா காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறதா, அந்தப் பொருள்களை விவசாயிகள் வாங்குவதாயிருந்தால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவைகளை வாங்கத் தான் முடிகிறதா என்று பார்த்தால், அது கிடையவே கிடையாது. பல நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நான் அவர்கள் பேசியதை எதிர்ப்பதாக கருதவேண்டியதில்லை. இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். என்.ஜி.ஒக்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் வேண்டும், அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் இருந்தால் வேலையை உற்சாகத்துடன் செய்ய மாட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களைவிட நான்கு மடங்கு குறைவாக கூலி பெறும் விவசாயி இதே என்.ஜி.ஒ.விடம் சென்று உரத் திற்காக விண்ணப்பம் போட்டால், 40, 45 ரூபாய்க்கு உரம் வாங்க வேண்டியிருந்தால், அதற்காக 12 ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்காகவோ, அல்லது மாடு வாங்குவதற்காகவோ கடன் பெறவேண்டுமென்றால், 400 ரூபாய் வேண்டுமென்றால் அதில் 100 ரூபாய் போய் விடுகிறது. அது எந்தத் துறையில், எப்படியாய் யாருக்கு பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல விண்ணப்பங்கள் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். 20 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயி இந்த நிலைமையில் இருந்தால், விவசாய உற்பத்தியை எப்படி பெருக்க முடியும்? நாட்டின் முதுகெலும்பு போன்ற விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கக்கூடிய பணம் நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு

18th March 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

முழுவதும் போய்ச் சேருவதற்கான வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி விஷயங்களில் அதிகார வர்க்கத்தின் நடத்தைப்பற்றி சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அக்கரையே செலுத்துவது கிடையாது.

அவன் எக்கேடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை, தாங்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும், நல்ல முறையில் ஜீவிக்க வேண்டும் என்று தான் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அதிகாரிகளிடமிருந்து நல்ல முறையில் ஒத்தாசை கிடைக்காததின் காரணமாக விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 40 ரூபாய் பெறுமான உரம் வாங்க வேண்டுமென்றால் 10 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் வாங்குவதை காட்டிலும் எட்டண கூடுதலாக கொடுத்து வெளியில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று போய்விடுகின்றனர். அதே போன்று தான் 1,000 ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்று மனு செய்தால் அதில் 150 ரூபாய் செலவழிந்து விடுகிறது. ஆகவே வெளியில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு ரூபாய் வட்டிக்கு கடன் வாங்கி விவசாயத்தை செய்து கொள்ளலாம் என்று போய் விடுகின்றனர். ஆறு அல்லது ஏழு வட்டியில் கடன் கிடைக்கும் என்று நினைத்து அதற்கு மனு செய்து அதில் 1,000 ரூபாய்க்கு 150 ரூபாய் செலவு செய்வதைவிட வெளியில் கூடுதல் வட்டிக்கு கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று போய்விடுவது நல்லதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அதோடு இந்த கடனை வாங்குவதற்கு இவ்வளவு ரூபாயும் கொடுத்து கஷ்டப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. வெளியில் வாங்குவது என்றால் சுலபமாக போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு இருக்குமாணல், தங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்று கோரக்கூடிய அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா சலுகைகளும் சீக்கிரமாகவும் சுலபமாகவும் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களடைய வருமானத்திற்கு வரி வசூல் செய்கின்றோம். ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் எல்லா சலுகைகளும் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போதிருக்கின்ற முறைகளின் பிரகாரம் இந்த விதத்தில் தான் கொடுக்க முடியும் என்றிருந்தால் இப்போதிருக்கின்ற முறைகளையாவது மாற்றி அமைக்கும்படி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மழையை நம்பி விவசாயம் செய்யப்படுகிறது, பல இடங்களில். அந்த இடங்களில் எல்லாம் காலாகாலத்தில் மழை பெய்யவில்லையென்றால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பயனும் ஏற்படாமல் போய்விடுகிறது. இதன் காரணமாக அவனுக்கு எந்த விதமான விமோசனமும் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. மழையை நம்பி இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் பயிர் செய்கின்றான், இதற்காக 40, 50 ரூபாய் செலவு செய்கின்றான், இவ்விதம் செலவு செய்தாலும் ஒரே ஒரு கிராப்தான் பயிர் செய்ய முடியும். இந்த நிலையில் அவன் எதிர்பார்த்திருக்கின்ற பருவமழையும் பெய்வதற்கு தவறிவிட்டால் எந்த விதமான பயனும் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இம்மாதிரிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, அதாவது மழையை நம்பி, கிணற்றுப்பாசனமோ அல்லது எந்த விதமான நீர்பாசன வசதியும் இல்லாமல், மழையை நம்பி மட்டும் விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, அவர்களுக்கு மூன்று ஏக்கர் வரையிலும் வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது, மூன்று ஏக்கர் வரையிலும் இம்மாதிரி வகையில் விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து கிண்தி வசூல் செய்யக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகளுக்கு வீடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், இன்றைக்கு மாத்திரம் 250 ரூபாய் 300 ரூபாய் வாங்கக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் வீடு கட்டி கொடுப்பதற்காக பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறோம். அதே சமயத்தில் வெறும்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [18th March 1959]

12 அணை, ஒரு ரூபாய் என்று கூலி பெற்று வரும் விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுப்பதற்கு நம்மிடத்தில் எந்த விதமான திட்டமும் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு, குடியிருக்க குடிசை கூட இல்லாத விவசாயிகளுக்கு, வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, அவர்களுக்கு என்று தனியாக காலனிகளை ஏற்படுத்தி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் விவசாயிகளுக்கு பூச்சி மருந்து, கால்நடை வைத்தியம், கிருமி நாசினி போன்றவைகளுக்கு பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவைகள் கிடைக்கும் ஸெண்டர் ஒவ்வொரு பிரக்கா காவுக்கும் இருக்குமானால் விவசாயிகளுக்கு உடனே மருந்துகள் வாங்குவதற்கும், கால்நடைகளை கொண்டு போய் வைத்தியம் செய்து கொண்டுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு பக்கத்தில் இருக்குமானால் கால்நடைகளுக்கு ஏதாவது வியாதி ஏற்பட்டால் கால்நடைகளை கொண்டுபோய் காண்பிப்பதற்கோ அல்லது டாக்டர்களை அழைத்து வந்த காண்பிப்பதற்கோ முடியும். ஆனால் இப்போது இந்த செண்டர்கள் எல்லாம் நகரங்களில் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் கால்நடைகளுக்கு ஏதாவது வியாதி ஏற்பட்டால் கிராமங்களிலிருந்து கால்நடைகளை நகரங்களுக்கு கொண்டுபோகமுடியாது, அதற்காக டாக்டர்களை அழைத்து வரவேண்டுமானால் விவசாயிகள் நகரத்திற்குப் போகவேண்டும். அங்கு போய் டாக்டரை அழைத்து வருவதற்குள் மாட்டிலுடைய உயிர் யமலோகத்திற்குப் போய்விடும். அப்படியிருக்கும் போது இந்த முறை எந்த அளவுக்கு விவசாயத்திற்கு உதவும் என்பதை நாம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். எங்களுடைய பிரக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பிரக்காவிலிருந்து நகரத்திற்கு 15 மைல் தூரமிருக்கிறது. இதனால் நகரத்தில் போய் வசதிகளை ஒன்றும் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஸெண்டர்களையும், மிருக ஆசபத்திரிகளையும் ஒவ்வொரு பிரக்காவிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு பூச்சி மருந்துகள் கிருமி நாசினி முதலியவையும் அங்கேயே கிடைப்பதற்கும் வழி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சமீப காலத்தில் சர்க்கார் தரிசு புறம்போக்குகளில் 10 வருடங்களுக்கு மேலாக பயிரிட்டு வருகிறார்கள், விவசாயிகளே கிணறு வெட்டி அதில் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி கிராம அதிகாரிகள் புகார் செய்யாமல் இருந்தால் அப்படியே விட்டு விடுகிறார்கள். சில சமயங்களில் கிராம அதிகாரிக்கும் இந்த விவசாயிக்கும் ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் வந்தால் அப்போது புகார் அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அங்கு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள் பல ஆண்டு காலமாக உழுது தாங்களே செலவு செய்து கிணறு வெட்டி சாகுபடி செய்கின்றவர்கள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பதோடு அவர்களுக்கு அந்த இடத்தை அடமானம் செய்து கொடுப்பதற்கும் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. IRUSAPPAN: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து விவசாயத்துறையில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சில குறைகளை எடுத்துக்கூறு விரும்புகிறேன். இந்த தென் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய குறைகளை சரியான முறையில் கவனிக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் கொந்தளிப்புக்கு ஆளாவார்கள். ஆகவே இந்த விவசாய மக்களுடைய குறைகள் என்ன என்பதை அறிந்து அவைகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட ஆதிதிராவிட மக்கள் இன்று மிகவும் அவல நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் எல்லா விதமான சலுகைகளை அளித்து அவர்களுடைய குறைகளை கவனிக்கவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் நாமக்கல், போத்தனூர்,

18th March 1959] [Sri T. Irusappan]

வேலூர், முதலிய இடங்களிலும் திருச்சி மாவட்டத்தில் கரூர், புகளூர் முதலிய இடங்களில் வெற்றிலை பயிரிடுகிறார்கள். வெற்றிலை பயிரிடுவது என்றால், அரை ஏக்கரில் வெற்றிலை விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்றால் ஆடி மாதத்திலேயே நிலத்தை பக்குவம் செய்து ஒரு கட்டிசூட இல்லாமல் பண்படுத்த வேண்டும். அதன் பின் அந்த நிலத்தையெல்லாம் வாய்க்கால் மாதிரி ஆக்க வேண்டும். அந்த சமயத்தில் அதாவது ஆடி மாதத்தில் ஒரு படி அவத்தி விதையின் விலை சுமார் 10 ரூபாய் இருக்கும். அதை வாங்கி நாற்று விடவேண்டும். இவ்விதம் அரை ஏக்கரில் வெற்றிலை பயிரிட வேண்டுமென்றால் ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக சுமார் 2,000 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும். அதன் பின்னால் தான் பலண்டைய முடியும். இவ்விதம் ஒரு ஏக்கரில் வெற்றிலை பயிரிட்டு விவசாயம் செய்து வந்தால் சுமார் 10 குடும்பம் பிழைத்து வரலாம். இந்த நிலையில் தான் அங்குள்ள மக்கள் பிழைத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த நிலை மாறி இப்போது அவல் நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த வெற்றிலை பயிர் எல்லாம் புச்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் பிழைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து மாதிரி விவசாயம் செய்ததிலும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அப்படியென்றால் தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதை புறக்கணிக்காமல் அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாயிகள் அவல் நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவர்களுடைய குறைகளை கவனித்து அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, விவசாயத்திற்காக சர்க்காரிலே விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிலங்களை வாங்குகிறார்கள். அதற்கான நிலங்களை 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் அல்லது 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து வாங்கமுடியாது. அவர்கள் அதைக் கொடுத்து விட்டு என்ன செய்வார்கள்? பெரிய நிலம் படைத்தவர்களிடம் சென்று சர்க்காரில் விதைப் பண்ணை நடத்த நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுப்பதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு பக்கத்திலுள்ள நிலங்களை அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்குவதில் அந்த நிலத்திற்கு நஷ்ட 100 கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரில் புள்ளி விவரம் கொடுத்து, பணக்காரர்கள் பணத்தை வாங்கிச் சேர்த்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். வாங்குவதற்கு முன்னால் அது கரம்பு நிலமா, களர் நிலமா, மண் வளம் இருக்கிறதா என்று பரிசோதிப்பது கிடையாது. அக்கரில்சரல் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து படித்த அதிகாரிகள் போகிறார்கள், பரிசோதனை பண்ணாமலேயே பயிர் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அப்படியே சர்க்கார் விவசாயப் பண்ணைகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விதைப் பண்ணைகளில் எத்தனை பண்ணைகள் லாபகரமாக ஓடுகிறது? லாபகரமாக ஓடினால் என் இந்த விதைப் பண்ணைகளைக் குறைக்க வேண்டும்? இந்த மாதிரி சர்க்கார் பணம் வீண் விரயமாகிறது சர்க்கார் நடத்தும் விதைப் பண்ணைகள் மூலமாக. எனது தாலுகாவில் இரண்டு பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அதைப் பார்த்து இந்த மாதிரித் தான் பயிர் செய்ய வேண்டுமா என்று விவசாயிகள் நினைக்கக்கூடிய அவல் நிலை இருக்கிறது. அந்த மாதிரி விதைப் பண்ணை எடுத்து நடத்துவதிலே எந்த கட்டத்திலே நாற்று விட வேண்டும், எவ்வளவு நாள் நாற்று விட்டு வைக்க வேண்டும், எப்போது நடவு நட வேண்டும், நஞ்சைக்கு எந்த நேரத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும், புஞ்சைக்கு எந்த நேரத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டும்

[Sri T. Irusappan]

[18th March 1959]

என்பதெல்லாம் விவசாயிக்குத்தான் தெரியுமே தவிர பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. அவர்கள் ஏதோ படித்து விட்டு சம்பளம் வரவேண்டும் என்று எண்ணத்தில் ஏதோ நடத்துகிறார்கள். ஆகையால் விதைப் பண்ணைகள் கீழ்த்தரமாகப் போகிறது. அவைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்தப்படுவதில்லை. ஒரு விதைப் பண்ணைக்குப் போய் விவசாயி ஒருவன் சம்பா நெல் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஏதாவது ஒரு நெல்லைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். கடைசியில் அறுவடையின் போது பார்த்தால் வெறும் தாளாக நிற்கிறது. நெல்லே இருப்பதில்லை. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி வெளியில் விதைக்கு நெல்லை வாங்கி இரண்டு ஏக்கர் அல்லது மூன்று ஏக்கரில் விதைத்து நாற்று விடுவார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். விவசாய இலாகாவில் இப்போது வாங்கி விதைத்தால் வெறும் தாளாக நிற்கக் கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. எதிர் கட்சிகள் குறை சொல்லுகிறார்கள், குறை சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால், இதையெல்லாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

எனது தொகுதியாகிய ஆத்தூர் வட்டத்தில் கூட்டு விவசாயம் நடத்த 1956-ம் ஆண்டிலிருந்து இது வரையில் மண் பரிசோதனை செய்து சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது ராமநாயக்கன்பாளேத்தில். கூட்டு விவசாயத்தில் ஆதித் திராவிட மக்களும், நிலம் இல்லாத ஏழை மக்களும் எடுத்து நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்கள் இந்தக் கூட்டு விவசாயம் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் தொகுதியில் முல்லைவாடி கிராமத்தில் ஏற்கெனவே பயிரிட்டு வந்த விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தி, ஒரு மாதிரிப் பண்ணை அமைக்க இப்போது 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சொஸைடியாக வைத்து இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஏழை விவசாயிகளைப் பற்றி முன் பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 'ஆடி மாதம் தேடி விதை' என்று சொல்லுவார்கள். இன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகள் இரசாயன உரம், புண்ணாக்கு போன்றவைகளுக்கு விண்ணப்பம் போட்டால், இந்த ஆடி மாதத்தில் போட்டால், அடுத்த ஆடி மாதத்திலே கூட கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலை இல்லாமல் பருவத்திலே பயிர் செய்ய வேண்டுமென்ற காரணத்தை அடிப்படையாக வைத்து அவ்வப்போது விவசாயிகள் கொடுக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்களை கவனித்து, அவர்களுக்கு இரசாயன உரம், புண்ணாக்கு போன்றவைகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகள் எந்த விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் அதிகாரிகள் அதை மதிப்பதில்லை. விவசாயிகள் என்றால் பெரும் நிலம் படைத்தவர்களை மதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வளவு உரம் வேண்டுமானாலும் கிடைக்கும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

இன்றைக்கு கிணறு வெட்டப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இந்தப் பணம் 5 ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். நான்கு ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களெல்லாம் கிணறு வெட்டி விவசாயம் செய்ய முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே 1,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள்—250 ரூபாய் இலாகாவும், 750 ரூபாய் கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 750 ரூபாயை 10 வருஷங்களில் வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த மான்யம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18th March 1959]

[Sri T. Irusappan]

தென்னாட்டு விவசாயிகளுடைய அவல நிலையைப் போக்கி சர்க்கார் கவனித்து இரசாயன உரம், புண்குக்கு முதலியவைகள் காலாகாலத்தில் கிடைக்க வழி வகைகள் செய்து கொடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் கூலி உயர்வு கொடுத்து, விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : அடுத்த அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு முன்பு சபைக்கு நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்று அலுவல் ஆலோசனைக் கமிட்டி கூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. வருகின்ற 23-ம் தேதி, திங்கட்கிழமையன்று காலையில் கூட்டம் 10 மணிக்கு ஆரம்பிக்கும். காலையில் கூட்டம் 10 மணியிலிருந்து 1 மணி வரையில் நடக்கும். அன்று மாலையில் 3 மணி முதல் 6 மணி வரையிலும் கூட்டம் நடக்கும். அன்று ஹரிஜன மான்யம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதோடு கூட அரசாங்க அலுவல்களும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஹரிஜன மான்யத்தில் அநேக அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டும் என்று விரும்பியதால் இதற்கு மொத்தம் 6 மணி நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இப்பமுடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபை முன் இருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற பதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. நம்முடைய ஜனத் தொகை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்தவாறு நம்முடைய விவசாய அபிவிருத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பல வகையான முயற்சிகளை நாம் செய்தாக வேண்டும். இருக்கக் கூடிய தண்ணீர் வசதியைப் பயன்படுத்தி அதிகப்படியான நிலங்களைச் சாகுபடிக்கும் கொண்டு வரவேண்டும். அதோடு கூட இப்போது இருக்கும் நிலங்களில் அதிகப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். நாம் அனுபவத்திலே உணருகிறோம், இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கரில் விளையக் கூடியதை விட அதிகப்படியாக, நிச்சயமாக இரண்டு மடங்காவது அதிகப் படுத்த முடியும் என்று. இன்றைக்கு அம்மாதிரி நவீன முறைகளைக் கையாண்டு சாகுபடி செய்வதில் விவசாயிகளுக்குப் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. இந்த இடைஞ்சல்கள் நிவர்த்தி செய்யப்படுமானால் இன்னும் நல்ல முறையில் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தலாம். விவசாயிகளிடத்தில் உற்சாகம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விளைவதைவிட அதிக விளைவைப் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கிறது என்று நிச்சயமாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. இதெல்லாம் அவர்களிடம் பழகிப் பார்க்கும்போது தெரிகிறது. ஆனால் அதிலே எத்தனையோ இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ கடன் தொல்லைகளில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் அவர்கள் ஊக்கத்தோடு சாகுபடி செய்ய முடியாது இருப்பது தான் இன்றைக்கு சாகுபடி குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

அதுவுமல்லாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அரசாங்கம் சில விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். விவசாயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பல இடங்களில் நிலம் துண்டு துண்டாக இருப்பதால் எல்லா இடங்களிலும் போதிய கவனம் செலுத்த முடியாததால் ஒரு பகுதியிலுள்ள நிலத்தில் கவனிப்புக் குறைவாக இருக்கிறது, ஒரு பகுதியிலுள்ள நிலத்தில் கவனிப்புக் குறைவாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியான துண்டு நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏன் கவனிக்க வில்லை என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[Sri A. R. Marimuthu] [18th March 1959]

12-00
noon

அனேக நிபுணர்கள் விவசாயம் சம்பந்தமாக எழுதியிருக்கும் பல புத்தகங்களைப் புரட்டிப்பார்க்கும்போது, விவசாய அபிவிருத்தி கண்ணாலி டேஷன் ஆப் ஹோல்டிங்ஸ் (Consolidation of holdings) திட்டம் மிக மிக அவசியம். அந்த முறையைக் கையாளுவதினாலே—எந்த நாட்டிலே இருந்தாலும் சரி, குறைந்த பட்சம் இருபது சதவிகிதமாவது உணவு உற்பத்தியை நிச்சயமாகப் பெருக்கிக்காட்ட முடியும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளிலே எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்வீடன், டென்மார்க், ப்ரான்ஸ் போன்ற நாடுகளிலெல்லாம் கண்ணாலி டேஷன் ஆப் ஹோல்டிங்ஸ் திட்டத்தை நடைமுறையிலே கொண்டுவந்து அதனாலே அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்று அனுபவபூர்வமாக பல அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டிலே கூட, பம்பாய், கிழக்குப் பஞ்சாப் ராஜ்யங்களிலே இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நம் ராஜ்யத்திலும் அமுலாக்கப்படுமே யானால், நாம் எதிர்பார்ப்பதும் உணவுப் பெருக்கத்தை நிச்சயமாகக் கூடுமான அளவு உயர்த்திவிடலாம் என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் விதிகளின்படி விவசாயிகள் இஷ்டம்போல் நிலங்களை ஒன்று சேர்த்துக்கொள்வதற்குச் சில வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அது போதாது. கட்டாயமாக நாம் நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் திட்டத்தை கொண்டு வரவில்லையானால் இந்த திட்டத்தில் வெற்றிகாண முடியாது. நாம் எதிர்நோக்கியிருக்கும், நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் கூட்டுறவு விவசாய முறை, கூட்டுறவு ஜாயிண்ட் பார்மிங் சொஸைட்டி எல்லா இடங்களிலும் விவசாயிகளாக முன்வந்து செயல்பட வேண்டுமானால் நிலம் ஒன்று சேர்ப்புத் திட்டம் இன்றைக்கு வெற்றி பெறுகிறதோ, இன்றைக்கு நடைமுறையில் கொண்டு வருகிறோமோ, அன்றையதினம் தான் கூட்டுறவு விவசாய முறை நிச்சயமாக இந்தத் தேசத்தில் வெற்றி பெற முடியும். நிலம் ஒன்று சேர்க்கும் திட்டம் எந்த அளவு நாம் கொண்டுவராமல் இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு கூட்டுறவு விவசாய முறை வெற்றி அடையவே முடியாது என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக, அரசாங்கம் கூட்டுறவு சாகுபடி முறையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அந்த அளவு முக்கியத்துவத்தை நிலம் ஒன்று சேர்க்கும் திட்டத்திற்குக்கொடுத்து உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, நமது தேசத்திற்கே நம் ராஜ்யம் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மண் வளம் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறதென்பதை அனுபவபூர்வமாக நாங்கள் உணருகிறோம். வர வர விளைச்சல் கம்மியாகிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே, எந்த மண்ணிலே என்ன உரம் தேவை இருக்கிறது, மண் வளத்தில் எந்த எந்த சத்து குறைந்திருக்கிறதென்பதை விவசாயிகள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருப்பதால், தேவை இல்லாத உரங்கள் எல்லாம் போட்டு போட்டு சாகுபடி செய்கிறார்கள். நல்ல விளைச்சல் காணப்படவில்லை. அனுபவ பூர்வமாக என்னால் கண்ட உண்மையைக் கூறுகிறேன். நாங்கள் எவ்வளவு பிரயாசைப் பட்டாலுங்கூட சில மண்ணிலே நல்ல சாகுபடி காண முடியவில்லை. ஆகையால், குறிப்பாக அதிகப்படியான நஞ்சை விஸ்திரணம் உள்ள தஞ்சை ஜில்லாவில் மண் வளப் பரிசீலனை நிலையம் உடனடியாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அதனால் அனேக விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைப் காப்பாற்றுவதற்கு மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கும் மிகப் பிரயோஜனமாக இருக்கும். அந்த வகையிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்திலே பசுந்தழை உரத்திற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த விதை காலத் தோடு கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். எந்த

18th March 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

விதைகள் அரசாங்கத்தால் விநியோகிக்கப்பட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு எந்தக் காலத்தில் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்தக்காலத்தில் கிடைப்பதில்லை அனேக சமயங்களிலே. அம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. எந்த எந்த பகுதிகளுக்கு எந்த எந்த விதைகள் எவ்வப்போது தேவை என்பதைக் கணக்கிட்டு அந்த விதைகள் விநியோகிக்கப்படுவதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக, காலிரி-மேட்டேர் ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவிலே பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியில் களர் நிலங்கள் ரொம்ப அதிகம். அந்தப் பகுதிக்கு தக்கைப்பூண்டு விதை ரொம்பத் தேவை இருக்கிறது என்று அங்கேயிருக்கும் விவசாய டெமாண்ட்ஸ்டேட்டர் ஆபீசில் போய்க்கேட்டால், அந்த விதை வரவே கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு அந்த விதை எப்பொழுது தேவை என்று சொல்கிறார்களோ அப்பொழுது அந்தப் பகுதிகளுக்குத் தக்கைப் பூண்டு விதை சப்ளை செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ரசாயன உரங்களை இந்த நேரத்தில் அதிகப்படியாக நாம் உபயோகப் படுத்திக்கொண்டு வரும்போது இயற்கை உரங்களையும் நாம் அதிகப்படியாகப் பயன்படுத்தினால் வருங்காலத்திலே பூமி கொடாமல் இருக்க முடியும். இன்றைக்கு ரசாயன உரங்களைமட்டும் பயன்படுத்துவதால் பூமியினுடைய வளம் ஓரளவு குறைகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அனுபவ பூர்வமாக நான் கண்ட உண்மையைச் சொல்கிறேன். ரசாயன உரம் உபயோகப்படுத்தினாலும் பூமியின் தரம் குறையாது என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்ல உரங்களைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அதோடு இந்த ரசாயன உரங்களையும் பயன்படுத்தினால் பூமியின் வளம் கொடாது. வெறும் ரசாயன உரத்தை மட்டும் உபயோகப்படுத்தினால் பூமியின் தரம் குறையத்தான் செய்யும். பூமியின் வளம் குறையாமல் இருப்பதற்கு ரசாயன உரத்தோடு இதர உரங்களையும் நாம் சேர்க்கவேண்டும். அதில் பின்னுக்கு மிக முதன்மையாக இருக்கிறது. நம் பக்கத்திலிருந்து கடலை அரிசி ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. கடலை அரிசி வெளியிலே போகாமல் என்னெனையே மட்டும் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, கடலைப் பின்னுக்கை நமக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்னும் தாலூகா தலைமையிடங்களிலே கால்நடை வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அனேக இடங்களில் கால்நடை வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகள் கிடையாது. டிஸ்பென்சரி மட்டம்தான் இருக்கிறது. கால்நடை வைத்திய ஆஸ்பத்திரி ஒவ்வொரு தாலூகா தலைமையிடத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, செயற்கைக் கருத்தரிப்பு நிலையமும் ஒவ்வொரு தாலூகா தலைமையிடத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அனுபவம் மிகுந்த விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வருகிறேன். பொதுவாக இப்பொழுது நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல முறையில் பயன் அளிக்கக்கூடிய காரியங்களையெல்லாம் விவசாயத் துறையில் செய்து வருகிறார்கள் என்பது யாருவரும் அறிந்த விஷயம். இராமநாதபுரம் ஜில்லா கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி என்றைக்குமே ரொம்பப் பிற்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது நமது அமைச்சர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த நிலையில் “பட்டகாலிலே பரும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்ற முறைப்படி இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் புயல் வந்து, வெள்ளம் வந்து, அழிமானங்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டு அங்குள்ள மக்கள் ரொம்பக் கஷ்டமுற்றிருக்கிறார்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்திருப்பார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லா கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிகள் சிவகெங்கை இராமநாதபுரம் ஜமீன் ஏரியாக்களாக இருந்தவை. அந்த ஏரியாக்களிலே சர்க்கார்

[Sri S. Ramakrishna Thevar]

[18th March 1959]

எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு நிரந்தரமாக ஏக்கருக்கு 18 ரூபாய் வரைக்கும் ஒரே ரேட்டாக நல்ல நிலமோ கெட்ட நிலமோ அத்தனைக்கும் சேர்த்து ஆவரேஜ்ஜாக வரி வசூலித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது செட்டில்மென்ட் ஆயிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உயர்ந்த ரேட் ஆறு ரூபாயும் குறைந்த ரேட் இரண்டு ரூபாயும் ஆக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். சுமார் பத்து, பன்னிரண்டு வருஷங்களாக அவர்கள் கணிசமான முறையில் இந்தத் தண்ட வரிகள் செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதியோ, போக்குவரத்து வசதியோ, எந்த வசதியோ கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் இல்லை. அப்பகுதிக்கு வருவதற்குப் போக்குவரத்து வசதி இல்லாத நிலைமையில்தான் அப்பகுதியைப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதும் அனைவருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது நம்முடைய மின்சார மந்திரி அவர்களும் மராமத்து மந்திரி அவர்களும் அப்பகுதியைச் செப்பணிவதற்கு என்னென்னவோ பிரயேத் தனம் எடுத்துத்தான் வருகிறார்கள். இந்த இரண்டு வருஷங்களுக்குள் ளாகவே எவ்வளவு முன்னேற வேண்டுமோ அவ்வளவு முன்னேறி வருவதற்குச் சூழ்நிலையை அமைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் பெருமிதமாகச் சொல்கிறேன். அதாவது, அப்பகுதியில் சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டற்காக நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய மாநாட்டைக் கூட்டி அந்த மாநாட்டில் அங்குள்ள சிறிய கணமாய்கள், கால்வாய்கள் அத்தனையையும் செப்பணிவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். போதிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாமைமிகு அது இன்னும் தாமதமாகவே இருந்து வருகிறது. அவைகளுக்கெல்லாம் தகுந்த ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க இத்திட்டத்தில் வழிவகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவாடானை தாலுகாவில் தேவிபட்டணத்திலிருந்து சுந்தரபாண்டியப்பட்டணம் வரை கோஸ்டல் எரியாவாக இருக்கிறது. ஒரு மைல் அகலத்திற்கு 35 மைல் நீளத்திற்கு ஒரு விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் சர்க்கார் நிலமாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களில் என்ன செய்யலாம், என்ன பயிர் செய்யலாம், என்ன மரங்கள் நடலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளைப் பலன் அடைய செய்யவேண்டும். இதற்கிடையில் அங்கே ஒன்றுக்கும் உபயோகம் அற்ற காட்டிலாகா ஒன்று இருக்கிறது. அதில் உடை மரங்கள் இருக்கின்றன. கானட்டாங்குடி பாரஸ்ட் இருக்கிறது. அதற்கு சில அதிகாரிகள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காட்டுக்குள்ளே பாரம்பரியமாக மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள். காரங்காடு, முள்ளிமுனை, புதுப்பட்டணம், கண் கொள்ளாம்பட்டணம், வீரசங்கிலிபட்டம் என்று பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்கள் காட்டுக்குள்ளே இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் காட்டைவிட்டு வெளியேவந்து விவசாயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது நம் காட்டிலாகா சட்டபடி அவர்கள் ஆடுமாடுகளை அங்கே வைத்துக்கொள்வதற்கு அருகதை அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். வைத்துக்கொண்டால் தண்டனைக்குள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் பேரில் கரிமினல் கேஸ்கள் போட்டு திருவாடானை கோரட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அவையையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அவர்கள் எப்போதும் பாரம்பரியமாக நடந்துவந்த பழக்கவழக்கப்படி நடக்க அவர்களுக்கு வழிவகுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்பட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலைகள் எல்லாம் துரிதமாக நடக்க வேண்டும். ஏனென்றால் காட்டாறுகளில் வரும் தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தண்ணீர் எல்லாம் கடலில் போய் விழுந்து பிறகு வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் காட்டாறு தண்ணீர் கடலில் போய் விழுவதற்கு முன்னதாகவே அப்படிப்பட்ட வேலைகளை எடுத்து நடத்தும்படியாக கேட்டுக்

18th March 1959] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் அது நாளைடைவில் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஒரு வருஷமாக எங்கள் தொகுதியில் மின்சார வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமான வேலைகள் எல்லாம் கூடிய சீக்கிரம் நிறைவேற்றப்பட்டு விடும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி நிறைவேற்றப் படுவதற்காக வழிவகை பல இருக்கின்றன. இன்னும் சில பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கினால் வேலைகள் நடைபெறவில்லை. அங்கேயெல்லாம் நல்ல வேலைகளைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இவைகளிலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு விவரம் தெரிந்தது முதற்கொண்டு என்னுடைய தொகுதியில் சேர்ந்தாற்போல் மழை பெய்ததே கிடையாது. இரண்டு வருஷங்கள் தொடர்ந்து மழை பெய்ததாகவே கிடையாது. அதிலும் எங்கள் தாலுகா எப்படி இருக்கிறது என்று கேட்டால் “நீத்திய கண்டம் பூர்ண் ஆயுசாக” இருக்கிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை கண்டம் வந்து கொண்டேதானிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள வர்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமானால் மூன்று இலாகாக்கள் தான் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாக மராமத்து இலாகா, இரண்டாவதாக மின் இலாகா, மூன்றாவதாக விவசாய இலாகா, இந்த மூன்று இலாகாக்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்தத் தாலுகாவை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். ஆகவே இதற்கும் வழிவகை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லோரும் அவரவர்களுடைய தொகுதியைப்பற்றி தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி வரவேற்க வேண்டியது தான். சாதாரணமாக என்பாருக்கும் என்று ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். அதாவது “கூழுக்கு உப்பு இல்லை யென்பாருக்கும், பாளுக்குச் சர்க்கரை இல்லை என்பாருக்கும் விசைம் ஒன்றே” என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அவர்களுடன் நானும் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது, சௌகரியம் இருக்கிறவர்களும் கேட்கிறார்கள், சௌகரியம் இல்லாதவர்களும் கேட்கிறார்கள். அதனால் யாருக்கு தேவை அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்களைத்தான் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். நானும் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த இடங்கள் எல்லாம் எங்கள் தாலுகாவாகிய திருவாடானையைப் போல் அவ்வளவு ஏமாசமாக இல்லை. இன்றைக்கு எங்கள் பகுதியாகிய திருவாடானைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பரிநாபகரமான நிலையை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிந்து கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரிசீலனையில் இருக்கக்கூடிய இந்த மானியத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் ஒவ்வொரு இடங்களையும் பார்த்தால் கூட்டுறவு முறையில் அதை நல்ல முறையில் செய்யமுடியும் என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய காரியங்களையும் செய்துகொண்டு வருகிறது. வேண்டிய கவனமும் அரசாங்கம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. என்னெப் பொருத்த மட்டிலும் கூட்டுறவு விவசாயம் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு மூன்று சர்க்கைக்கு உள்ள விஷயத்தில் பரிசாரம் காண்கிறது. நம் நாட்டில் விவசாயத்தில் அதிகப்படியானவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri M. S. Selvarajan] [18th March 1959]

நாலேந்து பேர்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு குடும்பத்தில் குறைந்த பட்சம் ஒன்றிரண்டு பேர்களாவது மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக நிச்சயமாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுமுள்ள ஒன்றிரண்டு பேர்களை மற்ற தொழிலில் ஈடுபடுத்தி விடலாம். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் அப்படி ஈடுபடுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்களை மாற்று தொழிலுக்கு ஈடுபடுத்தப்போகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களை ரத்தம் சிந்தாத அளவுக்கு ஜாக்கிரதையாக மாற்ற முயற்சிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் மாற்றம் செய்தால் கூட்டுறவு முறையில் நாம் அபிவிருத்தி காண முடியும். அப்படி ஜாக்கிரதையாகச் செய்தால் இந்த நாட்டில் அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு முறை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் நம்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கமானது விவசாய அபிவிருத்திக்கு, விவசாயிகளுடைய நலனுக்காக ஏற்பட்டு விடும். இதற்கு முன்னதாக ஏற்பட்ட பல சட்டங்களின் பயனாக இது ஏற்பட்டுவிடும். நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் தொழிலில் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும், இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பலன் பெறக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. இந்நிலையை மாற்றுவதற்கு ஒன்று இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே இரண்டொரு சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதன் மூலமாகத்தான் நன்மைகளை யார் யாருக்குச் செய்யவேண்டுமோ, யார் பயன்பெறும் கருத்துடன் சட்டம் செய்யப்படுகிறதா, செய்ய முயற்சிக்கிறோமோ அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும். அதற்கு மாறாக மத்தியில் இருக்கக்கூடிய குத்தகைக்காரர் வர்க்கம் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு பலன் தரக்கூடிய அளவுக்கு இன்றிருக்கும் நிலை இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாக நிச்சயமாக களைந்து எரியப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய வித்யாசங்களைப் போக்குவதற்கு ஒரு இயக்கம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது இந்த இயக்கம் ஒன்றுதான். இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக அந்த வித்யாசத்தைக் களைந்து எரிந்து விடலாம். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தேசம் முழுவதையும் எடுத்துப்பார்க்கத்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அது சிறந்த முறையில் நடந்து வருவதைக் காணலாம் சிறந்த முறையில் அது வளர்ந்து வருகிறது. அதன் மூலமாக பல காரியங்கள் திருப்திகரமாக நடந்து வருகிறது. அப்படியிருந்தும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நாம் இன்னும் குழந்தைப் பருவத்தில் தானிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது வெகு ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டு வரவேண்டும். இதில் ரொம்பவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்துவது ரொம்பவும் அவசியம் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது பெரிய கடன் சமை இருக்கிறது. அந்தச் சமையைப் போக்குவதற்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டவுடனேயே அதற்கு வேண்டிய சட்டங்களை இயற்றி அவர்களுடைய கடன் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு அரசாங்க தரப்பிலிருந்து வேண்டிய அளவுக்கு சட்ட ரீதியான உதவியிருந்தும் கூட விவசாயிகளுடைய எல்லை மீறிய சமையைக் குறைப்பதற்கு முடியாத அளவுக்கு அவர்களுக்கு கடன் சமை அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு என்று பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுடைய கடன் நிவாரணச் சட்டம் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதில் சில ஓட்டை உட்கர்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. போதிய அளவில் அந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து விவசாயிகளுக்கு கடன் சமையை எந்த அளவுக்கு குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்க அரசாங்கம் திட்டமிடுவது நல்லது.

18th March 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

கடன் சுமை இருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய ஊக்கம் எல்லாம் ஒரு வகையில் பரிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கடன் சுமை இல்லாமல் இருந்தால்தான் நீர் நிலைகளின் தண்ணீர் வசதியை கவனித்து காலா காலத்தில் பயிர் செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட வசதி சில இடங்களில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகள் இப்பொழுது அந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. **Grow More Food** திட்டமென்பது நம்மை பொறுத்தமட்டில் நில அளவை அதிகமாக ஆக்கிவிடுவது மாத்திரமல்ல. சராசரி உற்பத்தி அளவைப் பெருக்குவதில் தான் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் அதிகப் படியாக உற்பத்தி செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உழைப் பைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி உற்பத்தி செய்ய முன் வந்திருக் கும்போது சில இடங்களில் தண்ணீர் தீர்வை, தண்டத் தீர்வை என்ற பல கஷ்டங்களை அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. பெரிய பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் அவர்களுக்கு ஏதாவது விமோசனம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அவசர அவசரமாக அவர்கள் பேரில் தண்டத் தீர்வையும், தண்ணீர் தீர்வையும் போடப்பட்டு வருகிறது. புஞ்சையாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை சட்டபூர்வமாக புஞ்சையாக மாற்றக்கூடிய நிலை எந்தவுடன் அந்த நிலங் களுக்கு நிரந்தரமான தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. ஆகவே பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வர சிறிது அவகாசம் தேவைதான். அந்த நிலையில் விவசாயிகளுக்கு தண்டத் தீர்வையும் தண்ணீர் தீர்வையும் போட்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு மிகக் குறைந்தபட்சத் தீர்வைதான் போடவேண்டும். புஞ்சைக்கு எந்த அளவு போடப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு மேல் போகாமல் போடவேண்டும். அதை ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்து எந்த முறையில் அவர்களுக்கு போட வேண்டுமோ அந்த அளவுதான் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் வளம் நமது ராஜ்யத்திற்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய சொத்து. மற்ற சில ராஜ்யங்களில் இல்லாத ஒரு பெரிய சொத்து நமக்கு இருக்கிறது. 400 அல்லது 500 மைல்கள் உள்ள கடற்கரை நமக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. கடற்கரைப் பகுதியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பல்வேறு ரஸ்தாக்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக இதை புஞ்சாயத்து நிர்வாகமும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகமும் மாத்திரம் எடுத்து நடத்த முடியாது. பிரிட்டிஷார் காலத்தில் இவைகளை ஏற்று நடத்தாமல் வேண்டுமென்றே புரக்கணித்திருக்கிறார்கள். நமது கடற் கரையில் கனியாகுமரியிலிருந்து கல்கத்தா வரைக்கும் பரவி இருக்கிற ரஸ்தா செல்லுகிறது. ஆனாலும் கடற்கரைப் பகுதிகளை பக்கங்களிலுள்ள பெரிய ரஸ்தாவுடன் இணைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பு முழுமையுமே இந்த அரசாங்கம் மீனவர் இலாகா நிதியிலிருந்து ஏற்று நடத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு கடலோர கிராமங் களிலிருந்தும் வரக்கூடிய ரஸ்தாக்களை பக்கங்களிலுள்ள பெரிய ரஸ் தாவுடன் இணைத்துக் கொடுத்தால் மீனவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு இணைப்பு வேலைகளை இந்த மீன் இலாகா ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போலவே சில பள்ளிக்கூடங்களையும் மீனவர் நல இலாகாவே எடுத்து நடத்துவதும் யோசிக்கக்கூடியது. இவர்கள் எடுத்து நடத்தினால் மீனவர்கள் அதில் சேர்ந்து தொழில் கல்வி படிக்க வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது தூத்துக்குடியில் ஒரு நிலையத்தை அமைத்திருப்பது தெரிய வருகிறது. மேல் கடற்கரை பகுதியில் சில பாடசாலைகளை மீனவர் இலாகா நடத்தி வருகிறது. அதைப் போலவே கீழ்க் கடற்கரைப்பகுதி மீனவர் களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். கல்வித்

[Sri M. S. Selvarajan] [18th March 1959]

துறையில் கல்வி இலாகாவும் மீனவர் இலாகாவும் இரட்டை நிர்வாகம் செய்ய நேரிடக்கூடாது என்பதே அரசாங்கத்தின் தயக்கம் என நினைக்கிறேன். எனினும் இத்துறையில் பரிசீலனை தேவை.

ஹரிஜன நல இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய வசதி போல், அந்த இலாகாவிலிருந்து மானியம் கொடுத்து ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சார வசதியை நிறைவேற்றுவதுபோல் கடலோரப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கெல்லாம் வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் “fisheries” இலாகாவிலிருந்து மானியம் அளித்து மீன் இணைப்பு கிடைக்கச் செய்வது நல்லது. சில இடங்களில் வானிலை பற்றி முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்வதற்காகச் சில நிலையங்களை ஏற்பாடு செய்ய முயற்சி எடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். கடலோரத்திலுள்ள பல கிராமங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. இந்த வானிலை அறிக்கை, கால நிலையை அறிந்து மீனவர்கள் கடலில் பயமின்றி, ஆபத்தில்லாமல் செல்ல உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர்களுக்கு இருக்கும் பல சங்கடங்களுக்கும் கூட்டுறவு இயக்கந்தான் தகுந்த பரிசாரம் கொடுக்கும். கடலோர வாசிகளுக்குக் கடன் உதவி அளிக்கவும், கடன் சுமையைக் குறைக்கவும் அது உதவி செய்து வருகிறது. கடலோரத்தில் இருக்கக்கூடிய மீனவர்களின் உழைப்பில் பெரும்பகுதி தோணிக்காரர் (சம்மட்டியார்) முதலாளி ஆகியோர்க்குக் கொடுத்தது போக சிறிய பகுதிதான் தொழிலாளர்க்கு கிடைக்க வசதி இருக்கிறது. நூல், வலை வாங்க கடன் வசதி பெறவும் இந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் வழி செய்து கொடுக்கிறது. ஆனால் தற்போது தங்கள் அத்தியாவசியத் தேவையான வலை போன்ற கருவி கரணங்கள் பெற வேறு கிராமங்களுக்கும் போக வேண்டியதாயிருக்கிறது. கடலோரப் பகுதியில் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம் ஓரளவு வளர்ந்து வருகிறது தவிர உள் நாட்டுலே வளர வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. உள் நாட்டில் கூட்டுறவு சங்க வளர்ச்சிக்கு இருந்த தடையை நீக்கி எலத்தில் ஜாரி செய்வதைத் தவிர்த்து கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு கொடுப்பது என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். வெளி இடங்களுக்குப் போய் நூல் வாங்குவது, வலை வாங்குவது போன்ற வேலைகளையெல்லாம் கூட கிராமத்திலே செய்து கொள்ள வசதிகள் செய்ய வேண்டும்.

கோதுமை பயிர் செய்வதில் கிடைக்கும் வருமானத்திற்கு அடுத்தார் போல் இருப்பது “பௌல்பரி” தான். கோழி வளர்ப்பு பெரிய வருவாய் தரக்கூடியது என்று உலக அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று ரூபாயில் இரண்டு மூன்று பெரிய குடும்பமே ஜீவனம் செய்யக் கூடிய ஒரு பெரிய தொழில். 3½ ரூபாய் சிலவில் ஒரு குடும்பத்தைக்காக்க உதவும் கைராட்டினத்தைப்போல் இதுவும் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலோக பசியைத் தீர்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இலங்கையில்.....

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில் அநேக துறைகளில் வேலைகள் நடந்து வந்த போதிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் அதிக கவனம் செலுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அவ்வாறு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்தில் உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி முடிவுசெய்து அதைச் சீக்கிரத்தில் கொடுத்தால் விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் அக்கறை கொள்ளுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். விவசாயம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இயற்கை

18th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

நமக்கு உதவி செய்யவேண்டும். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் அநேக விதப் பராஜைகளுக்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தபோதிலும்கூட இன்னும் வறண்ட பிரதேசங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இயற்கை நமக்கு உதவி செய்யாவிட்டால் அந்த வறண்ட பிரதேசங்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக மாறிவிடுகின்றன. இந்த வருஷம் அதிக மழை சில பிராந்தியங்களில் பெய்திருந்த போதிலும், அங்கே உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்த போதிலும் ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி ஆகிய ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு பலகஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இயற்கை உதவி செய்யவில்லை யென்றால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

பயிர்களில் பூச்சிகள் அதிகமாக ஒவ்வொரு பிராந்தியங்களிலும் பரவி அதன் காரணமாக லட்சக்கணக்கான மூட்டை உணவு தானியங்கள் சேதாரம் ஆகி வருவது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். சர்க்கார் பூச்சி மருந்துகளை “சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டுக்கு” குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பூச்சி மருந்துகளை வாங்குவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வேண்டும்போது சீக்கிரத்தில் அந்தப் பூச்சி மருந்துகள் வருவதில்லை. இதைப்பற்றி முன்பே இந்தச் சட்ட சபையில் அநேகம் தடவை சொல்லி இருக்கிறேன். இப்பொழுதும் அதைப்பற்றி வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். எவ்வளவு துரிதமாக இந்தப் பூச்சி மருந்தை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும். மேலும் அவர்கள் கேட்கும் அளவுக்கு இந்தப் பூச்சி மருந்தைக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லா மருந்துகளையும் இந்த சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்டுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

ரசாயன உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று அதன் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டு போவதுடன் கிடைக்காமலும் போகிறது. இன்று காலையில் என்னுடைய ஊரிலிருந்து அநேகம் பேர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் இரண்டாவது போக சாகுபடிக்கு இரசாயன உரம் கிடைக்காமல் மிகவும் கஷ்டப்படுவதாக என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். சமீபத்தில் நான் டில்லியில் இது பற்றி விசாரித்தேன். அங்கும் இந்தக் கஷ்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அந்நியச் செலாவணி என்றும் அதன் காரணமாக இறக்குமதி மேலும் குறையப் போகிறது என்றும் சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் இதைப்பற்றி நன்றாக கவனித்து மத்திய சர்க்காரிடம் வரதாடி அடுத்த வருஷத்திற்கு நமக்கு வேண்டிய ரசாயன உரத்தை எவ்வளவு சீக்கிரமாகவும், அதிகமாகவும் சேகரித்துக் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வாறு சேகரித்து நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை விநியோகம் செய்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அது நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யப்படவில்லை என்று சில இடங்களிலிருந்து புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி புகார் வந்து கொண்டிருப்பதன் காரணமாக அதற்குத் தக்க முயற்சி எடுத்து அந்தந்த பிராந்தியங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தி டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக விநியோகம் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இன்னும் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது விவசாய வருமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. வரி கொடுக்க விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய தொல்லை யெல்லாம் கணக்குக் கொடுப்பதில்தான் இருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை எழுதுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற “பாரத்தில்” உள்ள “ஹெட்டிங்கு களை”ப் பார்த்தால் அதை எப்படி பூர்த்தி செய்வது என்பது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் சென்ட்ரல் இன்கம் டாக்ஸ் பாரத் தின் மாதலாகக் காப்பியடித்திருக்கிறார்கள். இதை எப்படி “Simplified

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th March 1959]

process” செய்வது என்பது பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நன்றாக குறுகிய முறையில் சலபமாக விவசாயிகள் கணக்கு எழுதுவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்து கூடிய சீக்கிரம் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் படித்தேன். இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி இப்பொழுது பிராந்தியத்துக்குப் பிராந்தியம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்யப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உற்பத்தி செய்பவர்களைப் பாதிக்காத அளவில் இதைச் செய்யவேண்டும். நல்ல விதமாகச் செய்தால்தான் உற்பத்தி பெருகும் தவிர, அநேக விதமான தொல்லைகளைக் கொடுக்கும் பட்சத்தில் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் எந்தவித உற்சாகமும் இருக்காது என்பதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. அதைப்பற்றிச் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சர்க்கார் விவசாய உற்பத்திக் கமிட்டி ஒன்று போட்டிருப்பதாகவும், அதன் அறிக்கை சமீப மாதங்களில் வரும் என்றும் அதைப் பிரசுரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தமாதிரி கமிட்டி போடும்போது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் வேலையை முடித்து ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்களோ, எவ்வளவு சீக்கிரம் அதைப் பிரசுரிக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்குத்தான் அதன் பிரயோஜனம் கிடைக்கும். அந்தக் கமிட்டி தங்களுடைய யாதாஸ்தில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை எல்லாம் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் வரும் வரையில் அதைப்பற்றிப் பேசத் தயாராய் இல்லை.

உரம் சம்பந்தமாக—ரசாயன உரம் மட்டும் போதாது. கம்போஸ்டு உரத்திற்கும் சப்லிடி கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு கம்போஸ்டு உரத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி வாங்கிக்கொடுத்து வந்தார்கள். அந்தமாதிரியே தொடர்ந்து சப்லிடி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் தான் கம்போஸ்டு உரத்தைப் பெருக்குவதற்கும், பசுந்தான் உரத்தைப் பெருக்குவதற்கும் உற்சாகம் விவசாயிகட்கு ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை.

அதைத்தவிர சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் பற்றி அநேகம் அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். நானும் பேசி இருக்கிறேன். வறண்ட பிரதேசங்களில் இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எவ்வளவுதூரம் செய்து வந்திருந்தபோதிலும் இன்னும் அநேக கணமாய்கள், ஏரிகள் எல்லாம் சுத்தம் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. முக்கியமாக வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களில் உள்ள நூறு கிராமங்களை பாதிக்கக்கூடிய செய்யாறு திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதாகப் பல மனுக்கள் கொடுத்திருந்தும் கடந்த 3 வருஷங்களாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்களே தவிர அதைப்பற்றி கூடிய சீக்கிரத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றித் தகவல் இல்லை. இந்த மாதிரியான சிறிய திட்டங்களுக்கு உடனுக்குடன் கவனம் செலுத்தி, அதை நல்ல முறையில் ரிப்பேர் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் அதன்காரணமாக உற்பத்தி குறையும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

பில்டர் பாயிண்ட், ட்யூப் வெல்ஸ் கட்டுகிறார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள சுமத்திரக்கரை ஓரம் முதலிய எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் பரிசீலனை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ இரண்டொரு இடங்களில் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் போட்டுக்கொண்டு வந்தவுடன் ஆட்கள் இல்லாததன் காரணமாக அல்லது வேண்டிய கருவிகள் இல்லாததன் காரணமாக இவைகள் எல்லாம் மேற்கொண்டு எதுவும்

18th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

பரிசீலனை செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆற்று ஓரங்களிலும், சமுத்திரக் கரை ஓரங்களிலும் இன்னும் அதிகமாக பில்டர் பாயின்ட் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருளுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யும் போது உற்பத்தி செய்பவர்களுடைய நலனும் சரி, உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுடைய நலனும் சரி—இரண்டு பேருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் ஒரு விலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். சர்க்கார் இப்போது போட்டிருக்கும் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பரிசீலனை செய்யும்போது பல விஷயங்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். அநேக இடங்களில் விவசாய இலாகா ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறது. விவசாயப் பண்ணைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவைகளினால் ஏற்படுகிற அனுபவத்தையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதை பரிசீலனை செய்து விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமும் இருக்கும். ஏழைமக்களுக்கு கஷ்டம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமில்லை. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மாடுகள், இதர கருவிகள் முதலியவற்றின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. இந்தச் சமயத்தில் நெல்லுக்கு மட்டும் விலை நிர்ணயிப்பது என்றால் நன்றாக யோசித்து நியாயமான விலையைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற பொருள்களின் விலையையும் கட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு எவ்வளவுதூரம் நன்மை செய்யலாமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி—இப்போது கடன் வசதி கொடுத்து வந்தபோதிலும் அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி கிடைப்பதில்லை. டயத்திலும் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் பக்கத்தில் கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்த பிற்பாடு கடன் வருகிறது. அதுவும் குறுகிய காலக் கடனாக சிஸ்தி யோடு சேர்த்து வசூலித்துவிடுவதால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே நீண்ட காலக் கடனாகக் கொடுத்தால்தான் அதுவும் காலத்தில் கொடுத்தால்தான் பிரயோஜனப்படும் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவு பண்ணையைப்பற்றி முன்னும் சொன்னேன். இப்போதும் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் இதைத் தீர ஆலோசனை செய்யவேண்டுமேயொழிய அவசரப்பட்டு எதையாவது செய்துவிட்டால் பின்னால் கஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் உள்ளாக நேரிடும், உடனடியாகக் கொண்டு வருவதனாலும் பிரயோஜனமில்லை. வேண்டுமானால் இரண்டொரு இடங்களில் மட்டும் பரிட்சார்த்தமாக வைத்துப் பார்க்கலாம். ஆகவே சர்க்கார் தீர ஆலோசனை செய்து பின்னாடி ஆரம்பிக்கவேண்டுமே தவிர எல்லா விடங்களிலும் கூட்டுறவுப் பண்ணையை ஆரம்பித்து வைத்து கடைசியில் கஷ்டப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்பதை அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக கால்நடை இலாகா—இந்தக் கால்நடை இலாகாவானது சமீப காலத்தில் அநேகவித நல்ல வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. முக்கியமாக கால்நடை உற்பத்தியிலும், அவைகளுக்கு வரும் நோய்களைக் கண்டியோல் செய்வதிலும், ஆராய்ச்சிகள் செய்வதிலும், பால் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதிலும் நன்றாகக் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் பல வேலைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. இந்த இலாகாவை இன்னும் விஸ்தரித்து நல்ல முறையில்—மக்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும்படியான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்கிற கருத்தை இவ்விடத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்திக்காக இப்போது முக்கியமாக நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி சுமார் 2 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தவிர சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th March 1959]

பால்பண்ணைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்திருந்தபோதிலும் முக்கியமாக இந்த இலாகா இன்னும் கால்நடைகளை அதிகமாக விருத்தி செய்வதற்காக கீ வில்லேஜ் ஸ்கீம் போடப்பட்டிருக்கிறது. பலமுறைகளில் இந்த கீ வில்லேஜ் ஸ்கீம் உபயோகமாக இருப்பதன் காரணமாக இதை மாகாணம் பூராவும் பரப்பவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. அதிலும் முக்கியமாக **Block Development** ஏரியாக்களில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் இதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது என்கருத்து.

செயற்கை முறையில் கரு தரிக்கச் செய்தல் அநேக பிராந்தியங்களில் நல்லமுறையில் கால்நடை அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறது. (Mobile Van) மொபைல் வான் வைத்து ஒவ்வொரு இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இம்மாதிரி கால்நடை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையானது இல்லாவிடில் இந்தக் கால்நடையானது விருத்தி அகாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். முக்கியமாக இப்போது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும், ஓரத்தநாட்டிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கால்நடைப்பண்ணை நல்ல முறையில் நடந்துவருகிறது. நமது ராஜ்யத்திலிருந்து அந்திரா பிரிந்தபோது சில முக்கியமான கால்நடைப் பண்ணைகள் இங்கிருந்து போய்விட்டன. அது எப்படி இருந்தாலும் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பண்ணைகள் நன்றாக நடந்துவருகின்றன. அந்த மாதிரியான பண்ணைகளை ஜில்லாவிற்கு ஒன்று வீதம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அமைக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு (Alamadi) அல்மெட்டில் பல மாடுகள் மறத்துப்போன பிறகு பால்காரர்களால் கவனிக்கப்பட்டதால் போஷாக் இல்லாமல்போய் “பூட்சரிம்” (கசாப்புக்காரர்களிடம்) போகும் தருவாயில் இருந்தன. அந்த நிலைமை தடுக்கப்பட்டு அங்கே ஒரு பெரிய “காட்டில் பார்ம்” அமைக்கப்பட்டு அந்தப் பண்ணை நன்றாக நடந்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர், மதுரை போன்ற இடங்களிலும் சால்வேஜ் டெப்போக்களை வைக்கவேண்டுமென்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நீலகிரியில் கிராஸ் பீர்டிங் ஸ்கீம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, வெளிநாடு மாடுகளிலிருந்து இன்ஸெமினேஷன் செய்யும் இன்ஸெமினேஷன் சென்டர்கள் அங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் செய்துதற்காகவும் இந்த இலாகாவின் காரணம் நான் ரொம்பவும் போற்றுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தையையும் சில பிராந்தியங்களில் விஸ்தரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்றும், கிராஸ் பீர்டிங் ஸ்கீமை இம்ப்ரூவ் பண்ணை (அபிவிருத்தி செய்ய) நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புல் “பாடர் க்ராஸை” ப்பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். காடுகளில் மேய்க்கால் வசதி இல்லாததால் கிராம மக்கள் பலர் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கிராழ்கள் காட்டு இலாகாவின் மேய்க்கால் வசதிகளை ஏற்படுத்தும்போது, கொழுக்கட்டைப் புல், வறண்ட பிரதேசங்களில் வளரும் இம்மாதிரியான புல்கள் ஆகியவைகளை வளர்த்து, ஏதாவதொரு கட்டணத்திற்கு மாடுகளை மேய அனுமதிக்கலாம். மாடுகளின் சொந்தக்காரர்களிடம் ஏதாவதொரு கட்டணத்தை வீசுலுத்துக்கொண்டு, அங்கே மேய அவைகளை அனுமதித்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்தால் மாடுகளுக்கு நல்ல தீவனம் கிடைக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் சரீப் காலத்தில் ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை நல்ல இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நன்றாக அபிவிருத்தி அடையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதே மாதிரி காட்டுப்பாக்கத்திலும் சுமார் 300 (முன்னூறு) எக்கர் வரையில் வளைத்து

13th March 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் போதாது. ஆட்டுப் பண்ணைத் திட்டத்தை இன்னும் இரண்டு-மூன்று பிராந்தியங்களில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோழிப் பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டால், ஏழை எளிய குடியானவர்களுக்காக 27 ஸப்ஸிடைஸ்ட் ஸெண்டர்ஸ் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் நிறைய ஸப்ஸிடைஸ்ட் ஸெண்டர்களை அமைத்துக் கொடுத்தால், கோழிகள் அதிகமாக வளரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகள் சம்பந்தமான “டிவீஸ்” (நோய்) கண்ட்ரோல்” விஷயத்தில் இந்த இலாகா நன்றாக பணியாற்றி வருகிறது. வெடிகை நோய் நம் பிராந்தியத்தில் நிச்சயமாக மறைந்துவிட்டது என்று கூறலாம். மற்ற நோய்களையும் அறவே நீக்க வேண்டுமென்றும் அதற்காக மொபைல் யூனிட்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மொபைல் யூனிட்களை வைக்கவேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மருந்துகள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கென ராணிப் பேட்டையில் ஒரு டயாலாஜிகல் ஸெண்டர் இருக்கிறது. அது நன்றாக இயங்கி வருகிறது. அந்த ஸெண்டரின் மூலமாக நமக்கு வருஷா வருஷம் 5 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அந்த ஸெண்டரை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்தால் நல்லது. அதை சென்னைக்குக் கொண்டுவந்தால் கல்லூரி மாணவர்களும் அதனால் பயனடைவார்கள். எனவே அதை கூடிய சீக்கிரம் சென்னைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் பண்ணை சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பால் பண்ணைத் திட்டத்திற்கு நமக்கு நியூஜிலாந்திலிருந்து உதவி கிடைக்கிறது. அப்பண்ணை கூடிய சீக்கிரம் அமைக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன். அதைக் கூடிய சீக்கிரம் அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நமக்கு போதிய ஆபீசர்கள் இல்லாததால் இந்த கால்நடை இலாகா ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஆந்திராவில் கால்நடை இலாகா ஆபீசர்களின் ஊதியத்தை அதிகரித்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இங்கேயும் இந்த ஆபீசர்களின் ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆந்திராவில் இப்போது இரண்டு கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். எனவே நமது ராஜ்யத்திலுள்ள கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகளில் இனிமேல் ஆந்திராவிலிருந்து வரும் மாணவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்றும் நமது ராஜ்ய மாணவர்களுக்கே அங்கே இடமளிக்க வேண்டுமென்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், இந்த இலாகாவிலுள்ள ஆபீசர்களுக்கு குறைந்தது 200-400 ரூபாய் க்ரேடாவது வைத்தால் தான் இந்த உத்தியோகத்திற்கு போதிய ஆட்கள் வருவார்கள் என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

பால் பண்ணைகளை அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டைரக்டரின் கீழே தான் வைக்க வேண்டுமே தவிர அவைகளை தனியாக அமைப்பது சரியில்லை. இதையும் கவனித்து அவைகளை இந்த இலாகாவின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொன்ன எல்லா யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஒவ்வொரு

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th March 1959]

ஜில்லாவிலும் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், நிதி இலாகா மூலம் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் பல உருப்படியான யோசனைகள் கூறினார்கள், குறைபாடுகளையும் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக விவசாயிகள் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான வகைகளையும் குறிப்பிட்டார்கள். முதன் முதலில், அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் கூறிய யோசனைகளையும் குறைபாடுகளையும் ஆராய்ந்து அவைகள் பேரில் எந்தெந்த வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமோ அந்தந்த வகையிலெல்லாம் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் கவனம் செலுத்தப்படும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஒன்றிரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகள் குறிப்பிடப்பட்டன. அவைகளில் விலைவாசி ஒன்று அகும். அது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருக்கும்போது விலைவாசி நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்க வேண்டும். விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசியானது அவைகளை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடியதாக, அவர்களுக்கு உற்சாகமளிக்கக்கூடியதாக, இருக்கவேண்டும் என்பது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது. விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசி அந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை நானும் உணர்கிறேன். அரசாங்கமும் உணர்கிறது. விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசியைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது தலையிடாவிட்டாலும் இந்தப் பொருள்களின் விலைவாசி நிலை தானாக சரிப்பட்டுப் போகுமானால், அதை அரசாங்கம் மிகவும் வரவேற்கும். ஆனால் நிலைமை அம்மாதிரி இல்லை. சில சமயங்களில் இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது. வேறு நாடுகளில்கூட இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு அத்தியாவசியமாகிறது. அமெரிக்காவில் கூட, விவசாயப்பொருள்களின் “விலைவாசி ஓரளவு குறைந்துபோனாலும், விலைவாசிகள் மார்க்கெட் நிலைமைப்படி இருந்துவிட்டு போகட்டும் என்று விட்டுவிட்டால் விவசாயப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும், அது அவர்களுக்கு உற்சாகமளிக்காது” என்ற காரணத்தால் அரசாங்கம் அவைகளுக்கு குறைந்தபட்ச விலை நிர்ணயிக்கிறது என்றும், எல்லா தானியங்களையும் அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைப்படி தானே வாங்கிக்கொண்டு விற்கிறது என்றும் அவ்வாறு விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு அளித்து வருகிறது என்றும் தெரிகிறது. அதே மாதிரியான கொள்கையை இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன். விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசி விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகாத அளவிற்கு குறையுமானால், அப்போது அரசாங்கம் தலையிட்டு குறைந்தபட்ச விலையை அப்பொருள்களுக்கு நிர்ணயித்து, அரசாங்கத்திற்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுமானாலும் அதை வாங்கிக்கொண்டு விற்க வேண்டும், அவ்வாறு செய்து விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் இன்றைய பிரச்சனை அதுவல்ல. இன்று விலை அதிகமாக இருக்கிறது, அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் வருகிறது என்று அசுரைய கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் விலை வாசி உயர்ந்தால், அது சாதாரண மக்களை பாதிக்கிறது. எல்லோருடைய உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்குத்தான் விவசாயம் இருக்கிறது. யார் விவசாயம் செய்தாலும் சரி, உற்பத்தியாகும் பொருள் எல்லாருக்கும் கிடைக்க

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வேண்டும். அதனால்தான் நமக்கு இதில் இவ்வளவு அக்கறை. நிலம் உள்ளவர்களும், நிலமில்லாதவர்களும் சாப்பிட வேண்டும். உணவு என்பது மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல, ஜீவராசிகளுக்கும் உணவு வேண்டியிருக்கிறது. நேற்று ஒரு அம்மையார் எனக்கு எழுதியிருந்தார், என்னிடம் 40 கோழிகள் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு தானியம் வேண்டும், தானியம் சலபமாக கிடைப்பதில்லை, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் அழுசிப் போன உணவுப் பொருள்கள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது, அதை நீங்கள் வாங்கி எனக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, உணவுப் பிரச்சனை கோழிகளையும் பாதிக்கிறது. நமது உணவு தானியம் அதற்கும் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் நாற்பது கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆடுகள், மாடுகள், கோழிகள் இவைகளையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் அதுவும் ஒரு 40 கோடி வருகிறது. இவைகளுக்கும் உணவு அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதுதான் நம் நாட்டிலுள்ள பிரச்சனை. நமக்கோ நிலம் மிகக் குறைவாகயிருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு மட்டுமில்லாமல் மற்ற ஜீவராசிகளுக்கும் உணவு கொடுக்க வேண்டியதாகயிருக்கிறது. முதலில் நம் காரியத்தில் கவனம் செலுத்துவோம். நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் உணவு கிடைக்க வேண்டும். நாட்டிலோ நிலம் குறைவாகயிருக்கிறது, அதேசமயத்தில் உணவுப்பொருள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். ஆகவேதான் சிறிசில் சமயங்களில் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது. விலை இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும், இதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று நாம் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வெட்டுப்பிரேணையை பிரேரேபித்திருக்கும் பழனிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், விலை குறையவேயில்லை, விலை அப்படியேயிருக்கிறது, உற்பத்தி பெருகிவிட்டது என்று சொல்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். உற்பத்தி பெருகித்தானிருக்கிறது. அதோடு அரசாங்கம் திருப்தியடையவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்களும் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள். இன்னும் அதிகமாக நாம் உற்பத்திடைப் பெருக்கவேண்டும். சிற்சிலவிடங்களில் எதிர்பாராதவிதத்தில் பஞ்சநிலை ஏற்பட்டு, பயிர்கள் வாடி விட்டன, வரி வஜா செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி செய்யப் பட்டும் வருகிறது. அப்படி ஒரு பக்கத்தில் மழையில்லாமல் பயிர்கள் வாடிவிட்டபோதிலும், இன்னுப் பற்றுக்குறை என்ற நிலையில்லாமலிருக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு எச்சரிக்கை. இப்பொழுது விளைவது போதாது என்று சிலவிடங்களில் விளைச்சல் அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. போன வருடத்தை விட விளைச்சல் அதிகப் பட்டிருப்பதால்தான், பற்றுக்குறை இல்லாத நிலை தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பாடம், எச்சரிக்கையாகும். ஆகவே, நாம் இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் ஓழிய, பின்னால் இன்னும் அதிக மழைக்குறைவு ஏற்பட்டால், அல்லது பருவக்கோளானுங்கள் ஏற்பட்டால் சமாளிக்க முடியாது. அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்கவேண்டும். ஆகவே, இன்னும் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். நாம் பிறரை எதிர்பாராமல் இருப்பதற்காக நமது உற்பத்தியை நாம் இன்னும் பெருக்க வேண்டும். அப்படி உற்பத்தி பெருகினால் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதோடு கூட நமது உணவுப்பிரச்சனையையும் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் உணராமலில்லை. அதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பையும் விவசாயிகள் அளித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். உற்பத்தி பெருகி விட்டதென்றால் விலை குறையவில்லையே என்று பழனிசுவாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். யாரும் வேறு அபிப்பிராயம் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்று ஆந்திராவில், அங்கு அவர்களுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதை விட அதிகம் உற்பத்தி செய்துதான் இருக்கிறார்கள். அவர்களது தேவை போக, 5 லட்சம் டன் அரிசியாவது விற்கக் கூடியதாகயிருக்கிறது. ஆனால் நமக்குத்தான் கிடைப்பதில்லை. காரணம், அவர்கள் அதிக விலை கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நமக்கு கிடைப்பதில்லை. அங்கு உபரியாக 5 லட்சம் டன் இருக்கிறது. இந்திய நாட்டிலேயே வைத்து நம்முடைய ராஜ்யந்தான், விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதில், விளைச்சல்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

கணக்கில் முதன்மையாக நிற்கிறது. அதை பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. 1,300 மாதத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு என்பது அப்படி அதிகமில்லை, மற்ற நாடுகளில் உள்ள விளைச்சல்களைப் பார்த்தால். ஆனால் இந்தியாவில் மற்ற ராஜ்யங்களைப் பார்க்கும்போது விளைச்சலில் நாம் முதன்மை ஸ்தானத்தில் இருக்கிறோம். இந்தியாவில் சராசரி விளைச்சல் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஆந்திரா நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களும் அதிக விளைச்சல் செய்து காட்டுகிறார்கள் சராசரியில் கூட. விளைச்சலும் அதிகப்படுத்தப் பட்டு வருகிறது. உற்பத்தியும் உபரியாகியிருக்கிறது. ஆனால் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்றால் அங்கே விலை குறையவில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் இருப்பதை விட அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, விலை குறையவில்லை என்பதற்காக அதிக உற்பத்தியாகவில்லை என்று கொள்வதற்கோ அல்லது உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்றோ கொள்வதற்கில்லை. என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய சகா, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் மூன் மாதங்கள் அமெரிக்காவில் இருந்தார்கள். அமெரிக்காவில் உற்பத்தி அப்படியாகப் பெருகியும் அதை விற்க முடியாமல்கடலில் கொட்டுகிறார்கள். ஆனால் விலை ரொம்ப குறைந்தபடியில்லை என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் தலையிடத்திற்கு விலை குறையுமா என்று இத்தனைமாதங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். இந்த மன்றத்தில் கூட எனது நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தேன், சம்பா அறுவடைக்கு பின் அரிசியின் விலை நாளை குறையுமென்றும், ஆகவே அதுவரையில் பார்ப்போம் என்றும் சொன்னேன். குறுவை அறுவடையையும் எதிர்பார்த்திருந்தேன். அப்பொழுது விலை குறையவில்லை. இது பிறக்கட்டும் என்று பார்த்தேன், அப்புறமும் வழி பிறக்கவில்லை. அந்த நிலையில்தான் விலைக் கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்த ராஜ்யம் மட்டுமல்ல மற்ற ராஜ்யங்களும் உணர்ந்தன, மத்திய அரசாங்கமும் உணர்ந்தது. தென் உணவு மண்டலத்திலுள்ள ராஜ்யங்கள் எல்லாம் அதை ஒத்துக் கொண்டது, விலைக்கட்டுப்பாடு அவசியமென்பதை. ஆகவே, விலைக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டது. விலை நிர்ணயத்தைப்பற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள், அது விவசாயச் செலவிற்கு ஏற்றதாகியில்லை என்றும் விவசாயச் செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். உண்மைதான். ஏராளமான அங்கத்தினர் தெரிவித்தார், டீஸல் ஆயிலின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறதென்று. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் விவசாயச் செலவைக் குறைப்பதற்கு, எந்தெந்த வகைகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ அப்படி கவனம் செலுத்திக் கொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால் செயற்கை முறையில் விவசாயச் செலவைக் குறைத்து விடலாம் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதை அங்கத்தினர்களும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முன்பு இருந்த விலை இருப்பதுதான் நியாயம் என்று ஒரு சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், விவசாயிகளுக்கும் கட்டுபடியாக வேண்டும், அதேபோல் அதை வாங்கிச் சாப்பிடுகூடிய பெரும்பாலான ஏழை மக்களுக்கும் கட்டுபடியாக வேண்டும். அந்த விலையைத் தான் நாம் கவனித்து நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒருவாறு இந்த விலை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சம்பத் அவர்கள் சொன்னார்கள், இத்தனை ரகங்களை எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்களே என்று. மார்க்கெட்டில் என்ன நிலவரம், எப்படியெப்படி நடக்கிறது, எப்படியெப்படி விலைகள் இருக்கின்றன என்னெல்லாம் பார்த்துத் தான் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். முன்பு இருந்ததைவிட கொஞ்சம் குறைவது என்றால் அதில் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்குக் கஷ்டந்தான். ஆனால் சிலர் என்னிடம் நீங்கள் போட்டிருக்கிற விலை நியாயம்தான் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இன்னும் சிலருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. அதற்கு வேறு காரணங்களும் இருக்கலாம் சிலர் ஆத்திரம் படுகிறார்கள். அவர்களின் ஆத்திரத்தை என்னிடம் தெரிவிக்கிறார்கள் கடிதங்கள் மூலமாக. உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் ஆத்திரம். ஆனால் அதை விட ஆத்திரம் வியாபாரிகளுக்கு, நம் தலையில் கை வைத்து விட்டார்களே

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

யென்று. “ ஸ்டேட் ட்ரேடிங் ” பிரச்னைக்குக்கிறது. மற்றொரு மான்
யத்தின் மீது இந்த சட்டமன்றத்தில் அதுபற்றி விவாதிக்கப் படும்
அதைப் பற்றி நான் இப்பொழுது விளக்க கனம் அங்கத்தினர்களின்
காலத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை. எதையோ மனதில்
வைத்துக்கொண்டு ஒரே எதிர்ப்பு. விலை நிர்ணயத்திலுள்ள உண்மை 1 p.m.
யான கஷ்டங்களை அவ்வப்பொழுது எடுத்துச்சொன்னால், அவ்வப்பொழுது
அவைகளை கவனித்து நீக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். சில பேர்களுக்கு
ஒரே ஆத்திரம் வருகிறது. பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதுகிறார்கள். ஸ்தம்
பித்துவிடது, இங்கே அரிசி வரவில்லை, நெல் கிடைக்கவில்லை, நெல்
வரவில்லை என்றெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் அடிப்
படையிலேயே அவர்களுக்கு ஒரு ஆட்சேபம். ஏன் அரசாங்கம் அரிசியை
நெல்லை வாங்குகிறது என்பதுதான் அவர்களுடைய ஆட்சேபம்
எல்லாம். கனம் அங்கத்தினர் பழனிசுவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.
100 டன் தான் நேற்று முன்தினம் வரையில் வாங்க முடிந்தது என்று.
இதுபற்றி புள்ளிவிவரம் தெரிவித்தேன். அதை வைத்துக்
கொண்டு 19,000 டன் தான் வாங்க முடிந்தது, அது என்ன
பாபுரதம் ஒன்றும் சரியாகக்கூட வாங்க முடியவில்லையே என்று சொன்
னார்கள். அதுபற்றி அரசாங்கம் கவலைப்படவில்லை. நான் பன்முறை தெரிவித்
துக்கிறேன். வாங்குவது பெரிது அல்ல. அது அல்ல முக்கியமான விஷயம்.
இப்பொழுது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற தானியத்திலிருந்து
பெறக்கூடியவாறு. அப்படி கொடுக்க முறுத்தால் வாங்குவதற்கு வழி இருக்
கிறது. இதைச் சொன்னால் ஒரு சில இளைஞர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது.
அங்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்று பத்திரிகைகளுக்கும் எழுதி
விட்டு, தனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு மக்கள்
பாடம் கற்பிப்பார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பாடம்
எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. மக்களுடைய நன்மைக்காகத்
தான் இதையெல்லாம் செய்கிறோம். சில இளைஞர்கள் எத்தோ கோணங்
களிலிருந்து இதை கவனிக்கலாம். தஞ்சையிலிருந்து 4 பேர்கள்
கையெழுத்துப் போட்டு பத்திரிகைகளுக்கும் அனுப்பிவிட்டு எனக்கும் நகல்
அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அகங்காரம் என்றெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.
அதெல்லாம் இல்லை. தன்னையும் மீறிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஆத்திரம்
வருகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI A. GOVINDASAMY : யார் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களுடைய
எழுத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும், நடையைப் பார்த்தாலே தெரியும்.
அவ்வாறெல்லாம் ஆத்திரப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. விவசாயி
களுடைய நன்மைகளையும் ஒட்டத்தான் இம்மாதிரி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்
பட்டிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே பரபரப்பும், கோளாறும்,
குழப்பமும் ஏற்பட்டு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டுபோவது விவசாயிகளுக்கும்
நல்லது அல்ல. விவசாயிகளுக்கு நியாயமாக இன்னும் கொஞ்சம் அதிக
விலை கிடைக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டு வருந்துபவர்கள் கூட
கொஞ்சம் சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். மொத்தத்தில் பொது
நன்மையை ஒட்டி, தங்களுடைய நன்மையை ஒட்டி கவனிக்கவேண்டிய ஒரு
காரியமாக இருக்கிறது இது என்பதை அவர்களும் உணரவேண்டியிருக்
கிறது.

SRI N. K. PALANISAMI : விலை ஏறினால் சாதாரண விவசாயி
களுக்கு லாபம் இல்லை. வியாபாரிகளுக்குத்தான் லாபம்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைத் தான்
கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. நாம் எடுத்துக்
கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் லட்சியத்தை அவர்கள் உணர்வில்லை.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

நேராக விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வாங்கக்கூடாதா என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். பெரிய விவசாயிகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொன்னது எல்லா விவசாயிகளிடமிருந்தும் ஏகருக்கு இவ்வளவு என்று வாங்கி விடுகிறது தானே என்பது தான். நாம் 2 லட்சம் டன் வாங்குவது பெரிதல்ல. இம்மாதிரி “ப்ளாக்யூர்மெண்டு” நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதே விலையை குறைக்கவேண்டும், விலையை கட்டுப்பாடு செய்யவேண்டும், நாம் நிர்ணயம் செய்ததற்கு மேல் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கக்கூடாது என்பதுதான். அதுதான் அடிப்படை லட்சியம். அதுதான் முக்கியமே தவிர, வாங்குவது பெரிதல்ல. அரிசிகிடைக்கவில்லை என்றால் எங்கேயாவது, எப்படியாவது வாங்கவேண்டுமென்பது அல்ல. முன்பு பற்றாக்குறை இருந்த காலத்தில் அம்மாதிரி செய்யப்பட்டது. எப்படியாவது வாங்கிவிடலாம். வாங்குவது பெரிதல்ல. வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி எவ்வளவு அதிகப்பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த விலைக்குத்தான் விற்கவேண்டும். அதிகப்பட்ச விலை நிர்ணயித்திருப்பது அரசாங்கத்தின் சௌகரியத்திற்காக இல்லை. அரசாங்கம் தாங்கள் சௌகரியமாக வாங்குவதற்கு வசதி வேண்டும், சலுகை வேண்டும் என்று கருதுவீலே. தாங்கள் வாங்குகின்ற தானியத்திற்கு மட்டும் விலை குறைவாக இருந்தால் போதும் என்று அரசாங்கம் நினைக்கவில்லை.

தென் மண்டலத்தில் அவர்களும் வாங்குவதில்லை. நானும் கவனித்திருக்கிறேன். இந்த விலை கட்டுப்பாடு ‘நோடிபிகேஷன்’ வந்தபிற்பாடு, அதை அவர்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதாகவும் தெரியவில்லை. மற்ற அரசாங்கத்தைப்பற்றி குறை கூறும் வகையில் நான் சொல்லவில்லை. இருக்கிற நிலைமையை, நான் அறிகிற நிலைமையை எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது இந்த மன்றத்தில். அதுதான் இப்பொழுது இருக்கிற ஒரு சங்கடம். தென் மண்டலம் அமைத்திருப்பதில் அதில் ஒரு நன்மை உண்டு. தென் மண்டலத்திற்கு அப்பால் உள்ள ராஜ்யங்களுக்கு அரிசி போவது தடுக்கப்படுகிறது. தென் மண்டலத்தில் இருக்கும் தானியங்கள் தென் மண்டலத்திற்கே ஏறக்குறைய சரியாகப் போய்விடுகிறது. அம்மாதிரி கட்டுப்பாடு இல்லாமல் போய் விட்டால் பெரிய கோளாறு ஏற்பட்டுவிடும். அம்மாதிரி மண்டலத்திற்கு வெளியே போவது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு நன்மையைத் தவிர, மற்றபடி இப்பொழுது நான் கவனித்ததில் தென் மண்டலம் ஏற்பட்டதில் ஒன்றும் சரியாக நடைபெறவில்லை. எந்த ஸ்டீயத்தை வைத்துக்கொண்டு அவ்வாறு நோண்டி அமைக்கப்பட்டதோ அது சரியாக நடைபெறவில்லை. அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். ஸ்டேட் டிரெடிங் பற்றி எல்லா யோசனைகளும், அப்பிரியாங்களும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடிய சீக்கிரம் அதற்காக ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்படும். அம்மாதிரி திட்டம் வந்தால், நான் உணர்வது, அது ராஜ்யவாரியாகத் தான் வரும், 3, 4 ராஜ்யங்களுக்குச் சேர்ந்து இருக்கக்கூடிய திட்டமாக வராது. அது ஒன்று தான் பரிகாரம் என்று எனக்கு இப்பொழுது தோன்றுகிறது. (குறுக்கீடு) வருகிற 3, 4-ம் தேதிகளில் கூடுகிற நேஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்ஸில் கூட்டத்தில் அவர்கள் இதை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்.

இப்பொழுது வியாபாரிகள் இதிலே பல வகைகளிலே எதிர்ப்பு காட்டுகிறார்கள், இல்லாத சங்கடங்களையெல்லாம் எடுத்து விளக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் அது நல்லது அல்ல. வியாபாரிகளை அடியோடு புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை. 10 லட்சம் டன் “மாகெடபிள் ஸர்பிஸஸ்” என்று சொன்னேன். 10 லட்சம் டன்னில் 2 லட்சம் டன் போக பாக்கி 8 லட்சம் டன் இப்பொழுது வியாபாரிகளிடம் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் நாம் நிர்ணயத்திற்குமே விலைக்கு விற்கவேண்டும். அதிகம் ஆசைப்படக்கூடாது, வியாபாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி. அவர்களுக்கு

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கமிஷன் இருக்கிறது, லாபம் இருக்கிறது. லாபம் வைத்துத்தான் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். வண்டிச் சத்தத்தைச் சேர்த்துத்தான் விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அந்த விலைக்குத் தான் வாங்கவேண்டும், விற்கவேண்டும். ஏதோ வழியில் இதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்தால் அது சரியல்ல. தவிர்க்க முடியாவிட்டால், அரசாங்கத்தின் மீது பழி சமத்துவது நல்லது அல்ல. அது அவர்களுக்கே நல்லது அல்ல. இதை அவர்கள் உணர்ந்து இந்த விலைக் கட்டுப்பாடு சீராக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய வகையிலே அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்படுவதாக ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடம் வியாபாரிகள் ரொம்ப குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அம்மாதிரி அவர்கள் குறைத்துக் கேட்பார்களேயானால், அரசாங்கத்தினிடமே நேரடியாக அரசாங்க ஏஜெண்டுகளிடம் அவர்கள் விற்பனையிலாம் என்று தெரிவித்திருக்கின்றோம். இதேமாதிரி சில வியாபாரிகள் விவசாயிகளிடம் இருக்கிறது, அவர்கள் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். வியாபாரிகளுக்கு வியாபாரம் தடையிலல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் வகையிலே விவசாயிகள் அப்படி கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவர்களிடமிருந்து வியாபாரிகளுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கு வாங்கிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

இப்பொழுது சில நாட்களாக—ஒரு மாதம் என்று சொல்லலாம்—சில்லரை விலை, முக்கியமாக ஏழைகள் வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற அரிசி விலை ஓரளவுக்கு குறைந்த தான் இருக்கிறது. ஆனால், விலை நிரந்தரமாகக் குறைய வேண்டும். இப்பொழுது ஓரளவுக்கு குறைந்துதான் இருக்கிறது. குறையவே இல்லை, அப்படியே தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பிப்ரவரி 2-ம் தேதி “நோட்டிபிகேஷன்” போட்டு விலை நிர்ணயம் செய்த பிறகு, இப்பொழுது விலை படிந்துகொண்டுதான் வருகிறது. ஆனால், நிரந்தரமான பரிகாரம் ஸ்டேட் டிரேடிங் வந்தால் தான் ஏற்படும். அதை நாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு இல்லை. இதையெல்லாம் பார்த்து சமாளிக்கவேண்டும். இன்னும் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருந்தாலும் சரி, இன்னும் ஏதாவது சலுகைகள், வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருந்தாலும் சரி, அல்லது இப்பொழுது போட்டிருக்கும் உத்தரவில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டியிருந்தாலும் சரி, அவைகளையெல்லாம் கவனித்து அவ்வப்பொழுது வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. சிலவ் சப்ளை இலாகாவும் இதிலே போதிய கவனம் செலுத்திக்கொண்டு தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விதைப்பண்ணைகளைப் பற்றி பேசப்பட்டது. விதைப்பண்ணைகளைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டத்தில் முக்கியமாக நல்ல விதைகள் வேண்டும். எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. நான் சிறு வயதிலே கிராமத்தில் இருக்கும்பொழுது பார்த்திருக்கிறேன், ஒரு நல்ல விவசாயி தான் பயிரிடுவதற்கு நல்ல விதையாக இருக்கவேண்டுமென்று நல்ல விதையை தேடிக்கொண்டு மைல்கணக்கில் போவான். எங்கே நல்ல விதை கிடைக்கிறதோ அங்கே தேடிக்கொண்டு போவான். அங்கே நல்ல விதைக்காக 4 பேர்கள் வருவார்கள். அப்பொழுது நல்லபடியாகப் பேசி எப்படியாவது நல்ல விதையாக தேடிப் பார்த்து வாங்கிக்கொண்டு வருவான். விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதையினுடைய அருமை தெரியும். சில விவசாயிகளிடம் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து, அவர்களுையே சத்துள்ள நல்ல விதைகளைக் கொடுங்கள், அதை நாங்கள் விநியோகிக்கிறோம் என்று கேட்டோம். விவசாய இலாகா அதை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

வாங்கி விநியோகம் செய்தது. கனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் முன்பு ஒரு யோசனை குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட சில விவசாயிகளிடம் ஒப்படைத்து அப்படித்தான் நீங்கள் நல்ல விதை களாக வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னோம். அவர்களுக்கு ஒரு பிரீமியம் கூட கொடுத்தோம். ஆனால் அது திருப்திகரமாக நடைபெற்றவில்லை. சாதாரணமாக நெல் விளைவிப்பது போல் விதை விளைவிக்க முடியாது. அதற்குக் கொஞ்சம் அதிகம் தான் செலவாகும். மார்கெட் விலைக்கே விதைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். அரசாங்கம் உதை உணர்ந்து நல்ல விதை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, குறுவையாக இருந்தால் 100-க்கு 12½ ரூபாய் வீதமும், சர்பாவாக இருந்தால் 100-க்கு 15 ரூபாய் வீதமும், மார்க்கெட்டில் எந்த விலை உண்டோ அந்த விலைக்கு மேலேயே கொடுத்தோம். அப்படிக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தோம்.

இன்னும் வில்லேஜ் வீட் பார்ட்-களுக்குப் பல சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டு வந்தன. ஆனால் இதிலே சில இடங்களில் விவசாயிகள் எவ்வளவு தான் கண்காணித்து வந்தாலும் சுத்தமான விதைகள் கிடைப்பதில்லை. அதன் பின்னால் பெரிய அளவில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று திட்டக்குழு இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கியது. மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அந்த முறையில் நாம் இதை ஏற்றுக்கொண்டோம். இதில் விதைப் பண்ணைகள் நல்ல முறையில் நடத்துவது என்றால் 25 ஏக்கர் ஒரே யூனிட்டாகவும் இரண்டு யூனிட்டாகளாக இருந்தால் சேர்ந்தார்போல் 50 ஏக்கர் இருக்க வேண்டும் என்றும் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் நல்ல நிலம் இதற்கு கிடைப்பது மிகவும் அரிது. கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள், 25 ஏக்கர்கள் என்று ஒரேயடியாக கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது, இதல்லாமல் பக்கத்திலிருக்கின்ற நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் அதிலும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அது உண்மை, சில இடங்களில் நல்ல நிலங்களை வாங்குவது என்றால், எங்கள் குடும்பத்திற்கே இந்த நிலம் தான் இருக்கிறது, இதை கொடுப்பது என்பது கஷ்டமான காரியம் என்று ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் பெரிய விவசாயிகள் குத்தகைக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் கேட்டால் நாங்கள் குத்தகைக்காரர்களாக இருக்கிறோம், எங்களை அப்புறப்படுத்தினால் அது மிகவும் கஷ்டம், மேலும் இருக்கின்ற சட்டத்தின்படியும் எங்களை அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் ஒரே குடும்பத்திற்கு 25 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று இருக்கிறது, அதைக் கேட்டால் இதை எடுத்து விட்டால் குடும்பத்திற்கு வேறு நிலங்கள் இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்தில் நல்ல நிலமாக பார்த்து வாங்க வேண்டும், அதோடு சேர்ந்தார்போல் இருத்தலும் வேண்டும். விவசாய இலாகா இதற்காக எத்தனையோ விதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்தாலும் இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த திட்டம் உருவாக்கப்பட்ட பொழுது கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தோம். அவ்விதம் பார்த்ததில் குத்தகைக்கு இம்மாதிரி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். ஆகவே விலைக்கு வாங்கினால்தான் நல்லது, அதுதான் சரிக்கட்டிப்போகும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டம்கூட எல்லா இடங்களிலும் விலைக்கு வாங்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் வாங்கக்கூடிய நிலங்கள் நல்ல நிலங்களாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் நல்ல நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றால் ஒரு முறை, அல்லது இரண்டு முறை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால்தான் நிலத்தின் தரத்தை அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே உடனடியாக விலைக்கு நிலங்களை வாங்கக்கூடாது, நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை, குத்தகைக்கு வாங்கினாலே போதும் என்று முடிவு செய்து குத்தகைக்கு நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் விலைக்கும் வாங்கப்பட்டன. குத்தகைக்கு வாங்குவதிலும் பல இடைஞ்சல்கள் இருந்தன. இதை மேற்பார்வை செய்வதற்கு

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அதிகாரிகளைப் போட்டோம். மேலும் இதற்கு என்று தனியாக அதிகாரிகளை போடவேண்டாம் என்று நினைத்து பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீஸரை 25 ஏக்கர் கொண்ட விதைப் பண்ணைகளுக்கு அதிகாரியாகவும் இருந்தகொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இதில் கொஞ்சம் சிக்கனமும் இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்தது. இந்த மூயற்சி நமக்கு புதியதாக இருந்தது. மேலும் விதைப் பண்ணைகளுக்கு அதாவது 25 ஏக்கர் கொண்ட விதைப் பண்ணைகள் இருந்தால் அதற்கு தனியாக மாணேஜரை போட வேண்டும் என்று மதிப்பீடு கமிட்டியார் யோசனை சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. இதல்லாமல் பல விதைப்பண்ணைகளில் அனுபவக்குறைவு காரணமாகவும், விதைப் பண்ணைகளில் சரியான அளவுக்கு கவனம் செலுத்தாததின் காரணமாகவும், தவறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் அதை மறைக்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல, சில இடங்களில் தண்ணீர் இல்லாததின் காரணமாகவும் பூச்சிகளின் தொல்லைகளினாலும் பல நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு சில அதிகாரிகள் இதில் தவறுகள் செய்திருக்கலாம், நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. விலைக்கு வாங்குவதாக இருந்தாலும் சரி, குத்தகைக்கு வாங்குவதாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அதிகாரிகள் விவசாய இலாகாவிடம் கலந்து ஆலோசித்து விலையை மதிப்பீடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சில இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை எல்லாம் மதிப்பீடு கமிட்டியார் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதில் பல யோசனைகளையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த யோசனைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து வருகிறது. அதில் சிலவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சில விஷயத்தில் இந்த யோசனைகள் சொல்லுவதற்கு முன்பாகவே அரசாங்கம் அதே முடிவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் குறிப்பாக, புதிதாக நிலங்களை விலைக்கு வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை, சமீபத்திலே விலை வரப்போவதால் விதைப்பண்ணைகளுக்கு வேண்டிய நிலங்கள் கிடைக்கும், ஆகவே நிலங்கள் இப்போது விலைக்கு வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டது, இப்போது விலைக்கு வாங்குவதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம். மேலும் ஒவ்வொரு வீட் பார்ம்-க்கும் ஒரு ஆலோசனை கமிட்டி போட வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இங்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு விதைப் பண்ணைக்கும் அந்த கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளையும் மற்றவர்களையும் கொண்ட ஒரு ஆலோசனை குழு போட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு போடுவதற்கு அரசாங்கமும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றது என்பதையும் தெரிவித்தகொள்கிறேன். இன்னும் பல இடங்களிலிருந்தும் இதைப்பற்றி பலவிதமான புகார்கள் வருகின்றன. முக்கியமாக இதில் நஷ்டம் வரக்கூடாது. ஆனால் லாபம் வரும் என்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் பார்லிமெண்டில் சமீபத்தில் இவ்விதம் நடத்தப்படுகிற ஸ்டேட் டிராடிங்ஸ் லாபம் இல்லாமல் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்டேட் டிராடிங்-ஹும் பாபமாகத்தான் அதை நடத்தவேண்டும் என்பது எனது சொந்த அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி சரியான முடிவுக்கு வரும் வரையிலும், குறிப்பாக இதில் நஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது, ஆனால் லாபத்தை எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. உண்மையில் இதன் மூலமாக லாபம் கிடைப்பதாக இருந்தால் இதை குறைவான விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்காக நஷ்டமடையக்கூடாது. ஆனால் சில இடங்களில் அதிகமான தொகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலே நாளை பகிரங்கமாக சொன்னேன், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் தருகிறார்களே, அதற்கும் சம்மதிக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறீர்களே, இது என்ன ஒத்துழைப்பு என்று அந்த இடத்திலுள்ள விவசாயிகளிடமே சொன்னேன். திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதியில் 600 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் 81 ஏக்கர் நிலம் குத்தகைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சில இடங்களில் லாபம் வரலாம், நஷ்டம் வரலாம். ஆனால்

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES,
DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY AND
DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY
ON AGRICULTURE

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

நிச்சயமாக ஒரு காரியத்தை என்னால் சொல்ல முடியும். கடந்த ஆண்டுகளை விட அடுத்த ஆண்டில் நல்ல முறையில் இவைகளில் வேலை செய்யப் படும் என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும். இதை நல்ல முறையில் நஷ்டம் ஏற்படாத முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம். அந்த முறையில்தான் இந்த திட்டத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய லட்சியம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்பது, அதற்காக சுத்தமான, கியாரண்டியாக, இருக்கக்கூடிய விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். அந்த முறையில் வருஷா வருஷம் 2,650 டன் நெல் விதைகளையும், 500 டன் மில்லெட்டுகளையும் வழங்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அதன் பின்னால் 1957-58-ல் 20,400 டன்னுக்கு மேலாக சுத்தமான விதைகள் வழங்கப்பட்டன, 1958-59-ல் 11,719 டன் வழங்கப்பட்டன, அதாவது 1958 டிஸம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி முடிய வழங்கப்பட்டன. இப்போது 1959-60-ம் வருடத்தில் நமது லட்சியம் 32,150 டன் சுத்தமான விதைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்பது. அந்த முறையில்தான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் நல்ல முறையில் விதைப் பண்ணைகளை நடத்துவதற்குரிய வகையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. முக்கியமாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு இன்னும் பல வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வசதிகளை எந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இன்னும் குறிப்பாக, சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் பல குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் போதாது, இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். பணம் இல்லா என்ற காரணத்திற்காக எந்த திட்டத்தின் வேகமும் குறைக்கப்பட்டு விடவில்லை. சென்ற ஆண்டிலிருந்து உணவு உற்பத்தி பெருக்கத்திற்காக ஒரு தனி பகுதி இன்ஜினியரிங் இலாகாவில் இயங்கி வருகிறது. இவ்விதம் நியமித்திருப்பதே இதில் அதிகமான கவனம் செலுத்துவதற்காகத்தான். மேலும் இதில் தீவிரமான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தான் உணவு உற்பத்தி பெருக்க இன்ஜினியரிங் இலாகா (Food Production Engineering Department) ஒன்று சூப்பிரண்டிங் இன்ஜினியரிங் இலாகாவின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டு வேலை செய்துவருகிறது. இது ஏற்பட்ட பின்னால் இந்த திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் மிச்சமாவதில்லை. இதற்கு முன்னால் மிச்சமாவதுண்டு. இப்போது அப்படியல்ல. சென்ற ஆண்டில் தென் மண்டல ராஜ்யங்களை யெல்லாம் சேர்த்து வைத்து ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்குவதற்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் அதற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் கேட்கப்பட்டதில் நமது ராஜ்யம் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து அதிகமாக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டது. இவ்விதம் கேட்பது நமக்கு அவசியம், என்றும், நமது நாட்டில் இருக்கும் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்தும் மத்திய அரசாங்கம் நாம் கேட்ட தொகையை கொடுத்தார்கள். இப்போது நாம் அதிகச் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த உணவு உற்பத்தி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பார்க்கிற இலாகாவின் இன்னும் பணம் வேண்டும்—இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது போதாது—இன்னும் அதிகமாக வேண்டும்—இன்னும் 8 லட்சம் ரூபாய் வேண்டும்—இந்த ஆண்டுக்குள் இந்தத் திட்டங்களைப் பார்க்கிறோம் என்று கேட்டார்கள். முன்பெல்லாம் பணம் மிச்சம் என்று சொல்வார்கள்—இப்போது இன்னும் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு இதில் தில் செலவாகாமல் இருக்கிற பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்—

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அப்படியே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அந்த வகையிலே எந்தெந்த திட்டங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமோ அந்தந்த திட்டங்களை அதிகப்படுத்துவதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள்—சிறு சிறு நிலப் பரப்பு இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன, அதையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேரக்க வேண்டும், அப்படி ஒன்றாகச் சேர்த்தால்தான் சரிவர விவசாயம் செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை, நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களிலே, குறைந்த அளவு நிலம் வைத்துக் கொண்டுள்ளவர்கள்தான் அதிகம். பெரும்பாலும் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய நிலம் இக்கனமிக் ஹோல்டிங் அல்ல—அன் இக்கனமிக் ஹோல்டிங்தான். இதற்குத் தகுந்த பரிகாரமாகத்தான் கூட்டுறவுப் பண்ணை இப்போது வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணை பற்றி தப்பு அபிப்பிராயம் பலருக்கு இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்கு நாடெங்கும் பாரக்கிறோம். பலர் கூட்டுறவுப் பண்ணை என்றால் கலெக்டிங் பார்மிங் என்று நினைக்கிறார்கள். இப்போது கலெக்டிங் பார்மிங் யோசனை இல்லை. இதிலே ஏதும் நிர்ப்பந்தம் இல்லை. சேர்ந்து பயிரிட்டால் தான் சிறு சிறு அளவுக்கு, நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் புதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். சீராக விவசாயம் செய்து உற்பத்தி பெருகிவந்தான் பயிரிடுகிற விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள முடியும். அதனால்தான் இப்போது கூட்டுறவுப் பண்ணை பற்றி வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதிலே கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று கூட்டுறவு மான்யக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடந்த போது கூறினார்கள். இதிலே அவசரம் இல்லை. அவசரப்பட்டு ஒரேயடியாக கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை வைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இதைப் பார்த்து, கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். முதன் முதலில் நடப்பது சீராக—சரிவர—நடக்க வேண்டும். இதுதான் தகுந்த பரிகாரம், ஆனால் பார்த்து நடத்த வேண்டும். அவசரப்பட்டு செய்து அதிலே தவறுதல் வரக்கூடாது என்ற கவலை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதனால்தான் இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு ஒவ்வொரு தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்திலும் ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு அங்கே கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்து நடத்தலாம் என்ற யோசனையைக் கூறினோம். இந்த மாதிரி ஒன்றிரண்டு அமைக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்குத் தொடர்ந்து அமைக்கப்படுவதைத் தவிர இது ஒன்றும் கலெக்டிங் பார்மிங் அல்ல. 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் இப்படிக் குறைந்த அளவு நிலமுள்ளவர்கள்—50 பேர்கள்—சேர்ந்து நடத்தினால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் ஆபத்தில்லை, அவர்களுடைய நிலத்திற்கு ஒன்றும் ஆபத்தில்லை, அவர்களுடைய நிலத்திற்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் பலனடையலாம். இந்த கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம் பல வசதிகளைப் பெறக்கூடும் என்ற ஒரே அடிப்படையில்தான் இதிலே இருக்கிறது. இருந்தாலும் இதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. நேற்று அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன், தேவஸ்தான் நிலங்களைப்பற்றி. தேவஸ்தான் நிலங்கள் இருக்கின்றன—அதிகப் பரப்புள்ள நிலம் இருக்கின்றது—100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன்பல்லாம் இந்த நிலங்களை குத்தகைக்காரர்களுக்கு விடுவார்கள். தர்மகர்த்தாக்களுடைய நிலங்கள், மட நிலங்கள் இவைகளில் தவறுகள் இருக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வந்தது. பகிரங்கமாக ஏலம் விட்டு, யார் அதிகத் தொகைக்கு கேட்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு விடுங்கள் என்று சொன்னேன். இதிலே நடு மனிதர்கள் அதை எடுத்துக்கொண்டு கீழ்க் குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். பரிவென்ஷன் ஆப் எலிக்ஷன் ஆக்ட் வந்த பிறகும், பேர் ரெண்டு ஆக்ட் வந்த பிறகும் அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. 60, 40' என்ற வகையிலேதான் கீழ்க் குத்தகை இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். குத்தகை டெர்ம்ஸ் இருந்தாலும் அதன்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னோம். தேவஸ்தான் நிலங்களாக இருந்தாலும்,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th March 1959]

மடங்களுடைய நிலங்களாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு 40 தான் கிடைக்கும். வேறு ஒன்றும் சலுகை கிடையாது. பேர்னெஸ் என்றால், தேவஸ் தான் நிலங்களுக்கு ஒரு பேர்னெஸ், தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு பேர்னெஸ் என்று இல்லை. குடியானவர்களுக்கும், குத்தகைகாரர்களுக்கும் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டும். தர்மஸ்தாபனங்கள் என்றால் கோவில்தான் என்று நினைக்க வேண்டாம். ஒரு பெரிய கல்லூரிக்கு—தஞ்சையில் ஒரு கல்லூரிக்கு—அதிக நிலம். கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டுத்தான் அந்த கல்லூரிக்கு பணம் வரவேண்டும். அதே போல பல தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. கொஞ்சம் கவனத்தில் இருக்க வேண்டும், ஒரு முதலாளி நடு மனிதனை இருந்து கீழ்க் குத்தகைக்கு விடுவதாக இருந்தால், குடியானவனைச் சுரண்வேதில்லையென்றால், 40 பாகத்தை எப்படி தர்மஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுப்பார்கள். தனக்கு லாபம் எதுவுமில்லாமல் தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கு அத்தனையையும் கொடுத்து விடுவார்களா? 40-க்குக் குறையாமல் வரவேண்டுமானால், அதற்கு கூட்டுறவுப் பண்ணைதான் சிறந்த முறை. கூட்டுறவுப் பண்ணை முறை இருந்தால் சரியாக வசதி செய்யலாம்—வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். அரசாங்கமே பல விதமான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும். அதனால்தான் கூட்டுறவுப் பண்ணை சிறந்தது என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. இன்றைய தினம் பல தேவஸ்தான் அதிபர்கள், குடியானவர்கள், விவசாயிகள் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுப் பண்ணையைவிட சிறந்த சாதனம் வேறு ஒன்றுமில்லை என்று, தர்ம ஸ்தாபன நிலங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்றைக்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்போதே அந்த இடங்களில் 10 அல்லது 12 இடங்களில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதிலே எல்லோரும் நன்றாக ஒத்துழைக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நன்றாக பலனை எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதைவிட நல்ல வழி வேறு இல்லை என்று அவர்களெல்லாம் உணருகிறார்கள். இதனை நடத்துகிறவர்கள் இதுதான் சிறந்த வழி என்று இப்போது உணர் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய எண்ணம் குறைந்த பட்சம் சீக்கிரத்தில் 20 கூட்டுறவுப் பண்ணை மட்டிலாவது அமைத்து குடியானவர்களும் குத்தகைக்காரர்களும் செய்கிற பண்ணையாக அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான். நான் சொல்வது, குத்தகைகாரர்களாக கூட்டுறவுப் பண்ணை அமைத்து 300 அல்லது 400 ஏக்கர் நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை அதிகரித்துக் காட்டினால், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் ஏன் வைக்கக்கூடாது? அதுதான் இப்போது சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம், விவசாயத்தைச் சீராக்குவதன் மூலம், உச்ச வரம்பு கட்டினால் நல்ல முறையில் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று இப்போது வற்புறுத்தப்படுகிறது. முதலில் குத்தகைகாரர்களாக கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து நடத்திக் காட்டலாம். அதையொட்டி நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூட்டுறவுப் பண்ணை மிகச் சிறந்த சாதனமாக விளங்குகிறது, சிறந்த வழியாக இருக்கிறது என்று கருதி அவர்களும் முன்னுக்கு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதற்காகத்தான் நான் இப்போது இதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறேன்—அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டவைகளையும் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்கிறேன். விவசாய இலாகாவின் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைவிட முக்கியமாக நான் பாராட்ட விரும்புவது விவசாயிகளை. எத்தனை கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், எத்தனை கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், கடன் தொல்லைகள் இருந்த போதிலும், அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு விவசாயத்திலே ரூசி இருக்கிறது. நல்ல விதையையும், நல்ல உரங்களையும் கொடுப்பதைப்போல பசுந்தான் உரத்திற்கும் சலுகைகள் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே கொடுக்கிறோம். இப்போது

18th March 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அதை ஒரு இயக்கமாகவே நடத்துகிறோம். இதை நான் பாத்திருக்கிறேன். எல்லா மாவட்டங்களிலும், கன்னியாகுமரி வரையில் நான் பார்த்தேன். நான் கன்னியாகுமரிக்கு ஏதோ வேலைக்குப் போனேன் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்போது இதைத்தான் பார்த்தேன். பசுந்தான் உரம் சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய விழாவாகவே கொண்டாடினார்கள். விவசாயிகள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு, ஒத்துழைப்போடு வேலை செய்வ தால்தான் நமது உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மான் யத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஆர்டிபிஷல் ரெயினுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்குவதைப்பற்றி.....

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைவுபடுத்தியதற்கு நன்றி. பரிட்சார்த்தமெல்லம் பணம் செலவைப் பொறுத்து இல்லை. ஆஸ்டிரேலியாவிலே கூட இன்னும் ஒன்றும் புரியவில்லை. இதெல்லாம் படிப்படியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். செலவு செய்வதால் மட்டும் ஆர்டிபிஷல் ரெயின் வந்து விடாது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of information . . .

1-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER : This is not question-hour. (The hon. Member Srimathi T. N. Anandanayaki was seen standing.) When the Chair is on its legs, it is not correct for the hon. Member to stand. So, let the hon. Member resume her seat.

I shall now put the cut motion of Sri N. K. Palanisami to vote. The question is—

“That the allotment of Rs. 3,38,20,600 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

SRI N. K. PALANISAMI : I request that the purpose for which I have moved my cut motion may also be mentioned while putting the cut motion to vote.

DEPUTY SPEAKER : All right. I shall once again put the cut motion of Sri N. K. Palanisami to vote. The question is—

“That the allotment of Rs. 3,38,20,600 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.”

“To urge upon the Government the necessity for fixing floor prices for grains procured from landholders and well as for grains sold to consumers.”

The cut motion was put and lost.

DEMAND XIX—AGRICULTURE AND FISHERIES,
DEMAND XX—ANIMAL HUSBANDRY AND
DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY
ON AGRICULTURE

[18th March 1959]

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to vote.
The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,38,20,600 under Demand XIX—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the cut motion of Sri A. R. Marimuthu to vote. The question is—

“That the allotment of Rs. 98,39,200 under Demand XX—Animal Husbandry—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to vote.
The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 98,39,200 under Demand XX—Animal Husbandry.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the cut motion of Sri V. K. Kothandaraman to vote. The question is—

“That the allotment of Rs. 11,50,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the Demand to vote.
The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 11,50,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.